

13-E-6

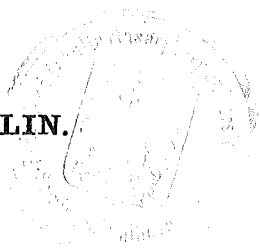
Ih 55

BENEDICTI

REGULA MONACHORUM.

RECENSUIT

EDUARDUS WOELFFLIN.

7734/E

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCV.

1/192

FRANCISCO BUECHELER FRIDERICO LEO

HERMANNO DIELS

GUILELMO DE HARTEL OTTONI RIBBECK

MNEMOSYNON MONACENSE

OBTULIT

EDITOR.

DIEBUS FESTIS PENTECOSTES

MDCCXCV.

PRAEFATIO.

Codices, quibus usus sum in recensenda S. Benedicti Nursiensis regula, sunt hi:

O = Oxoniensis, bibliothecae Bodleianae, in catalogo 'Halton 48' numeratus, foliorum LXXXVII, saeculo septimo vel octavo litteris uncialibus scriptus, multis locis correctus partim a monacho eiusdem fere cum ipsius codicis librario aetatis, qui etiam capitulorum titulos rubris litteris addidit (O¹), partim a scriba exeuntis fere saeculi XIV (o). Contulit eum precibus meis obsecutus V. doctissimus, Arturius Hunt, summa qua fieri potest cura, ut, quidquid eius auxilio melius atque antea administraverim, id omne ei acceptum referas.

T = Tegernseensis, nunc Monacensis Cod. lat. 19408, saeculo octavo scriptus, vel potius nono. Cum enim monasterium Benedictinorum anno fere 746 p. Chr. n. conditum esse constet (cf. Sig. Riezler, hist. Bavar. vol. I 112), illis ipsis iam temporibus hunc librum exaratum esse haud facile mihi persuadeo. In fine haec scripta sunt: „codex peccatori (*sic, non peccatoris*) Benedicti. Vae mihi misero habenti (*cod. habendi*) contrariam mihi rem, qui reus sum in his omnibus, quia adversantur moribus meis malis. Tu vero honorum lectorum, dum his tuam videris vitam concordare praeceptis, orans pro scriptore codicem redde domino suo.“ Cuius adnotationis litteris minoribus scriptae ut pars posterior a monacho quodam improbitatem suam accusante addita est, ita prima verba (codex peccatori Benedicti) ex codice anti-

quiore transcripta esse patet; quae cum ita sint, summa auctoritas libro Tegernseensi tribuenda est.

E = fragmenta codicis Emmeramensis, nunc Monacensis, sign. cod. lat. 29169, saeculo octavo, ut videtur, scripta, a nullo adhuc Regulae editore adhibita. Continentur cap. 17. 20. 22. 23. 24. 25. 53. 55. 56. Quamquam autem passim cum optimis codicibus conspirant, nullam tamen inveni lectionem, quae huius unius libri fide in ordinem verborum recipienda esset.

S = codex Sangallensis, Num. 916, saec. VIII, cum versione interlineari Keronis, quam una cum Regula latina satis accurate edidit Hattemer, Denkmale des Mittelalters. I. 1844—49 p. 17 seq. Quae in ipso textu latino passim correctae sunt, magnam partem ad ipsum Keronem referenda esse videntur, qui abbas fuit monasterii Sangallensis inde ab a. 720 usque ad 759. In fine prologi post verba 'mereamur esse consortes' addita sunt haec: 'Qui leni iugo Christi colla submittere cupis regulae sponte, da mentem dulcis, ut capias mella. Hic testamenti veteris novique cuncta doctrina, hic ordo divinus, hic castissima vita hocque Benedictus pater constituit sacrum volumen haecque mandavit suis servare alumnis. Simplicius Christique minister magistri latens opus propagavit in omnes; una tamen mercis utroque manet in aeternum. Amen.'

H = Hildemari expositio Regulae, ante annum 840 scripta, primum typis mandata Ratisbonae 1880. Hic quoque commentarius pauca suppeditat ad emendam Regulam, unde factum est, ut non nisi raras quasdam specimenis causa lectiones protulerim: quae si cuius desiderii non satisfaciant, ipsum librum consulat.

Codices T et E ipse contuli, item Sangallensem fere totum, nisi quod capitulum 47 seq. discrepantiae accuratissime enotavit I. Egli, professor Sangallensis. Atque utinam, qui Regulam 'iuxta antiquissimos codices recognitam' Ratisb. a. 1880 edidit, Edmundus Schmidt, lectiones

Sangallenses ex Hattemeri libro deprompsisset, quoniam ei non contigit, ut codicem ipse oculis perlustraret. Si verum quaeris, plurima mirum in modum turbavit.

In his autem codicibus acquiescendum esse putavi, non solum quia sunt antiquissimi et diligenter collati, sed etiam quia monachos Benedictinos Sancti Patris Regulam accuratissime descripsisse credibile est. Sed in magnam incidimus difficultatem propterea, quod ipsum Benedictum Regulam bis vel ter edidisse constat. Cuius rei firmissimum argumentum hoc est, quod praefationem in codice Oxoniensi habemus breviorē, in Tegernseensi longiorē. Ac ne quis casu sive per negligentiam quaedam ommissa esse dicat, utramque praefationis formam sanam esse facile demonstrari potest. Scilicet antiquior (a) desinebat in verbis: 'cum ergo ... erimus heredes regni caelorum'; in altera (b) omisso hoc enuntiatio nova conclusio longiorque addita est his verbis: 'ergo praeparanda sunt corda ... ut regni eius mereamur esse consortes.' Ac Benedictum quidem epilogum prioris editionis (cum ergo ... regni caelorum) aut punctis subnotasse aut uncinis inclusisse statuendum est; librarius autem sive per errorem sive ne quid omitteret utrumque descripsit. Benedictum cum non potuisse eadem sententia bis uti facile intellegatur, editores verba redundantia 'erimus heredes regni caelorum' deleverunt quidem, protasin vero reliquerunt immutatam, unde fit ut foedissima anacoluthia impuleretur scriptori. At quomodo codex T, secundae editionis verissimus testis? Utramque clausulam olim habuit integram, ut in ipsius Benedicti exemplari alteram in margine priori subiunctam fuisse pateat. Librarius autem cum falso utramque descripsisset, monachus Tegernseensis perspecta prava eiusdem sententiae repetitione, erasit verba 'erimus heredes regni caelorum', ita tamen ut liquore chemico adiutus dignoscerem litteras: e... h...ede... ni..... Itaque ut ille laudandus propter remotam pravam repetitionem, ita vituperandus, quod officii dimidiam tantum partem praestitit; debebat enim protasin quoque delere:

'cum ergo . . . officium'. Denique codex Sangallensis quoque nostram de praefationis appendice opinionem eo confirmat, quod verba 'ergo praeparanda . . . consortes' prologo (Ausculta etc.) non subiuncta, sed praemissa sunt orationis cursu ita interrupto, ut enuntiata haec falso loco assuta esse appareat.

Media quoque praefatio praebet exemplum retractationis. Nam cum Benedictus in priore editione scripsisset: 'succinctis ergo fide vel observantia honorum actuum lumbis nostris et calciatis in praeparatione evangelii pacis pedibus pergamus itinera eius' (sic fere cod. OS), imitatus Paulum apostolum epist. Ephes. 6, 14, in altera correxit: 'succinctis ergo fide vel observantia honorum actuum lumbis nostris per ducatum evangelii pergamus itinera eius'. Offendit, nisi fallor, in metaphora: calciatis in praeparatione evangelii pacis pedibus, quamquam non dubitavit scribere in praefatione: 'inclina aurem cordis tui' et ibidem 'a conspectibus cordis', cap. 5 oboedientiae pede. Sed, ut ut est, deleta cum aliis 'praeparatione evangelii' idem verbum induxit in alterius editionis epilogo: 'ergo praeparanda sunt corda'. Denique eiecto toto illo enuntiatio: 'cum ergo . . . heredes regni caelorum', rectius conectuntur sententiae, si quidem verba 'ergo praeparanda sunt corda et corpora nostra sanctae praeceptorum oboedientiae militanda' (= militatura) referuntur non ad periodum a nobis omissam, quae in codicibus praecedat, sed ad verba supra scripta: 'dominus exspectat suis monitis factis nos respondere debere', et q. s. Tertium Regulae retractatae exemplum extat cap. 6, ubi in OS leguntur: cum summa reverentia, ne videatur plus loqui quam expedit, in T: cum omni humilitate et subiectione reverentiae requirantur. Plura conguessit Edm. Schmidt p. XVII sq., quae tamen enumerare longum est, nec plane constat sintne per errorem potius nata an ex interpolandi studio profecta, quae ille secundis Benedicti curis tribuit.

Verum non in his substitit, cum regulam iterum ederet, manus Benedicti emendatrix; addidit enim in fine capp.

67—73*). Quod neminem adhuc animadvertisse etsi iure mireris, luce tamen clarius est. Scilicet finem fecerat Benedictus antea in cap. 66, quod est de ostiariis, scite admodum, quasi dimittens lectorem tota monstrata monasterii institutione. Addidit deinde verba: 'hanc autem regulam saepius volumus in congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset'. Haec hactenus ille. Aliquot annis post rerum usu edoctus vidit nonnulla omissa esse in Regula, et cum totam retractare nollet, appendicem addidit. Cum copiose dixisset cap. 5 de oboedientia superioribus exhibenda, cap. 71 pauca adiunxit monens fratres quoque sibi invicem praestare debere oboedientiam. Cum cap. 4 negasset zelum habendum esse, cap. 72 de zelo hono verba fecit; quaeque cap. 51 praeceperat de fratribus qui non longe proficiscuntur, supplentur quasi iis, quae cap. 67 de fratribus in viam directis scripta sunt. Nam ita omnibus fere accidit legum latoribus; ne sapientissimi quidem omnia mente et cogitatione prospiciunt; simplicia hominum ingenia, rerum usus multiplex. Et quod Benedicto accidit, in aliis quoque regulis monasterialibus factum esse animadvertimus. Huc accedit, quod in codice Sangallensi, quem glossas interlineares alamannicas continere supra diximus, id interpretationis genus deficit fere inde a capite 67.

Ipsam Benedicti exemplar saepius descriptum esse multis scriptorum testimoniis comprobatur. Cum enim Maurus, Benedicti discipulus, in Galliam proficisceretur, accepit a magistro, sicut scriptum est in Mauri vita, quam composuit Faustus, 'librum Regulae, quem ipse Sanctus manu sua scripserat'. Malim tamen haec verba de apographo interpretari, quod Benedicti autographon in monasterio Casinensi servatum esse constat, idque monachi, ne a Langobardis laceraretur, Romam asportarunt. „Fugientes monachi Romam petierunt secum codicem sanctae

*) Cum cap. 70, 13 scriberet 'Quod tibi non vis fieri, alio ne feceris', immemor fuit se iam 4, 7. 61, 29 idem scripsisse.

Regulae, quam praefatus pater composuerat, deferentes.“ Chron. Casin. 20, pg. 479, 21 W. Pauli hist. Langöb. 4, 17. Centum amplius annis post, cum monasterium Casinense restauraretur, Zacharias pontifex Petronaci abbati illum codicem permisit, quod tradidit Paulus Diaconus hist. Lang. 6, 40: Petronaci contulit regulam, quam beatus pater Benedictus suis sanctis manibus conscripsit. Sed eam anno 896 cum monasterio incendio extinctam esse testatur Leo, lib. I cap. 48. Aliquatenus tamen Fortuna hoc damnum resarcivit, quia antea Carolus Magnus codicem describi iusserat. Cf. Paul. Diac. epist. 1: ‘en vobis regulam beati Patris de ipso codice quem ille sanctis suis manibus exaravit, transscriptam direximus.’ Ac nostri quidem codices, de quibus supra dictum est, quomodo ex his propagati sint, inutile est disserere; fuisse complures et optimos et antiquissimos, unde descripti esse possunt, satis demonstrasse nobis videmur.

Capitulorum inscriptiones non ab ipso Benedicto, sed postea additas esse multae res documento sunt. Verba enim passim differunt a verbis Benedicti, veluti cap. 14 inscriptum est ‘de natalicii Sanctorum’, cum Benedictus dixisset ‘de festivitibus’; cf. 28 saepius (Ben. frequenter), 66 de ostiariis (Ben. portarius), 37 de senibus vel infantibus (s. et inf.), 54 suscipere (54, 5 accip.), 55 de vestiariis vel calciariis. Parum ad rem aptum est cap. 19 de disciplina psallendi, falsum cap. 23 de excommunicatione culparum, qui non culpae excommunicantur, sed fratres impii. Quod scriptum est initio cap. 69. 70. 71 (ut non praesumat — ut oboedientes sibi sint) dissidet cum inscriptionibus ceterorum capitum. Denique capitulorum conspectus, qui in plerisque codicibus et editionibus inter praefationem ipsamque regulam insertus est, in uno codice Sangallensi ante prologum scriptus est.

Quod ad Regulae emendationem attinet, sententiae raro corruptae sunt (cf. cap. 7, 113, ubi emendationem suppeditavit Cassianus; cap. 57, 1 quem locum ex coniectura sanasse mihi videor; 61, 9 ubi pro ‘ostendit’ ma-

lim scribere ‘obtendit’; etc.); eo saepius de verborum formis totaque sermonis indole dubitatur. Veluti cap. 27, 6 editur nulla codicum adnotata discrepantia ‘immittere sympactas’, recte, ad sententiam quidem; vocabulum enim *συμπακτης* a palaestra translatum est ad disciplinam vel militiam monachorum. Cum autem in codicibus vetustissimis traditum sit ‘senpectas’, id non modo restituendum, sed falsam orthographiam ex eo ortam esse apparet, quia senis vocabulum latere perperam sibi fingebant. Quid? quod Benedictus ipse sic pergit: ‘s. id est seniores sapientes fratres’, quibus verbis vocabulum graecum interpretatur. Plane simili modo in Corp. gloss. vol. V 565, 61 scriptum est: senodo (= synodo): congregatio senum. V 331, 39. Inde coniecturam capias, qua fide dignae sint editiones nostrae. Adeo enim non excellebat S. Benedictus elegantia Tulliana, ut multo magis indagandum sit, quatenus indulserit sermoni vulgari. Sed de hac re alias dicitur uberius; interim Regulam ad fidem optimorum codicum exactam in medium protulisse sufficiat. Recentiorum codicum plane nulla est auctoritas, quia, quae sermonis vulgaris sunt propria aut alio nomine notabilia, correctae sunt ad normam Prisciani. Documento sint hi loci:

	codd. optimi.	recentiores.
praef.	6 sermo mihi dirigitur	s. meus dir.
	5, 34 cor murmurantem	c. murmurantis
	7, 104 revela ad dominum	r. domino
	11, 11 post quibus	post quae
	17, 1 quanti psalmi	quot psalmi
	28, 18 ne ovis morbida contagiet	contaminet
	53, 37 oboediant imperatis	imperanti
	61, 5 si contentus est	si. c. fuerit
	64, 15 e diverso	e contrario.

Verum mittamus haec interpolationis genera. Quotiescunque autem editio altera differt a priore*), num huius

*) Fortasse tres editiones distinguendae sunt. Prima scripta

formam typis repraesentabimus an illius? Et illud quidem haud dubium et praefationis appendicem et additamentum Regulae subiunctum non posse ab editione nostra abesse: sunt enim, id quod ante omnia spectandum est, ab ipso Benedicto scripta. Veluti in fine praefationis 81 corda et corpora eodem modo coniuncta sunt, quo ep. 7, 141 corde . . corpore; praef. 94 dictante aequitatis ratione eodem modo ut ep. 2, 40 iustitia dictante; praef. (b) 81 corpora oboedientiae militanda (pro militatura) eadem prorsus ratione peccatum, qua 39, 10 tertia pars servetur cenandis (= cenaturis).

Dixerit fortasse quispiam alteram se praeferre editionem utpote magis expolitam et digniorem ipso auctore; nam in recensione Tegernseensi non solum quaedam addita sunt, sed etiam multa correctata et emendata, ut puta, ne dicam de rebus orthographicis: praef. 44 nos vocavit in regnum suum, 4, 17 periuret (pro perieret), 2, 16 tantundem, 7, 62 factorum nostrorum, 10, 7 memoriter (pro memorie), 13, 23 conversi (pro conventi), 17, 8 versus (pro verso), 19, 3 in omni loco, 24, 5 pendet (pro pendat), 33, 14 ammonetur, 38, 2 mensis (pro mensae), 43, 39 percipiat (pro accipiat), 46, 1 aliis quibuslibet (pro aliquibus) etc.

Sed nos non curamus orationem bene latinam, sed sermonem vulgarem, cui passim indulisit Benedictus, et magis in editione priore quam in altera. Id igitur nobis erit agendum, ut ex Regulae codicibus eruamus, quantum illa

circa annum 529 habuit praefationem breviorē verbis finitam 'erimus heredes regni caelorum' et Regulae capita 66, cuius tamen nullum, quantum scio, exemplum servatum est. Altera complectebatur eandem praefationem et Regulam appendice capitum 67—73 adauctam (codd. OS), tertia Regulae capita 73 cum praefatione retractata (cod. T). Qui Benedictum quater librum edidisse statuere malit, haud sine veri quadam specie primum Regulae capp. 67—72 (*extr.* qui nos ad vitam ducat aeternam), deinde caput 73 (Regulam hanc descripsimus etc.) adiectum esse conicere poterit: nam in fine cap. 72 cod. S habet 'deducat. amen'.

aetate verborum latinorum formae desciverint ab elegantia Ciceronis et quam prope accesserint ad earum linguarum indolem, qua hodie utuntur Itali, Francogalli, Hispani. Et cum aliam rationem sequi liceat theologo, aliam philologo, nobis certe ea detur venia, ut quicquid ad cognoscendam linguae latinae historiam disci possit, id in praecipuo lucro ponamus. Quamquam non negaverim nullam omnino lectionem ceteris praefendam in codice T servatam esse; fieri enim potest ut et librarius codicis Oxoniensis lapsus sit et Sangallensis, fortasse etiam scriptor codicis archetypi, ex quo illi quasi fonte manaverunt. In universum tamen vestigia editionis principis relegenda nobis esse putavimus.

Iam relecta disceptatione ad codicem Oxoniensem et Sangallensem hunc ab homine linguae latinae admodum perito exaratum esse apparet, qui, quotienscunque Benedictum peccasse sibi persuaderet, mendum tollere haud dubitaret. Cf. 1, 12 deterrimum (pro teterrimum), 1, 15 servientes (pro servantes) saeculo, 2, 24. 68 suscepit (pro vulgari perfecti forma 'suscipit'), 4, 52 merces (pro mercis), 7, 27 in gehennam incidere (pro gehennam), 7, 150 caelum (pro caelos), 11, 28 negligentia (neglectum), 24, 5 pendit (pro pendat), 43, 17 sedet (pro sedit), 63, 13 exceptis his, 69, 3.

Contra librarium Oxoniensem etsi saepe sive inscitia sive per socordiam peccasse largiendum est, non tamen abreptum esse lubricine corrigendi pro certo adfirmaverim, itaque, ut codex omnes aetate superat, ita dignus quoque est, qui in recensenda Regula pro fundamendo ponatur. Num in tanto velut aquarum fluctu iustum semper cursum tenuerim, aliorum erit iudicii; quippe in tempestate ne arte quidem gubernatoris salus paratur. Adeo saepe fluctuant codices praesertim inter accusativi formas et ablativi, ut unde standum sit in incerto relinquatur. Nam de ipso auctore, quantum litteris latinis fuerit eruditus parum constat; Nursiae natum et libriori genere exortum liberalium litterarum studiis traditum esse Gregorius memo-

riæ prodidit in Benedicti vita; Romae autem, quo se contulerat, adeo corruptis hominum, qui tum fuerunt, moribus deterritus est, ut urbem relinqueret 'scienter nescius et sapienter indoctus'. Ex ipsa Regula eum Hieronymi, Augustini opera, Cassiani collationes, Rufini vitas Patrum legisse intellegitur; sed cum secessum hominum consuetudini praeferret, monasterium urbi ac foro, credibile est eum minus litteris fuisse excultum quam Boetios, Ennodios, Cassiodoros.

Restat ut eorum gratia, qui in saeculi sexti litterarum monumentis parum versati sint, pauca proponam, unde quid agatur melius possit cognosci. Ac de confusis quidem accusativi et ablativi formis praesertim antecedente in praepositione vix opus erit disserere, cum huius generis exemplis abundant Patrum sanctorum codices: magis mirabuntur 18, 53 a caput, 41, 11 ab idus, 48, 18 a kalendas, 17, 13 cum antefanas, 9, 15 de sedilia sua surgant, 11, 10 post quibus, 39, 3 propter infirmitatibus, 61, 27 sine litteras commendaticias. Scilicet praeter casus commutatos monendum accusativum in locum nominativi successisse, ut illius aetatis homines non 'lectio' dicerent, sed 'lectionem', vel ultima littera extincta: 'lectione' (ital. lezione, francog. leçon); non 'versus', sed 'versom, verso'. Cf. ex. gr. cap. 17. Quid? quod dicebant (15, 4. 41, 3) 'a pentecosten', unde nostrum 'Pfingsten', 12, 7 'de apocalypsin'. Et quod in Gallia accidisse scimus, ut 'coronae' abirent in 'coronas' (les couronnes), etiam a Benedicto non alienum fuisse optimi codices testantur, quorum auctoritate passim 'missas' scripsi pro 'missae'. Alterum confusionis genus hoc est, ut nominativi participiorum praesentis activi substituerentur quasi indeclinabiles casibus quibuslibet. Cum enim recte Benedictus scriberet prol. 64 Paulus inputavit dicens, recte 7, 82 discedat dicente Scriptura, et non minus recte 25, 6 apostoli sententiam dicentis, idem tamen non dubitavit scribere prol. 51 audiamus Dominum . . . dicens, 7, 35 sua facta videri, demonstrans nobis hoc propheta (cf. 7, 129 monstrante Scriptura), 40, 4 in

arbitrio prioris considerans (= considerantis), 2, 11 doctrina in discipulorum mentibus conspargatur, memor semper abbas quia etc. Illud quoque addiderim ablativorum ab solutorum formam passim servatam esse, veluti 18, 29 'exceptis his qui', admitti autem rarius alteram vulgarem 63, 13 excepto hos quos (franco-gall. excepté ceux qui, non exceptés), 59, 14 reservato sibi usum fructuum.

Ut autem legentium commodis pro parte virili subvenirem, iis vocabulis stellulas* praefixi, quae cum ab elegantia Tulliana abhorreant, in 'Indice verborum' aut breviter interpretatus aut ita dubitationi eximere conatus sum, ut plures eiusdem generis locos congererem.

Siglis usus sum his:

O = cod. Oxoniensis saec. VII/VIII.

O¹ = corrector saeculi VIII.

o = corrector saeculi XIV.

S = codex Sangallensis saec. VIII.

s = idem man. rec. correctus.

T = codex Tegernseensis saeculi IX.

t = idem rec. m. correctus.

E = fragmenta codicis Emmeramensis saec. VIII.

H = Hildemari commentarius saec. IX.

— Uncinis [ ] inclusi, quae delenda esse puto.

BENEDICTI REGULA.

Ausculata, o fili, praecepta magistri et inclina aurem cordis tui et admonitionem pii patris libenter excipe et efficaciter comple, ut ad eum per oboedientiae laborem redeas a quo per inoboedientiae desidiam recesseras. Ad te ergo nunc mihi sermo diregitur, quisquis abrenuntians propriis voluntatibus Domino Christo vero regi militaturus oboedientiae fortissima atque praeclara arma adsumis, imprimis ut quidquid agendum inchoas bonum, ab eo perfici instantissima oratione deposcas.

Ut qui nos iam in filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari, ita enim ei omni tempore *de bonis suis in nobis parendum est, ut non solum iratus pater suos non aliquando filios exheredet, sed nec ut metuendus dominus

Adnotatio critica. Prol. 1. INCIPIT TEXTUS REGULAE T fol. 2^a; INCIPIT REGULA A SANCTO BENEDICTO AEDITA CUIUS VITAM ATQUE VIRTUTES PAPA GREGORIUS IN LIBRIS DIALOGORUM DISSCRIPSIT T fol. 2^b. In codice O titulus evanuit, nisi quod ex litteris PRAE non 'prologus', ut vulgo editur, sed 'praefatio' initio regulae exaratum fuisse videtur. In S nullus omnino titulus scriptus est et prologus post capitulorum indicem positus. — Greg. Magn. de vita Bened. 36: scripsit monachorum regulam. Chron. Casin. 20 (Script. Langob. ed. Waitz. 1878. pg. 478) Benedictus, qui monachorum regulam instituit.

2 Psalm. 44, 11 audi, filia, et inclina aurem tuam; Hieron. epist. 22, 1 6 diregitur S dirigitur O dirigitur T 8 sumis T 12 debeat OH debet ST: cf. 2, 9 13 enim] etiam?

inritatus *a malis nostris, ut nequissimos servos perpetuam tradat ad poenam qui eum sequi noluerint ad gloriam.

Exurgamus ergo tandem aliquando excitante nos Scriptura ac dicente: 'Hora est iam nos de somno surgere';
 20 et apertis oculis nostris ad deificum lumen adtonitis auribus audiamus, divina cotidie clamans quid nos admonet vox dicens: 'Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra', et iterum dicit: 'Qui habet aures audiendi audiat, quid Spiritus dicat ecclesiis.' Et quid
 25 dicit? 'Venite, filii, audite me, timorem Domini docebo vos; currite, dum lumen vitae habetis, ne tenebrae mortis vos comprehendant.'

Et quaerens Dominus in multitudine populi cui haec exclamat operarium suum iterum dicit: 'Quis est homo
 30 qui vult vitam et cupit videre dies bonos?' Quod si tu audiens respondeas: Ego, dicit tibi Deus: 'Si vis habere veram et perpetuam vitam, prohibe linguam tuam a malo, et labia tua ne loquantur dolum; deverte a malo et fac bonum; inquire pacem et sequere eam. Et cum haec
 35 feceritis, oculi mei super vos, et aures meae ad preces vestras, et antequam me invocetis, dicam vobis: Ecce adsum.' — Quid dulcius nobis *ab hac voce Domini invitantis nos, fratres karissimi? Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitae. Succinctis ergo fide vel
 40 observantia honorum actuum lumbis nostris

(a) et calciatis in praeparatione | (b) per ducatum
 evangelii pacis pedibus | evangelii
 pergamus itinera eius, ut mereamur eum qui nos vocavit in regno suo videre. In cuius regni tabernaculo si vo-

20 attonitis *Ot* 21 cottidie *S* ammonet *S* admoneat
 rec. 23 dicit *O om. ST* 29 exclamat *O* (= magna voce
 el., nisi corruptum est ex 'haec') clamat *T* clamet *S* 35 s.
 vos | verbo omisso ut *Psalm. 33, 16* oculi Domini super iustos et
 aures eius in preces eorum meas *O* 39 fidei vel obser-
 vantiae *O* 41 et calciatis ... pedibus *OSH* per ducatum
 evangelii *TS marg. rec. m.* 44 in regnum suum *T* taber-
 naculis *O*

lunus habitare, nisi illuc bonis actibus curratur, minime
 pervenitur.

Sed interrogemus cum propheta Dominum dicentes ei:
 'Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis re-
 quiescit in monte sancto tuo?' Post hanc interrogationem,
 fratres, audiamus Dominum respondentem et ostendentem
 50 nobis viam ipsius tabernaculi *dicens: 'Qui ingreditur
 sine macula et operatur iustitiam; qui loquitur veritatem
 in corde suo et non egit dolum in lingua sua; qui non
 fecit proximo suo malum; qui obprobrium non accepit
 adversus proximum suum; qui *malignum [diabulum] sua-
 55 dentem aliqua sibi cum ipsa suasionem sua a conspectibus
 cordis sui respiciens deduxit ad nihilum et parvulos cogi-
 tatus eius tenuit et adlisit ad Christum; qui timentes Do-
 minum de bona observantia sua non se reddunt elatos,
 sed ipsa in se bona non a se posse, sed a Domino fieri
 60 exestimantes operantem in se Dominum magnificant illud
 cum propheta dicentes: 'Non nobis, Domine, non nobis
 sed nomini tuo da gloriam'; sicut nec Paulus apostolus
 de praedicatione sua sibi aliquid inputavit dicens: 'Gratia
 Dei sum id quod sum'; et iterum ipse dicit: 'Qui glo-
 65 riarur in Domino gloriatur.' Unde et Dominus in Evan-
 gelio ait: 'Qui audit verba mea haec et facit ea, similibo
 eum viro sapienti qui aedificavit domum suam super pe-
 tram; venerunt flumina, flaverunt venti et impegerunt in
 domum illam, et non cecidit, quia fundata erat super
 70 petram.'

Haec complens Dominus exspectat nos cotidie his
 suis sanctis monitis factis nos respondere debere. Ideo
 nobis propter emendationem malorum huius vitae dies ad
 inducias relaxantur dicente Apostolo: 'An nescis, quia
 75 patientia Dei ad poenitentiam te adducit?' Nam pius Do-

45 curratur *T* 47 interrogamus *O* 50 fratres caris-
 simi *O* 53 et *O* qui *ST* 55 diabolum *S: vocab. in-*
clusi aliqua suad. *ST* 64 inputabit *T* 67 faciat *S.*
Cf. Matth. 7, 24 72 cottidie *S*

miuns dicit: 'Nolo mortem peccatoris, sed convertatur et vivat.'

(a) Cum ergo interrogassemus Dominum, de habitatore tabernaculi eius, audivimus habitandi praeceptum; sed si compleamus habitatoris officium, erimus heredes regni caelorum.

(b) Ergo praeparanda sunt corda et corpora nostra sanctae praeceptorum oboedientiae *militanda. Et quod minus habet in nos natura possibile, rogemus Dominum, ut gratiae suae *iubeat nobis adiutorium ministrare. Et si fugientes gehennae poenas ad vitam volumus pervenire perpetuam, dum adhuc vacat, et in hoc corpore sumus, et haec omnia per hanc lucis vitam vacat implere — currendum et agendum est modo quod in perpetuum nobis expediat.

Constituenda est ergo a nobis dominici schola servitii. In qua institutione nihil asperum, nihil grave nos constitutos speramus; (sed et si quid paululum restrictius dictante aequitatis ratione propter emendationem vitiorum vel conservationem caritatis processerit, non ilico pavore perterritus refugas viam salutis, quae non est nisi angusto initio incipienda, processu vero conversationis et fidei dilatato corde inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei;) ut ab ipsius numquam magisterio discedentes in eius doctrina usque ad mortem in monasterio perseverantes passionibus Christi per patientiam participemur, ut regni eius mereamur esse consortes.

79(a) cum ergo . . . caelorum extant in OST, nisi quod v. 87 in O scriptum est habitantis; v. 96 in S celorum. Amen et in T erasum 92—96 erimus . . . caelorum (Cf. praef. pag. VII)

79(b) ergo . . . consortes non leguntur in O, in S scripta in principio praefationis ante Ausculta 81 militatura rec. 101 monasterio T 105 regno T¹ consortes; amen S

CAPITULA REGULAE INCIPIUNT.

- I. De generibus vel vita monachorum.
- II. Qualis debeat esse abbas.
- III. De adhibendis ad consilium fratribus.
- IV. Quae sunt instrumenta bonorum operum. 5
- V. De oboedientia discipulorum qualis sit.
- VI. De taceturnitate.
- VII. De humilitate.
- VIII. De officiis divinis in noctibus.
- IX. Quanti psalmi dicendi sunt nocturnis horis. 10
- X. Qualiter aestatis tempore agatur nocturna laus.
- XI. Qualiter dominicis diebus vigiliae agantur.
- XII. Qualiter matutinorum agatur sollemnitas.
- XIII. Privatis diebus qualiter matutini agantur.
- XIV. In natales sanctorum qualiter vigiliae agantur. 15
- XV. 'Alleluia' quibus temporibus dicatur.
- XVI. Qualiter divina opera per diem agantur.
- XVII. Quanti psalmi per eandem horas dicendi sunt.
- XVIII. Quo ordine ipsi psalmi dicendi sunt.
- XIX. De disciplina psallendi. 20
- XX. De reverentia orationis.
- XXI. Decani monasterii quales debeant esse.
- XXII. Quomodo dormiant monachi.
- XXIII. De excommunicatione culparum.
- XXIV. Qualis debeat esse modus excommunicationis. 25
- XXV. De gravioribus culpis.
- XXVI. De his qui sine iussione iunguntur excommunicatis.

Capitula. 1 REGULAE om. S 2 vel] evanidum in O vel vita om. S 3 debet S 4 fratrum T 6 discipul. q. sit om. S 7 taceturnitate ST 13 sollemnitas agatur ST 15 natales (= natalibus) scripsi natale O natalicis ST 17 agatur ST, haud scio an recte 19 ipsi psalmi (ol ψαλμοί, id est psalmi versu praeced. memorati) ST ipsi om. O 22 decani O (cf. 30 pueri qualiter corripiantur) de decanis ST

- XXVII. Qualiter debeat esse sollicitus abbas circa excommunicatos.
- XXVIII. De his qui saepius corre ti emendare noluerunt.
- XXIX. Si debeant iterum recipi fratres exeuntes de monasterio.
- XXX. Pueri minori aetate qualiter corripiantur.
- XXXI. Qualis debeat esse cellararius monasterii.
- XXXII. De ferramentis vel rebus monasterii.
- XXXIII. Si quid debeant monachi proprium habere.
- XXXIV. Si omnes aequaliter debeant necessaria accipere.
- XXXV. De septimanariis coquinae.
- XXXVI. De infirmis fratribus.
- XXXVII. De senibus vel infantibus.
- XXXVIII. De ebdomadario lectore.
- XXXIX. De mensura cibi.
- XL. De mensura potus.
- XLI. Quibus horis oportet reficere fratres.
- XLII. Ut post completurium nemo loquatur.
- XLIII. De his qui ad opus Dei vel ad mensam tarde occurrunt.
- XLIV. De his qui excommunicantur quomodo satisfaciant.
- XLV. De his qui falluntur in oratorio.
- XLVI. De his qui in aliis quibuslibet rebus delinquent.
- XLVII. De significanda hora operis Dei.
- XLVIII. De opere manuum cotidiano.
- XLIX. De quadragesimae observatione.

29 abbas sollicitus esse ST 31 sepe T noluerunt O noluerint S nolunt T 35 minore ST 36 de cellario monasterio S 45 cibi O cybi S cibus (per compendium scripturae) T et edit. aliquot 48 cōpletorio T 53 oratorio (ut cap. 50. 52) O oratorio ST 54 aliquibus levibus rebus S aliquibus rebus T delinquent T 57 opere (oppositum opus dei cap. 43. 47) O opera ST cotidianum S cotidiana T

- L. De fratribus qui longe ab oratorio operantur.
- LI. De fratribus qui non satis longe proficiunt scuntur.
- LII. De oratorio monasterii.
- LIII. De hospitibus suscipiendis.
- LIV. Ut non debeat monachus litteras vel eulogias suscipere.
- LV. De vestiariis vel calciariis fratrum.
- LVI. De mensa abbatis.
- LVII. De artificibus monasterii.
- LVIII. De ordine suscipiendorum fratrum.
- LIX. De filiis nobilitium vel pauperum.
- LX. De sacerdotibus qui in monasterio habitare voluerint.
- LXI. De monachis peregrinis.
- LXII. De sacerdotibus monasterii.
- LXIII. De ordine congregationis.
- LXIV. De ordinando abbate.
- LXV. De praeposito.
- LXVI. De hostiariis monasterii.
- LXVII. De fratribus in via directis.
- LXVIII. Si fratri impossibilia iubeantur.
- LXIX. Ut in monasterio non praesumat alter alium defendere.
- LXX. Ut non praesumat quisquam alium caedere.
- LXXI. Ut oboedientes sibi sint invicem.
- LXXII. De zelo bono quod debent monachi habere.
- LXXIII. De hoc quod non omnis observatio iustitiae in hac sit regula constituta.

59 operantur O operant S laborant T 60 satis (= admodum) longe O longa satis S longe T 63 suscipientes S 64 debeant monachi eulogias S 66 fratrum om. T 78 hostiariis OS ostiariis T 80 iniunguntur S 81 alter alterum T 83 caedere aut excommunicare ST 84 invicem fratres S 85 quod] quem rece. 87 Explicunt capitulae add. T

I. DE GENERIBUS MONACHORUM.

Monachorum quattuor esse genera manifestum est. Primum coenobitarum, hoc est monasteriale militans sub regula vel abbate. Deinde secundum genus est anachoritarum, id est heremitarum horum qui non *conversationis fervore novicio sed monasterii probatione diuturna didicerint contra diabulum multorum *solacio iam docti pugnare et bene *exstructi, fraterna ex acie ad singularem pugnam heremi securi iam sine *consolatione alterius sola manu vel brachio contra vitia carnis vel cogitationum Deo auxiliante sufficiunt pugnare.

Tertium vero monachorum teterrimum genus est sarabaitarum qui nulla regula adprobat, experientia *magistra, sicut aurum fornacis, sed in plumbi naturam molliti ad huc operibus *servantes saeculo fidem *mentiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini aut terni aut certe singuli sine pastore non dominicis sed suis inclusi sunt ovilibus; pro lege eis est desideriorum voluptas, cum quidquid putaverint vel elegerint, hoc dicunt sanctum, et quod noluerint, hoc putant non licere. Quartum vero genus est monachorum quod nominatur gyrovagum, qui tota vita sua per diversas provincias ternis aut quaternis diebus per diversorum cellas hospitantur semper vagi et numquam stabiles et propriis voluntatibus et gulae inlecebris servientes et per omnia deteriores sarabaitis; de quorum omnium [horum] miserrima conversatione melius est silere quam loqui.

Caput I 4 anachoretarum st 5 conversionis H, rec. 7 didicerint scripsi cum O qui didicerunt STH: conjunctivo utitur Bened. quia horum qui idem significat quod eiusmodi ut diabulum S 8 instructi ST 12 teterrimum OTH et codd. aliquot Hieron. epist. 22, 34 deterrimum S, Cassian. conl. 18, 7, 1. At cf. infra v. 25 deteriores sarabaitis saraitarum O 14 naturam scripsi cum O natura ST 15 servientes S 17 sunt (id est fi) addidi; bini vel terni habitant Hieron. epist. 22, 34 21 totam vitam suam S 26 horum ST, quod inclusi, quia erasum est in O melius] cf. Sall. Jug. 19, 2.

His ergo omissis ad coenobitarum fortissimum genus disponendum adiuvante Domino veniamus.

II. QUALIS DEBEAT ESSE ABBAS.

Abbas qui praeesse dignus est monasterio, semper *meminere debet quod dicitur, et nomen maioris factis implere. Christi enim agere vices in monasterio creditur, quando ipsius vocatur pronomine dicente apostulo: 'Accipistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: abba, pater.'

Ideoque abbas nihil extra praeceptum Domini, quod absit, debeat aut docere aut constituere vel iubere; sed iussio eius vel doctrina fermento divinae iustitiae in discipulorum mentibus conspargatur, *memor semper abbas, quia doctrinae suae vel discipulorum oboedientiae, utrumque rerum in tremendo iudicio Dei faciendae erit discussio. Sciatque abbas culpae pastoris incumbere quidquid in ovibus paterfamilias utilitatis *minus potuerit invenire. 15 Tantum iterum erit, ut, si inquieto vel inoboedienti gregi pastoris fuerit omnis diligentia adtributa et morbidis earum actibus universa fuerit cura exhibita, pastor eorum in iudicio Domini absolutus dicat cum propheta Domino: 'Iustitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem 20 tuam et salutare tuum dixi; ipsi autem contemntes spreverunt me', et tunc demum inoboedientibus curae suae ovibus poena sit eis praevalens ipsa mors.

Ergo cum aliquis suscipit nomen abbatis, duplici debet doctrina suis praeesse discipulis (id est omnia bona et 25 sancta factis amplius quam verbis ostendat), et capacibus discipulis mandata Domini verbis proponere, duris vero

II 4 vices in m. agere T 5 praeconome H rec. 9 absit (ut 4, 40) SHot sit OT debeat (in sententia negativa, ut prol. 12. 54, 3) O debet SHt debet T 10 fermento (= fermentum) O fermentum ST 16 tantum OS tantundem ('ebenso offi?') S corr. T Post iterum sup. scr. in O liber scriptura anglosaxonica saeculi noni 18 earum S 24 susceperit S 27 duris corde vero ST

corde et simplicioribus factis suis divina praecepta monstrare. Omnia vero quae discipulis docuerit esse contraria, in suis factis indicet non agenda, ne aliis praedicans ipse reprobus inveniat, ne quando illi dicat Deus peccanti: 'Quare tu enarras iustitias meas et adsumis testamentum meum per os tuum? Tu vero odisti disciplinam et proiecasti sermones meos post te'; et: 'Qui in fratris tui oculo fistucam videbas, in tuo trabem non vidisti.'

Non ab eo persona in monasterio discernatur. Non unus plus ametur quam alius, nisi quem in bonis actibus aut oboedientia invenerit meliorem; non convertenti ex servitio praeponatur ingenuus, nisi alia rationabilis causa existat: quod si ita iustitia dictante abbati visum fuerit, et de cuiuslibet ordine id faciet; sin alias, propria teneant loca; quia sive servus sive liber, omnes in Christo unum sumus et sub uno Domino aequalem servitutis militiam habuimus, quia non est apud Deum personarum acceptio; solummodo in hac parte apud illum discernimur, si meliores ab aliis in bonis operibus et humiles inveniamur. Ergo aequalis sit ab eo omnibus caritas, una praebeatur in omnibus secundum meritum disciplinae.

In doctrina sua namque abbas apostolicam debet illam semper formam servare in qua dicit: 'Argue, obsecra, increpa': id est miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta, dirum magistri, pium patris ostendat affectum; id est indisciplinatos et inquietos debet durius arguere, oboedientes autem et mites et patientes ut in melius proficiant, obsecrare; negligentes et contemntes ut increpet et corripiat admonemus. Neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox ut coeperint oriri, radicibus ea ut praevaleret amputet, memor periculi Heli sacerdotis de Silo. Et honestiores quidem atque intellegibiles animos prima

28 monstrare] adtendat *add.* *O¹ marg.* 34 oculus *O* 35 fistucam *S* 41 faciat *O¹* facere potest *S* 44 deum *ST.* *ep. Rom. 2, 11. Ephes. 6, 9:* dominum *O* 45 illum *O* ipsum *ST* 46 operibus bonis *ST* humiliores *T* 48 disciplinae scripsi cum *OS* disciplina *T* 59 atque] et *O*

vel secunda admonitione verbis corripiat, improbos autem et duros ac superbos vel inoboedientes verberum vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat sciens scriptum: 'Stultus verbis non corrigitur', et iterum: 'Percutite filium tuum virga, et liberabis animam eius a morte.'

*Meminere debet semper abbas quod est, meminere quod dicitur, et scire, quia cui plus committitur, plus ab eo exigitur. Sciatque quam difficilem et arduam rem suscipit, regere animas et multorum servire moribus, et alium quidem blandimentis, alium vero increpationibus, alium suasionibus; et secundum uniuscuiusque qualitatem vel intellegentiam ita se omnibus conformet et aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiatur, verum etiam in augmentatione boni gregis gaudeat.

Ante omnia ne dissimulans aut parvi pendens salutem animarum sibi commissarum plus gerat sollicitudinem de rebus transitoriis et terrenis atque caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus rationem redditurus est. Et ne causetur de minore forte substantia, meminerit scriptum: 'Primum quaerite regnum Dei et iustitiam eius, et haec omnia adicientur vobis', et iterum: 'Nihil deest timentibus eum.' Sciatque, quia qui suscipit animas regendas, paret se ad rationem reddendam; et quantum sub cura sua fratrum se habere sciet numerum, agnoscat pro certo, quia in die iudicii ipsarum omnium animarum est Domino redditurus rationem, sine dubio addita et suae animae. Et ita timens semper futuram discussionem pastoris de creditis ovibus, cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de suis sollicitus; et cum admonitionibus suis emendationem aliis subministrat, ipse efficitur a vitiis emendatus.

62 castigatio *T* 63 corrigitur *ST* corrigitur *O* 65 quod est meminere *om.* *T* 68 suscepti *S* 73 etiam *O¹* *marg. om.* *ST* 77 et rationem *T* 78 minori *T* 82 parit *S* 83 scierit *ST* 85 domino *om.* *S* 87 alterius ratione *O marg. vet. m.* 88 admonitionibus scripsi de monitionibus *OST* ammonitionibus *t*

III. DE ADHIBENDIS AD CONSILIUM FRATRIBUS.

Quotiens aliqua praecipua agenda sunt in monasterio, convocet abbas omnem congregationem et dicat ipse unde agitur. Et audiens consilium fratrum tractet apud se, et quod utilius iudicaverit, faciat. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus, quia saepe iuniori Dominus revelat quod melius est.

Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subiectione et non praesumant procaciter defendere quod eis visum fuerit, sed magis in abbatis *pendat arbitrio, ut quod salubrius esse iudicaverit, ei cuncti oboediant. Sed sicut discipulis convenit oboedire magistro, ita et ipsum provide et iuste concedet cuncta disponere.

In omnibus igitur omnes magistrum sequantur regulam, neque ab ea temere declinetur a quoquam; nullus in monasterio proprii sequatur cordis voluntatem. Neque praesumat quisquam cum abbate suo proterve intra aut foris monasterium contendere; quod si praesumpserit, regulari disciplinae subiaceat. Ipse tamen abba cum timore Dei et observatione regulae omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus iudiciis suis aequissimo iudici Deo rationem redditurum.

Si qua vero minora agenda sunt in monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est: 'Omnia fac cum consilio, et post factum non paeniteberis.'

III 1 FRM T 9 et] ut S 10 set O sed S et T pendat OST pendeat ot 11 ut OS et T 12 discipulis O discipulos St discipulus T 17 intra scripsi coll. 66 extr. (innana versio Keronis) infra S intus rec. om. OT 18 foris monasterium] ut cp. 43 foris oratorium: foras monasterio S, ut 67, foras monasterii s 19 abba OT abbas St

IV. QUAE SUNT INSTRUMENTA BONORUM OPERUM.

In primis Dominum Deum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute, deinde proximum tamquam se ipsum.

Deinde non occidere, non adulterari, non facere furtum, non concupiscere, non falsum testimonium dicere, honorare omnes homines, et quod sibi quis fieri non vult, alio ne faciat. Abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum, corpus castigare, delicias non amplecti, ieiunium amare. Pauperes recreare, nudum vestire, infirmum visitare, mortuum sepelire, in tribulatione subvenire, dolentem consolare.

Saeculi actibus se facere alienum, nihil amoris Christi praeponere, iram non perficere, iracundiae tempus non reservare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare, caritatem non derelinquere. Non iurare, ne forte *perieret, veritatem ex corde et ore proferre. Malum pro malo non reddere, iniuriam non facere, sed et factas patienter sufferre, inimicos diligere, maledicentes se non remaledicere, sed magis benedicere, persecutionem pro iustitia sustinere. Non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non somnolentum, non pigrum, non murmosum, non detractorem. Spem suam Deo committere; bonum aliquod in se cum viderit, Deo adplicet, non sibi, malum vero semper a se factum sciat et sibi reputet. Diem iudicii timere, gehennam expavescere, vitam aeternam omni concupiscentia spiritali desiderare, mortem cotidie ante oculos suspectam habere. Actus vitae suae omni hora custodire, in omni loco Deum se respicere

IV 3 diligere ST 5 adulterari OT adulterare S 8 alii t ne] n (= non) faciat S 12 consolare O consolari ST (tu . . consolans H) 17 perieret scripsi perierit OS perieret T periuraverit O¹ corr. 18 factas OT factam Hot facta S 19 diligere S 23 murmosum O murmosum SH murmosum T 24 aliquod O aliquid ST 26 expavescere ST

30 pro certo scire, cogitationes malas cordi suo advenientes
mox ad Christum adlidere et seniori spiritali patefacere.
Os suum a malo vel pravo eloquio custodire, multum
loqui non amare, verba vana aut risui apta non loqui,
risum multum aut excussum non amare. Lectiones sanctas
35 libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala sua
praeterita cum lacrimis vel gemitu cotidie in oratione Deo
confiteri, de ipsis malis *de cetero emendare.

Desideria carnis non efficere, voluntatem propriam
*odire, praeceptis abbatis in omnibus oboedire, etiamsi ipsi
40 aliter, quod absit, agat, memores illud dominicum prae-
ceptum: 'Quae dicunt facite, quae autem faciunt, facere
nolite.' Non velle dici sanctum, antequam sit, sed prius
esse, quod verius dicatur; praecepta Dei factis cotidie ad-
implere, castitatem amare, nullum odire, zelum et invi-
45 diam non habere, contentionem non amare, elationem
fugere; et seniores venerare, iuniores diligere, in Christi
amore pro inimicis orare, cum discordante ante solis
occasum in pacem redire, et de Dei misericordia num-
quam desperare.

50 Ecce haec sunt instrumenta artis spiritalis; quae cum
fuerint a nobis die noctuque incessabiliter adimpleta et
in die iudicii reassignata, illa mercis nobis a Domino
recompensabitur quam ipse promisit: 'Quod oculos non
vidit nec auris audivit nec in cor hominis ascendit, quae
55 praeparavit Deus his qui diligunt eum.' Officina vero
ubi haec omnia diligenter operemur, claustra sunt mona-
sterii et stabilitas in congregatione.

30 corde O 31 adlidere S allidere T allidat O 32
pravo vel malo (contra *STH*) O 44 zelum . . . habere OS
zelum non habere, invidiam non exercere TH 46 fugere S
venerare OST venerari ot 49 desperare OST desp. ot
52 merces S 54 nec in cor h. ascendit om. T 55 eum OS,
Itala I Corinth. 2, 9 illum T, Vulgata

V. DE OBOEDIENTIA.

Primus humilitatis gradus est oboedientia sine mora.
Haec convenit his qui nihil sibi *a Christo carius aliquid
exestimant. Propter servitium sanctum quod professi sunt,
seu propter metum gehennae vel gloriam vitae aeternae, 5
*mox ut aliquid a maiore imperatum fuerit, ac si divinitus
imperetur, moram pati nesciant in faciendo. De quibus
Dominus dicit: 'Obauditu auris oboedivit mihi'; et idem
dicit doctoribus: 'Qui vos audit me audit.'

Ergo *hii tales relinquentes statim quae sua sunt, et 10
voluntatem propriam deserentes, mox exoccupatis manibus
et quod agebant imperfectum relinquentes, vicino oboe-
dientiae pede iubentis vocem factis sequuntur, ut veluti
uno momento praedicta magistri iussio et perfecta disci-
puli opera — in velocitate timoris Dei ambae res com- 15
muniter citius explicantur.

Quibus ad vitam aeternam gradiendi amor incumbit,
ideo angustam viam arripiunt (unde Dominus dicit: 'An-
gusta via est quae ducit ad vitam'), ut non suo arbitrio
vivescentes vel desideriiis suis et voluntatibus oboedientes, 20
sed ambulantes alieno iudicio et imperio in coenobiis de-
gentes abbatem sibi praeesse desiderant. Sine dubio hii
tales illam Domini imitantur sententiam qua dicit: 'Non
veni facere voluntatem meam sed eius qui misit me.'
Sed haec ipsa oboedientia tunc acceptabilis erit Deo et 25
dulcis hominibus, si quod iubetur, non trepide, non tepide,
non tarde, aut cum mormorio vel cum responso nolentis
efficiatur: quia oboedientia quae maioribus praebetur, Deo

V 4 exestimant ST existimant Ot 6 imperatum a
maiore ST 8 idem O iterum ST 13 sequuntur S 20 vo-
luntatibus restitui cum OST coll. 1, 24. 4, 38 voluptatibus vulg.
21 al. iudicio] alieno sermone add. O¹ marg. 26 non tre-
pide non tepide non tarde scripsi cum S coll. August. de con-
sensu evang. 8, 13 trepidas et tepidas contradictumculas: non
trepide non tarde non tepide O non tepide non tarde non tre-
pide T 27 mormorio ST(O?) cum om. T

exhibetur; ipse enim dixit: 'Qui vos audit me audit.' Et
 30 cum bono animo praebere a discipulis oportet, quia 'hila-
 rem datorem diligit Deus'; nam cum malo animo si obedi-
 dit discipulus, et non solum ore sed etiam in corde si
 murmuraverit, etiamsi impleat iussionem, tamen acceptum
 iam non erit Deo qui cor eius respicit murmorantem, et
 35 pro tali facto nullam consequitur gratiam, immo poenam
 murmorantium incurrit, si non cum satisfactione emen-
 daverit.

VI. DE TACETURNITATE.

Faciamus quod ait propheta: 'Dixi: custodiam vias
 meas, ut non delinquam in lingua mea; posui ori meo
 custodiam, obmutui et humiliatus sum et silui a bonis.'
 5 Hic ostendit propheta: si a bonis eloquiis interdum propter
 taciturnitatem debet taceri, quanto magis a malis verbis
 propter poenam peccati debet cessari.

Ergo quamvis de bonis et sanctis aedificationum elo-
 quiis perfectis discipulis propter taciturnitatis gravitatem
 10 rara loquendi concedatur licentia, quic scriptum est: 'In
 multiloquio non effugies peccatum'; et alibi: 'Mors et vita
 in manibus linguae.' Nam loqui et docere magistrum
 condecet, tacere et audire discipulum convenit. Et ideo
 si qua requirenda sunt a priore,

15 (a) cum summa reveren- | (b) cum omni humilitate
 tia . . . ne videatur plus loqui | et subiectione reverentiae
 quam expedit. | requirantur.

Scurrilitates vero vel verba otiosa et risum moventia
 aeterna clausura in omnibus locis damnamus, et ad talia
 20 eloquia discipulum aperire os non permittimus.

30 a disc. praebere ST 31 malo OST bono T

VI 6 taceri Sot tacere OT 8 et aedificationum ST
 12 et loqui O 15 cum summa reverentia . . . expedit OS (post
 reverentia excidisse videtur requirantur) cum omni . . . requiran-
 tur T

VII. DE HUMILITATE.

Clamat nobis Scriptura divina, fratres, dicens: 'Omnis
 qui se exaltat humiliabitur, et qui se humiliat exaltabitur.'
 Cum haec ergo dicit, ostendit nobis omnem exaltationem
 genus esse superbiae; quod se cavere propheta indicat
 5 dicens: 'Domine, non est exaltatum cor meum, neque elati
 sunt oculi mei; neque ambulavi in magnis neque in mira-
 bilibus super me. Sed quid, si non humiliter sentiebam,
 sed exaltavi animam meam? Sicut ablactatus super ma-
 trem suam, ita retribues in animam meam.'

Unde, fratres, si summae humilitatis volumus culmen
 attingere et ad exaltationem illam caelestem ad quam per
 praesentis vitae humilitatem ascenditur, volumus velociter
 pervenire, actibus nostris ascendentibus scala illa erigenda
 15 est quae in somnio Iacob apparuit, per quam ei descen-
 dentes et ascendentes angeli monstrabantur. Non aliud
 sine dubio descensus ille et ascensus a nobis intellegitur
 nisi exaltatione descendere et humilitate ascendere. Scala
 vero ipsa erecta nostra est vita in saeculo quae humiliato
 corde a Domino erigatur ad caelum; latera enim eius
 20 scalae dicimus nostrum esse corpus et animam; in qua
 latera diversos gradus humilitatis vel disciplinae evocatio
 divina ascendendos inseruit.

Primus itaque humilitatis gradus est, si timo-
 rem Dei sibi ante oculos semper ponens oblivionem omnino
 25 fugiat, et semper sit memor omnia quae praecepit Deus,
 ut qualiter contemnentes Deum gehennam de peccatis *in-

VII 1 DE HUMILITATE SERVANDA O 6 est om. S;
 cf. psalm. 130, 1 8 sed quid OT's om. S psalm. 130, 2
 9 sed OSH si T ablactatus O ablactatus est Vulg. psalm.
 130, 2 ablactatum T s ablactum S matre sua st Vulg.
 psalm. 130, 2 10 retribues Ost retribuisti ST anima mea
 S psalm. 130, 2 15 ei illi ST 20 erigitur T 26 omnium t
 praecipit O 27 ut erasum in S gehennam scripsi
 cum O in gehennam SH in gehenna t gehenna T. Cf. 5,
 35. 36 pro peccatis S in ras. incidunt S corr. manu Ke-
 ronis et t incedunt (= incidunt) OS recte fort. incidat T in-
 cendat (et gehenna) vulg. interpol.

cidunt, et vitam aeternam quae timentibus Deum prae-
parata est, animo suo semper revolvat.

30 Et custodiens se omni hora a peccatis et vitiiis id est
cogitationum, linguae, oculorum, manuum, pedum vel volun-
tates proprias, sed et desideria carnis amputare festinet,
et aestimet se homo de caelis a Deo semper respici omni
hora, et facta sua omni loco ab aspectu Divinitatis videri
55 et ab angelis omni hora renuntiari, *demonstrans nobis hoc
propheta cum in cogitationibus nostris ita Deum semper
praesentem ostendit dicens: 'Scrutans corda et renes Deus';
et iterum: 'Dominus novit cogitationes hominum'; et iterum
dicit: 'Intellexisti cogitationes meas a longe'; et: 'Quia
40 cogitatio hominis confitebitur tibi.' Nam ut sollicitus sit
circa cogitationes suas perversas, dicat semper utilis frater
in corde suo: 'Tunc ero immaculatus coram eo, si obser-
vavero me ab iniquitate mea.

Voluntatem vero propriam ita facere prohibemur, cum
45 dicit Scriptura nobis: 'Et a voluntatibus tuis avertere'; et
item rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in
nobis. Docemur ergo merito nostram non facere volun-
tatem, cum cavemus illud quod dicit sancta Scriptura:
'Sunt viae quae putantur ab hominibus rectae, quarum
50 finis usque ad profundum inferni demergit'; et cum item
cavemus illud quod de negligentibus dictum est: 'Corrupti
sunt et abhominabiles facti sunt in voluntatibus suis.'

In desideriis vero carnis ita nobis Deum credamus
semper esse praesentem, cum dicit propheta Domino: 'Ante

29 revolvat OS (sed in S re erasum) t evolvat T 31 ocu-
lorum om. T, sed sup. manuum vocabulum erasum voluntates
proprius scripsi cum O voluntatis propriae STO 32 ampu-
tare O om. T in S rasura festinet et scripsi festinet O
om. T in S rasura 34 in (ante omni loco) in S erasum
38 iterum OS item T iterum O et in S erasum item Ts
45 averte OS avertere T Eccles. 18, 30 48 sancta om.
T 49 putantur O rasura in S videntur T. Cf. Proverb.
14, 12 50 demergit T 51 cavemus OST corr. pavemus
TS corr. 52 voluntatibus OS studiis Psalm. 13, 1 volupt-
tatibus Ts

te est omne desiderium meum.' Cavendum ergo ideo ma- 55
lum desiderium, quia mors *secus introitum delectationis
posita est, unde Scriptura praecipit dicens: 'Post concu-
piscientias tuas non eas.'

Ergo si 'oculi Domini speculantur bonos et malos', et
Dominus de caelo semper respicit super filios hominum, 60
ut videat, si est intellegens aut requirens Deum, et si ab
angelis nobis deputatis cotidie die noctuque Domino fac-
tori nostro opera nostra nuntiantur — cavendum est ergo
omni hora, fratres, sicut dicit in psalmo propheta, ne nos
declinantes in malo et inutiles factos aliqua hora aspiciat 65
Deus, et parcendo nobis in hoc tempore, quia pius est et
expectat nos converti in melius — ne dicat nobis in
futuro: 'Haec fecisti, et tacui.'

Secundus humilitatis gradus est, si propriam
quis non amans voluntatem desideria sua non delectetur 70
implere sed vocem illam Domini factis imitetur dicentis:
'Non veni facere voluntatem meam sed eius qui me misit.'
Item dicit Scriptura: 'Voluptas habet poenam, et necessitas
parit coronam.'

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei 75
amore omni oboedientia se subdat maiori imitans Domi-
num de quo dicit apostolus: 'Factus oboediens patri usque
ad mortem.'

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa oboe-
dientia duris et contrariis rebus vel etiam quibuslibet inro- 80
gatis iniuriis tacite conscientiam amplectatur et sustinens
non lassescat vel discedat dicente Scriptura: 'Qui perse-
veraverit usque in finem, hic salvus erit'; item: 'Confor-

55 est ergo Ts 56 dilectationis O 57 praecepit S 60
respexit T 62 factori nostro scripsi cum OST¹ factorum
nostrorum T 63 nostra om. T 65 in malum st 71 imi-
tatur O¹ 73 voluptas SKero T, Passio S. Irenes voluntas
OS 76 deum O 77 patri O in S rasura quinque lit-
terarum om. T 81 tacete O tacita ST conscientiam O
conscientia patientiam ST nisi quod pat. in S erasum et
om. O 82 lascescat O lascescat O¹

tetur cor tuum, et sustine Dominum.' Et ostendens fidelem
 85 pro Domino universa etiam contraria sustinere debere dicit
 ex persona sufferentium: 'Propter te morte afficimur tota
 die, aestimati sumus ut oves occisionis' (et securi de spe
 retributionis divinae subsequuntur gaudentes et dicentes:
 'Sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit
 90 nos'); et item alio loco Scriptura dicit: 'Probasti nos,
 Deus, igne nos examinasti, sicut igne examinatur argen-
 tum; induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in
 dorso nostro'; et ut ostendat sub priore debere nos esse,
 subsequitur dicens: 'Imposuisti homines super capita nostra.'
 95 Sed et: praeceptum Domini in adversis ei iniuriis per pa-
 tientiam adimplentes qui percussus in maxillam praebent et
 aliam, auferenti tunicam dimittunt et pallium, angariati
 milliario vadunt et duo, cum Paulo apostolo falsos fratres
 sustinent et persecutionem sustinent et maledicentes se
 100 benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogita-
 tiones malas cordi suo advenientes vel mala a se absconse
 commissa per humilem confessionem abbati non celaverit
 suo, hortans nos de hac re Scriptura dicens: 'Revela ad
 105 Dominum viam tuam et spera in eum'; et item dicit:
 'Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in saeculum
 misericordia eius'; et item propheta: 'Delictum meum
 cognitum tibi feci et iniustitias meas non operui; dixi:
 pronuntiabo adversum me iniustitias meas Domino; et tu
 110 remisisti impietatem cordis mei.'

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate vel
 extremitate contentus sit monachus et ad omnia quae sibi

85 etiam universa O 87 exaestimati S 90 dicit O
 erasum in S om. T 92 laqueo T 33 nos esse debere T
 96 in erasum in S: cf. Matth. 5, 39 97 tunicam T an-
 gariati T 98 miliarium S et duo OS duo T et alia
 duo Matth. 5, 41 99 et pers. sustinent O S marg. manu
 Keronis om. T: propter iustitiam (post persecutionem) add. O¹
 100 benedicunt T 103 abbatem s 104 suum T's
 110 cordis mei S in rasura

iniunguntur, velut operarium malum se iudicet indignum
 dicens sibi cum propheta: 'Ad nihilum redactus sum et
 nescivi; ut iumentum factus sum apud te, et ego semper
 115 tecum.'

Septimus humilitatis gradus est, si omnibus se
 inferiorem et viliozem non solum sua lingua pronuntiet
 sed etiam intimo cordis credat affectu humilians se et di-
 cens cum propheta: 'Ego autem sum vermis et non homo, 120
 obprobrium hominum et abiectio plebis.' 'Exaltatus autem
 humiliatus sum et confusus'; et item: 'Bonum mihi quod
 humiliasti me, ut discam mandata tua.'

Octavus humilitatis gradus est, si nihil agat mo-
 nachus nisi quod communis monasterii regula vel maio- 125
 rum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad lo-
 quendum prohibeat monachus et taciturnitatem habens
 usque ad interrogationem non loquatur monstrante Scrip-
 tura, quia 'in multiloquio non effugitur peccatum', et quia 130
 'vir linguosus non diregitur super terram.'

Decimus humilitatis gradus est, si non sit facilis
 ac promptus in risu, quia scriptum est: 'Stultus in risum
 exaltat vocem suam.'

Undecimus humilitatis gradus est, si, cum lo- 135
 quitur monachus, leniter et sine risu, humiliter cum gra-
 vitate vel pauca verba et rationabilia loquatur et non sit
 clamorosus in voce, sicut scriptum est: 'Sapiens verbis in-
 notescit paucis.'

Duodecimus humilitatis gradus est, si non so- 140
 lum corde monachus sed etiam ipso corpore humilitatem

113 iudicet scripsi coll. Cassian. inst. 4, 39, 2 si se iudi-
 carit indignum: iudicet et OST 114 dicentis s 121 autem
 hum. sum O Psalm. 87, 16 sum et hum. ST 122 quod]
 quia T 129 monstrante] dicente S 130 effugietur T's
 131 diregitur S dirigitur OT's 133 promptus st risum O
 risu ST risum O 135 si om. O 138 vocem O in
 verbis O. Cf. Sexti sentent. 143 Gildem. Sapiens paucis verbis
 innotescit = σοφὸς ἐνθραυπος ὀλίγοις ῥησιν ἀκούμενος

videntibus se semper indicet, id est: in opere Dei, in oratorio, in monasterio, in orto, in via, in agro vel ubicumque sedens, ambulans vel stans inclinato sit semper capite defixis in terram aspectibus. Reum se omni hora de peccatis suis existimans iam se tremendo iudicio repraesentari estimet dicens sibi in corde semper illud quod publicanus ille evangelicus fixis in terram oculis dixit: 'Domine, non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad caelos'; et item cum propheta: 'Incurvatus sum et humiliatus sum usque quaque.'

Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis monachus mox ad caritatem Dei pervenit illam quae perfecta foras mittit timorem, per quam universa quae prius non sine formidine observabat, absque ullo labore velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire non iam timore gehennae sed amore Christi et consuetudine ipsa bona et delectatione virtutum. Quae Dominus iam in operarium suum mundum a vitiis et peccatis Spiritu sancto dignabitur demonstrare.

VIII. DE OFFICIIS DIVINIS IN NOCTIBUS.

Hiemis tempore, id est a kalendis novembris usque in pascha, iuxta considerationem rationis octava hora noctis surgendum est, ut modice amplius *de media nocte pausetur et iam degesti surgant. Quod vero restat post vigiliis, a fratribus qui psalterii vel lectionum aliquid indigent, meditationi inserviat.

A pascha autem usque ad supradictas kalendas novem-

142 dei om. O 143 horto OT 146 aestimans S 150 caelos OT fort. corruptum propter oculos meos: caelum S Itala, Vulg. Luc. 18, 13 153 illa O 157 et om. T 158 dilectatione OT operaria suo mundo recc.

VIII 1 IN NOCTIBUS] NOCT (= nocturnis) S 4 de media (= ablat. compar.) OSTFE dimidia edit. aliq. 5 digesti st a vigiliis O¹ 7 meditatione OS 8 ad om. TE kalendas om. T

bris sic temperetur hora vigiliarum agenda: parvissimo intervallo quo fratres ad necessaria naturae exeant, mox 10 matutini qui incipiente luce agendi sunt, subsequantur.

IX. QUANTI PSALMI DICENDI SUNT NOCTURNIS HORIS.

Hiemis tempore suprascripto *inprimis versum, in *secundum *tertio dicendum: 'Domine labia mea aperies, et os meum adnuntiabit laudem tuam', cui subiungendus est tertius psalmus et 'Gloria', post hunc psalmus XCIII 'venite exultemus in domino' cum antefana aut certe decantandus; inde subsequatur ambrosianum, deinde sex psalmi cum antefanis. Quibus dictis, dicto verso benedicat abbas; et sedentibus omnibus in scamnis legantur vicissim 10 a fratribus in codice super analogium tres lectiones, inter quas et trea responsoria cantentur. Duo responsoria sine 'Gloria' dicantur, post tertiam vero lectionem qui cantat dicat 'Gloriam', quam dum incipit cantor dicere, mox omnes de sedilia sua surgant ob honorem et reverentiam 15 sanctae Trinitatis. Codices autem legantur in vigiliis tam veteres testamenti quam novi divinae auctoritatis, sed et expositiones earum quae a nominatis doctorum orthodoxis catholicis patribus factae sunt. Post has vero tres lectiones cum responsoria sua sequantur VI psalmi cum 'Alleluia' 20

9 vigiliarum O ut vigiliarum ST ut (ante parv.) add. TE 10 naturae O¹ marg.

IX 3 suprascripto] sancto O, cui add. corr. I psalmo versum OS versu T in secundum O in secundo SO¹ om. T 4 tertio (= ter) om. S 6 psalmum XCIII OS 7 venite exultemus in domino O v. e. d. erasa in S om. T. Cf. 43, 8 decantandum OS 8 subsequatur ST, ut 8, 11, 10, 8 sequatur O¹ sequitur O ambrosianus s 9 verso s 11 in codice O¹ marg. 12 tria T cantentur om. OS duo... dicantur om. OS 15 sedilibus suis s 18 eorum S doctorum (gen. plur. v. doctor) O del. S om. T et (ante orthod.) s 20 responsoria sua ST erasum in O responsoriis suis O¹ VI scripsi qui O reliqui sex ST. Cf. 11, 10 alii sex

canendi; post hos lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda et versus et supplicatio letaniae, id est 'Kyrie eleison', et sic finiantur vigiliae nocturnae.

X. QUALITER AESTATIS TEMPORE AGATUR
NOCTURNA LAUS.

A pascha autem usque ad kalendas novembris omnis ut supra dictum est psalmodiae quantitas teneatur, excepto quod lectiones in codice propter brevitate noctium minime legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus una de veteri testamento memorie dicatur quam brevis responsorius subsequatur; et reliqua omnia ut dictum est impleantur: id est ut numquam minus a duodecim psalmodiarum quantitate ad vigiliis nocturnas dicatur exceptis tertio et nonagesimo quarto psalmo.

XI. QUALITER DOMINICIS DIEBUS VIGILIAE
AGANTUR.

Dominicis diebus temporis surgatur ad vigiliis. In quibus vigiliis teneatur mensura, id est modulatis, ut supra disposuimus, sex psalmis et verso, resedentibus cunctis disposite et per ordinem in subselliis legantur in codice, ut supra diximus, quattuor lectiones cum responsoriis suis, ubi tantum in quarto responsorio dicatur a cantante 'Gloria'; quam dum incipit, mox omnes cum reverentia surgant. Post quibus lectionibus sequantur ex ordine alii sex psalmi cum antefanas sicut anteriores et versum. Post quibus

21 ex corde *T* erasum in *S* exinde *O* 23 fiant *O* pr. m.

X 7 memorie (formatum ut memoriose) *S* memoriae *O* memoria *O* corr. memoriter *Ts* dicatur *Ts* degatur *S* legatur *O* breve responsorium *os* 10 noctis *O* dicatur *O* corr. dicantur *OST*

XI 3 dominico die *T* 4 modulatis *O* 5 versu st residentibus *Ost* 6 codicem *O* 8 qua responsoria *O* 10 quibus lectionibus *T* rasura in *OS* quas lectiones *O*'s sex om. *O* 11 versum *S* versu *OT* versus *O*'t quibus *T* erasum in *OS* quos *O*'s

iterum legantur aliae quattuor lectiones cum responsoriis suis ordine quo supra. Post quibus dicantur trea cantica de prophetarum quas instituerit abbas; quae cantica cum 'Alleluia' psallantur. Dicto etiam verso et benedicente abbate legantur aliae quattuor lectiones de novo testamento ordine quo supra. Post quartum autem responsorium incipiat abbas ymnum 'Te Deum laudamus'; quo perdicto legat abbas lectionem de Evangelia cum honore et tremore stantibus omnibus; qua perlecta respondeant omnes 'Amen', et subsequatur mox abbas hymnum 'Te decet laus', et data benedictione incipiant matutinos.

Qui ordo vigiliarum omni tempore tam aestatis quam hiemis aequaliter in die dominico teneatur, ni, si forte, quod absit, tardius surgant, aliquid de lectionibus brevian- dum est aut responsoriis. Quod tamen omnino caveatur ne proveniat; quod si contigerit, digne inde satisfaciat Deo in oratorio per cuius evenerit neglectum.

XII. QUOMODO MATUTINORUM SOLEMNITAS
AGATUR.

In matutinis dominico die inprimis dicatur sexagesimus sextus psalmus sine antefana in directum; post quem dicatur quinquagesimus cum Alleluia; post quem dicatur centesimus decimus septimus et sexagesimus secundus, inde Benedictiones et Laudes, lectio de Apocalypsin una ex corde et responsorium, ambrosianum, versum, canticum de Evangelio, letania, et completum est.

12 legantur . . quibus om. *OS*¹ 13 cant tribus litteris erasis *O* 14 prophetarum *ST* erasum in *O* profetis *O*¹ 15 psallentur *O*¹ versu *T* 17 incipit *O* 19 evangelia *ST* evangelio *Ot* tremore *OST* timore *T*¹ 23 tempora om. *O* add. *O*¹ 25 surgatur *T* corr. 26 aut de resp. *S* 28 negligentia *S*

XII 3 dominicis diebus *O*¹ 7 lectione *T*¹ lectiones *S* de apocalypsin *S* de apocalypsi *O* de apocalypsi *T* ex corde] memoriter *S* 9 evangelia *T*

XIII. PRIVATIS DIEBUS QUALITER AGANTUR
MATUTINI.

Diebus autem privatis matutinorum solemnitas ita agatur: id est [ut] sexagesimus sextus psalmus dicatur sine antefana, subtrahendo modice sicut dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum antefana dicatur. Post quem alii duo psalmi dicantur secundum consuetudinem, id est secunda feria quintus et trigesimus quintus; tertia feria quadragesimus secundus et quinquagesimus sextus; quarta feria sexagesimus tertius et sexagesimus quartus; quinta feria octogesimus septimus et octogesimus nonus; sexta feria septuagesimus quintus et nonagesimus primus; sabbato autem centesimus quadragesimus secundus et canticum Deuteronomii quod dividatur in duas Glorias. Nam ceteris diebus canticum unumquemque die suo ex prophetis, sicut psallit Ecclesia romana, dicantur. Post haec sequantur Laudes, deinde lectio una Apostoli memoriter recitanda, responsorium, ambrosianum, versum, canticum de Evangelia, letania, et completum est. Plane agenda matutina vel vespertina non transeat aliquando, nisi in ultimo ordine oratio dominica omnibus audientibus dicatur a priore propter scandalorum spinas quae oriri solent, ut conventi per ipsius orationis sponsonem qua dicunt: 'Dimitte nobis, sicut et nos dimittimus', purgent se ab huiusmodi vitio. Ceteris vero agendis ultima pars eius orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur: 'Sed libera nos a malo.'

XIII 4 ut erasum in T om. OS 5 in dom. t 9 quadr. secundus] LXII O¹ marg. 13 sabbatorum T sabbato . . secundus s in marg. inf. 14 deuteronomium T 15 unumquodque O¹st 16 psallat T dicatur O¹t 17 sequuntur S 18 ambrosianus s versus st cantico T¹ fort. recte 19 evangelia ST evangelio Ot 20 vespera O 21 ordine t or. .ne (duabus litteris erasis) O et ordine S per ordinem T: an fuit ex ordine? oratio om. O 23 quae] quin S conventi O converti S conversi T 24 demitte et demittimus O huiuscemodi S

XIV. IN NATALICIIS SANCTORUM QUALITER
AGANTUR VIGILIAE.

In sanctorum vero festivitatibus vel omnibus solemnitatibus, sicut diximus dominico die agendum, ita agatur; excepto quod psalmi aut antefanae vel lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem suprascriptus teneatur.

XV. ALLELUIA QUIBUS TEMPORIBUS DICATUR.

A sancto pascha usque pentecosten sine intermissione dicatur Alleluia tam in psalmis quam in responsorii. A pentecosten autem usque in caput quadragesimae omnibus noctibus cum sex posterioribus psalmis tantum ad nocturnas dicatur; omni vero dominica extra quadragesimam cantica, matutina, prima, tertia, sexta nonaque cum Alleluia dicantur, vespera vero iam antefana; responsoria vero numquam dicantur cum Alleluia nisi a pascha usque ad pentecosten.

XVI. QUALITER DIVINA OPERA PER DIEM
AGANTUR.

Ut ait propheta: 'Septies in die laudem dixi tibi.' Qui septenarius sacratus numerus a nobis sic implebitur, si matutini, primae, tertiae, sextae, nonae, vesperae, completurique tempore nostrae servitutis officia persolvamus, quia de his [diurnis] horis dixit: 'Septies in die laudem dixi tibi'; nam de nocturnis vigiliis idem ipse propheta

XIV 6 pertenescentes T¹

XV 2 usque ad p. S 4 usque in OS usque T 6 nocturnas Ot nocturnos T nocturnis S quadragesimam St quadragesimum O quadragesima T 7 matutina scripsi dubitanter matutinas S a matutinis O matutinos T matutini t 8 dicantur Ot dicatur ST 9 vero O¹ marg. 10 ad Ot ac S om. T

XVI 2 AGATUR T¹ 5 matutini O corr. in ras. matutino ST 7 diurnis om. OS diem S: cf. Psalm. 118, 164

ait: 'Media nocte surgebam ad constituendum tibi.' Ergo
 10 his temporibus referamus laudes Creatori nostro' super
 iudicia iustitiae suae, id est matutinis, prima, tertia, sexta,
 nona, vespera, completorio; et nocte surgamus ad con-
 stituendum ei.

XVII. QUOT PSALMI PER EASDEM HORAS
 CANTANDI SUNT.

Iam de nocturnis vel matutinis degessimus ordinem
 psalmodiae; nunc de sequentibus horis videamus. Prima
 5 hora dicantur psalmi tres singillatim et non sub una
 'Gloria', ymnum eiusdem horae post versum: 'Deus in
 adiutorium meum', antequam psalmi incipiantur. Post ex-
 pletionem vero trium psalmorum recitetur lectio una de
 apostulo, verso et 'Kyrie eleison' et missas. Tertia vero,
 10 sexta et nona item eo ordine celebretur: oratio (id est
 versum), hymnos earundem horarum, ternos psalmos, lec-
 tionem et versu, 'Kyrie eleison', et missas. Si maior con-
 gregatio fuerit, cum antefanas, si vero minor, in directum
 psallantur. Vespertina autem synaxis quattuor psalmis cum
 15 antefanas terminetur, post quibus psalmis lectio recitanda
 est, inde responsorio, ymnum, ambrosiano, versu, canticum
 de Evangelio, letania et oratione dominica, et fiant missae.

12 et om. O

XVII 1 QUOT] quanti t 2 CANTANDI T 3 vel de
 m. S digessimus t 6 ymnum S et erasum vid. in O hymnu
 T hymnus O^t eius O 7 meum intende St Psalm. 69, 2
 8 vero om. OS de apostulo S om. OT 9 verso OT
 versum S versus T missas OST missa T corr. 11 ver-
 sum OS versus T versus t hymnos T hymnus O hymni
 ST corr. ternos psalmos ST in O erasum terni psalmi O^t
 lectione O eras. ST lectio O corr. 12 versu OT verso S
 versus O^t misas O misse S S missae T 15 quos psal-
 mos t 16 responsorio O eras. responsorii S responsorium
 O^t T ymnum addidit cum S ambrosiano O eras. ambro-
 sianum O corr. ST ambrosianus t versu OT versum O
 corr. S versus t 17 oratione ST oratio duabus litt.
 erasis O

Completorius autem trium psalmorum dictione terminetur;
 qui psalmi directanei sine antefana dicendi sunt; post
 quos hymnum eiusdem horae, lectione una, verso, 'Kyrie 20
 eleison', benedictione et missae fiant.

XVIII. QUO ORDINE IPSI PSALMI DICENDI SUNT.

*Inprimis semper diurnis horis dicatur versum: 'Deus,
 in adiutorium meum intende; Domine, ad adiuvandam
 me festina', 'Gloria'; inde hymnum uniuscuiusque horae.
 Deinde prima hora dominica dicenda quattuor capitula 5
 psalmi centesimi octavi decimi; reliquis vero horis, id est
 tertia, sexta vel nona terna capitula superscripti psalmi
 centesimi octavi decimi dicantur. Ad primam autem se-
 cundae feriae dicantur tres psalmi, id est primus, secun-
 dus et sextus; et ita per singulos dies ad primam usque 10
 ad dominicam dicantur per ordinem terni psalmi usque
 nonum decimum psalmum, ita sane, ut nonus psalmus et
 septimus decimus dividantur in binos. Et sic fit, ut ad
 vigiliis dominica semper a vigesimo incipiatur.

Ad tertiam vero, sextam nonamque secundae feriae 15
 novem capitula quae residua sunt de centesimo octavo
 decimo psalmo, ipsa terna per easdem horas dicantur. Ex-
 penso ergo psalmo centesimo octavo decimo duobus diebus,
 id est dominico et secunda feria, tertia feria iam ad ter-
 tiam, sextam vel nonam psallantur terni psalmi, a cen- 20
 tesimo nono decimo usque centesimum vigesimum septi-
 mum psalmi novem; quique psalmi semper usque dominicam

18 completorius OST completorium t 20 hymnum OT
 ymnum S hymnus t lectione OS lectionem T unam T
 verso S versus OT versum O^t versus t 21 benedictione
 O eras. S benedictionem T benedictio O^t

XVIII 1 IPSI om. T 2 inprimis OST om. ed. alig.
 semper diurnis horis OS om. T versum OS versus T
 4 hymnu O ymnum S hymnu T hymnus O^t 6 id
 est om. O 10 a prima ad primam S 18 dividantur OST
 ut 18, 34 partiantur recc. 15 secunda feria T 17 exp^onsio
 O, fort. expanso 21 usque ad cent. S 22 id est psalmi T
 dominica O ad dominicam St

per easdem horas itidem repetantur hymnorum nihilominus, lectionum vel versuum dispositionem uniformem cunctis
25 diebus servatam et ita scilicet semper dominica a centesimo octavo decimo incipitur.

Vespera autem cotidie quattuor psalmodiarum modulatione canatur. Qui psalmi incipiuntur a centesimo nono; usque centesimum quadragesimum septimum exceptis his
30 qui in diversis horis ex eis sequestrantur (id est a centesimo septimo decimo usque centesimum vigesimum septimum et centesimo trigesimo tertio et centesimo quadragesimo secundo), reliqui omnes in vespera dicendi sunt. Et quia minus veniunt tres psalmi, ideo dividendi sunt
35 qui in numero suprascripto fortiores inveniuntur, id est centesimus trigesimus octavus, centesimus quadragesimus tertius et centesimus quadragesimus quartus; centesimus vero sextus decimus, quia parvus est, cum centesimo quinto decimo coniungatur. Digesto ergo ordine psalmodiarum vespertinorum reliqua, id est lectionem, *responsorium, hymnum, versum vel canticum, sicut supra taxavimus impleatur.

Ad completorium vero idem psalmi repetantur cotidie, id est quartus, nonagesimus et centesimus trigesimus tertius.

45 Disposito ordine psalmodiarum diurnae reliqui omnes psalmi qui supersunt aequaliter dividantur in septenoc-tium vigiliis, partiendo scilicet qui inter eos prolixiores sunt psalmi, et duodecim per unamquamque constituens noctem. Hoc praecipue commones, ut si cui forte
50 haec distributio psalmodiarum displicerit, ordinet, si melius aliter iudicaverit; dum omnimodis adtendatur, ut omni

23 idem S 24 dispositionem uniformem servatam OS
dispositione uniformi servata O corr. T 26 incipitur St
27 vespere ST¹ 35 in Ost ex T potiores O 36 et
cent. ST 38 cum om. O 40 lectionem O eras. S lectione
T lectiones t lectio O¹ 41 hymnum OT ymnus S hymnus O¹
hymni t versum O eras. S versus T versus O¹t impleantur
O¹T corr. 46 suprasunt O¹ septenoc-tium O septi-
noctium S septem n. T¹ 48 et ad duodecim O¹ marg.
51 adtendatur OS id adtendat T ut om. S

ebdomada psalterium ex integro numero centum quinquaginta psalmodiarum psallatur, et dominico die semper a caput
reprendatur ad vigiliis, quia nimis inertem devotionis suae
servitium ostendunt monachi qui minus a psalterio cum
55 canticis consuetudinarii per septimanae circulum psallunt,
dum quando legamus sanctos patres nostros uno die hoc
strenue implese quod nos tepidi utinam septimana integra
persolvamus.

XIX. DE DISCIPLINA PSALLENDI.

Ubique credimus divinam esse praesentiam, et 'oculos Domini [in omni loco] speculari bonos et malos'; maxime tamen hoc sine aliqua dubitatione credamus, cum ad opus
divinum adsumimus. Ideo semper memores simus, quod
6 ait propheta: 'Servite Domino in timore', et iterum: 'Psal-
lite sapienter', et: 'In conspectu angelorum psallam tibi.'
Ergo consideremus, qualiter oporteat in conspectu Divini-
tatis et angelorum eius esse; et sic stemus ad psallendum,
10 ut mens nostra concordet voci nostrae.

XX. DE REVERENTIA ORATIONIS.

Si, cum hominibus potentibus volumus aliqua sugge-
rere, non praesumimus nisi cum humilitate et reverentia,
quanto magis Domino Deo universorum cum omni humili-
tate et puritatis devotione supplicandum est! Et non in
5 multiloquio sed in puritate cordis et compunctione lacri-
marum nos exaudiri sciamus. Et ideo brevis debet esse
et pura oratio, nisi forte ex affectu inspirationis divinae

53 psallantur S a capite St ad caput O¹ 54 repren-
datur T repredatur O¹ repetatur Ot reprehendatur S ad]
et O inerti S iners t 55 servitio S 58 quod nos tep-
pidi T om. O nos vero S utinam OT ut una S

XIX 3 domini STH Proverb. 15, 3 dei O in omni loco
T Proverb. om. OSEH 4 aliqua O¹ marg. 7 psallam tibi
O¹ marg. 8 ergo si (an fuit sic?) cons. S

XX 4 omni om. E 8 nisi] si O

gratiae protendatur; in conventu tamen omnino brevietur
10 oratio, et facto signo a priore omnes pariter surgant.

XXI. DE DECANIS MONASTERII.

Si maior fuerit congregatio, elegantur de ipsis fratribus
boni testimonii et sanctae conversationis et constituentur
decani, qui sollicitudinem gerant super decanias in omni-
5 bus secundum mandata Dei et praecepta abbatis sui. Qui
decani tales elegantur in quibus securus abbas *partiat
onera sua; et non elegantur per ordinem sed secundum
vitae meritum et sapientiae doctrinam. Quique decani, si
ex eis aliqua forte quis inflatus superbia repertus fuerit
10 reprehensibilis, correctus semel et iterum atque *tertio si
emendare noluerit, deiciatur, et alter in loco eius qui
dignus est succedat. Et de praeposito eadem constituimus.

XXII. QUOMODO DORMIANT MONACHI.

Singuli per singula lecta dormiant. Lectisternia pro
modo *conversationis secundum dispensationem abbatis sui
accipiant. Si potest fieri, omnes in uno loco dormiant;
5 si autem multitudo non sinet, deni aut viceni cum seniori-
bus qui super eos solliciti sint, *pausent. Candela iugiter
in eadem cella ardeat usque mane. Vestiti dormiant et
cincti cingulis aut funibus, ut cultellos suos ad latus
suum non habeant, dum dormiunt, ne forte per somnum
10 vulneret dormientem, et ut parati sint monachi semper,

9 breviter oretur S

XXI 1 QUALIS DEBEAT ESSE *add. T* 2 eligantur t
fratribus *OSH* frs *T* 4 qui] et *T* suas (*post decanias*)
add. TH 6 partiatur *H* parcat *S* 10 correctus *OS*
corruptus *O* marg. *TH*: cf. *cp. 28* 12 succedat *OS* sub-
rogetur *TH* proposito *T*

XXII 2 lectula *O* corruptum *ex* singula 3 dispositio-
nem *E* sui *om. S* in fine paginae 5 si *OSH* sin *T*
sinet *OS* sinit *TH* 6 pausant *E* 8 cingellis *O* ut]
et *T* corr. 9 suum *ST* eorum *O om. E* dormiant *T*
sonnium *O* 10 vulneret (*scil. aliquis*) *OS* vulnerent *T* vul-
nerentur dormientes *EH*

et facto signo absque mora surgentes festinent invicem se
praevenire ad opus Dei, cum omni tamen gravitate et
modestia. Adulescentiores fratres iuxta se non habeant
lectos, sed permixti cum senioribus. Surgentes vero ad
opus Dei invicem se moderate cohortentur propter somno-
15 lentorum excusationes.

XXIII DE EXCOMMUNICATIONE CULPARUM.

Si quis frater contumax aut inoboediens aut superbus
aut murmurans aut in aliquo contrario consistens sanctae
regulae et praeceptis seniorum suorum contemp-
tor repertus fuerit: hic secundum Domini nostri praeceptum admonetur 5
semel et *secundo secreto a senioribus suis. Si non emen-
daverit, obiurgetur publice coram omnibus. Si vero neque
sic *correxerit, si intellegit qualis poena sit, excommunica-
tioni subiaceat; sin autem improbus est, vindictae corporali
subdatur. 10

XXIV QUALIS DEBET ESSE MODUS EXCOMMUNICATIONIS.

Secundum modum culpae excommunicationis vel disci-
plinae debet extendi mensura; qui culparum modus in ab-
batis *pendat iudicio. Si quis tamen frater in levioribus 5
culpae invenitur, *a mensae participatione privetur. Privati
autem a mensae consortio ista erit ratio, ut in oratorio
psalmum aut antefanam non inponat neque lectionem re-
citet usque ad satisfactionem; refectionem autem cibi post
fratrum refectionem solus accipiat, ut, si verbi gratia 10

13 adul.] autem *add. O* 14 lecta *E*

XXIII 3 aut *OSE* vel *T* contrario consistens (*id est*
ov., ut *c. 25, 5* sit persistens *Arch. IX 307*) *OS* contrarius
existens *TEH* 5 ammonetur *ST* 6 secundo] iterum *S*
secreto (*ut c. 27, 7*) *OS* secreta *TH*

XXIV 3 culpae et exc. *TH* 5 pendat *OE* pendet *T*
pendit *S* pendat *H*

fratres reficiunt sexta hora, ille nona; si fratres nona, ille vespera, usque dum satisfactione congrua veniam consequatur.

XXV. DE GRAVIORIBUS CULPIS.

Is autem frater qui gravioris culpa noxa tenetur, suspendatur a mensa simul et ab oratorio. Nullus ei fratrum in ullo iungatur consortio neque in conloquio: solus sit ad opus sibi iniunctum persistens, in paenitentiae luctu sciens illam terribilem apostoli sententiam dicentis traditum eiusmodi hominem in interitum carnis, ut spiritus salvus sit in diem Domini. Cibi autem refectioem solus percipiat mensura vel hora qua praeviderit abbas ei competere. Nec a quoquam benedicatur transeunte nec *cibum quod ei datur.

XXVI. DE HIS QUI SINE IUSSIONE IUNGUNTUR EXCOMMUNICATIS.

Si quis frater praesumpserit sine iussione abbatis fratri excommunicato quolibet modo se iungere aut loqui cum eo vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicationis vindictam.

XXVII. QUALITER DEBEAT ABBAS SOLLICITUS ESSE CIRCA EXCOMMUNICATOS.

Omni sollicitudine curam gerat abbas circa delinquentes fratres, quia 'non est opus sanis medicus sed male haben-

11 ille frater T

XXV 2 teneatur O¹ (cf. 24, 6 invenitur) 4 frater in nullo S neque OS nec T 6 luctum T lucto E 7 post hominem O¹ add. satanae. Cf. I Corinth. 5, 5 8 in die I Corinth. 5, 5 in diem O refectioem TH perceptionem S perceptione O. Cf. 24, 9, 10 10 cibum ST cibum OH 11 quod ST quae O qui O¹Ht

XXVI 1 IUNGUNTUR OS IUNGUNT SE T 5 dirigere S dirigere OT

XXVII 1 SOLLICITUS om. T

tibus.' Et ideo uti debet omni modo ut sapiens medicus: 5 inmittere [quasi occultos consolatores] senpectas, id est seniores sapientes fratres qui quasi secreto consolentur fratrem fluctuantem et provocent ad humilitatis satisfactionem et consolentur eum, 'ne abundantiore tristitia absorbeatur', sed, sicut ait idem apostolus, 'confirmetur in eo caritas', 10 et oretur pro eo ab omnibus. Magnopere enim debet sollicitudinem gerere abbas et omni sagacitate et industria currere, ne aliquam de ovibus sibi creditis perdat. Noverit enim se infirmarum curam suscepisse animarum, non super sanas tyrannidem; et metuat prophetae comminationem per 15 quam dicit Deus: 'Quod crassum videbatis, adsumebatis, et quod debile erat, proiciebatis'; et pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis XCVIII ovibus in montibus abiit unam ovem quae erraverat quaerere, cuius infirmitati in tantum compassus est, ut eam in sacris umeris suis 20 dignaretur inponere et sic reportare ad gregem.

XXVIII. DE HIS QUI SAEPIUS CORREPTI EMENDARE NOLUERUNT.

Si quis frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correptio, id est ut verberum vindictae in eum procedant. Quod si nec ita correxerit aut forte, quod absit, in superbiam elatus etiam defendere voluerit opera sua, tunc abbas faciat quod sapiens medicus: si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina Scripturarum

6 quasi o. consolatores OSH om. T senpectas (id est sympactas) OSTH. Cf. praef. pg. XI 7 secreto St (ut 23, 6) secreto OTH 9 abundantiori T II Corinth. 2, 7 absorbeatur T 13 currere OT (ut canis pastoralis) curare ST corr. H 15 adsumat (post tyrannidem) add. SO¹

XXVIII 1 DE HIS O DENIS S 2 NOLUERINT ST 5 vindictae scripsi cum O, quamquam numerus pluralis admodum insolens est: vindictam S vindicta TH procedant OS procedat TH 7 in superbia TH: cf. Ammian. 14, 1, 1 in fastus efferri; Eutr. 8, 12 ad insolentiam elatus

10 divinarum, si ad ultimum ustionem excommunicationis vel
 plagarum virgae etiam, — si viderit nihil suam praevalere
 industriam, adhibeat etiam, quod maius est, suam et omnium
 fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnipotens
 est, operetur salutem circa infirmum fratrem. Quod si nec
 15 isto modo sanatus fuerit, tunc iam utatur abbas ferro abs-
 cissionis, ut ait apostolus: 'Auferte malum ex vobis', et
 iterum: 'Infidelis si discedit, discedat', ne una ovis morbida
 omnem gregem contagiet.

XXIX. SI DEBEANT ITERUM RECIPI FRATRES
 EXEUNTES DE MONASTERIO.

Frater qui proprio vitio egreditur aut proicitur de mo-
 nasterio, si reverti voluerit, spondeat prius omnem emen-
 5 dationem vitii pro quo egressus est; sic in ultimo gradu
 recipiatur, ut ex hoc eius humilitas comprobetur. Quod
 si demuo exierit, usque tertio ita recipiatur iam postea
 sciens omnem sibi reversionis aditum denegari.

XXX. DE PUERIS MINORI AETATE QUALITER
 CORRIPIANTUR.

Omnis aetas vel intellectus proprias debet habere men-
 suras; ideoque quotiens pueri vel adultiscentiores aetate aut
 5 qui minus intellegere possunt, quanta poena sit excommuni-
 cationis, — *hi tales, dum delinquant, aut ieiuniis nimis
 affligantur aut acris verberibus coerceantur, ut sanentur.

10 ustionem *T* . . . ionem *tribus litteris erasis S* ultio-
 nem *O corruptum ex* ultimum . . . 11 plagas virgarum *t* pla-
 garum virgarum *H* . . . 13 omnia potest *St* . . . 15 abscissionis
recc. Cf. Arch. V 531 . . . 18 contagiet] vel contaminet *t*

XXIX 3 aut proicitur *OH* aut proiciatur *O* rasura toti-
 dem litterarum in *S* om. *T* . . . 5 vitii *OH* in *S* rasura om. *T*
 sic *OS* et sic *TsH*

XXX 6 hii *ST* . . . aut om. *S* . . . 7 acris *recc.*

XXXI. DE CELLARARIO MONASTERII QUALIS SIT.

Cellarius monasterii elegatur de congregatione sapiens,
 maturis moribus, sobrius, non multum edax, non elatus,
 non turbulentus, non iniuriosus, non tardus, non prodigus,
 sed timens Deum, qui omni congregationi sit sicut pater. 5
 Curam gerat *de omnibus; sine iussione abbatis nihil faciat;
 quae iubentur custodiat. Fratres non contristet; si quis
 frater ab eo forte aliqua irrationabiliter postulat, non sper-
 nendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate
 10 male petenti denegat. Animam suam custodiat memor
 semper illud apostolicum, quia 'qui bene ministraverit,
 gradum bonum sibi acquirit.' Infirmorum, infantum, ho-
 spitum pauperumque cum omni sollicitudine curam gerat
 sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die iudicii
 15 rationem redditurus est. Omnia vasa monasterii cunctam-
 que substantiam ac si altaris vasa sacrata conspiciat; nihil
 ducat neglegendum; neque avaritiae studeat neque prodigus
 sit et stirpator substantiae monasterii, sed omnia mensu-
 rate faciat et secundum iussione abbatis. Humilitatem
 ante omnia habeat, et cui non est substantia quod tribuatur, 20
 sermo responsionis porrigatur bonus, ut scriptum est: 'Sermo
 bonus super datum optimum.' Omnia quae ei iniunxerit
 abbas, ipsa habeat sub cura sua; a quibus eum prohibuerit,
 non praesumat. Fratribus constitutam annonam sine aliquo
 typho vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor divini 25
 eloquii, quid mereatur 'qui scandalizaverit unum *de pusillis.'
 Si congregatio maior fuerit, *solacia ei dentur, a quibus
 adiutus et ipse aequo animo impleat officium sibi com-
 missum. Horis competentibus et dentur quae danda sunt,
 et petantur quae petenda sunt, ut nemo perturbetur neque 30
 contristetur in domo Dei.

XXXI 2 cellarius *O*¹ . . . 4 turbulentus *ST* . . . 6 iussio-
 nem *T* . . . 8 postulet *O* . . . 13 omni om. *O* . . . 14 in diem *T*
1. man. . . . 18 et om. *O* . . . stirpatur *S 1. m. T 1. m.* . . . 20 quae
s in ras. . . . 23 abba *S 1. m.* . . . 25 tyfo *S* typo *Ot* tipu *T*
 30 et nemo *S*

XXXII. DE FERRAMENTIS VEL REBUS
MONASTERII.

Substantia monasterii in ferramentis vel vestibus seu quibuslibet rebus praevideat abbas fratres, de quorum vita et moribus securus sit, et eis singula, ut utile iudicaverit, consignet custodienda atque recolligenda. Ex quibus abbas brevem teneat, ut dum sibi in ipsa adsignata fratres vicissim succedunt, sciat quid dat aut quid recipit. Si quis autem sordide aut neglegenter res monasterii tractaverit, corripiatur; si non emendaverit, disciplinae regulari subiaceat.

XXXIII. SI QUID DEBEANT MONACHI PROPRIUM
HABERE.

Praecipue hoc vitium radicitus amputandum est de monasterio. Ne quis praesumat aliquid dare aut accipere sine iussione abbatis neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque codicem neque tabulas neque grafium, sed nihil omnino, quippe quibus nec corpora sua nec voluntates licet habere in propria voluntate, omnia vero necessaria a patre sperare monasterii. Nec quicquam liceat habere quod abbas non aut dederit aut permiserit; omniaque omnibus sint communia, ut scriptum est; nec quisquam suum aliquid dicat vel praesumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, ammonitus semel et iterum si non emendaverit, correptioni subiaceat.

XXXII 4 provideat S 5 ut ille iudicaverit utile T 6 constituenda OS 9 autem] aut O

XXXIII 1 DEBEAT MONACHUS ST 6 grafium T
7 omnino s sup. ser. 10 non aut T 1. m. non cum rasura S
aut non O non recc. 13 dilectari O 14 ammonitus O
ammoneatur T correptioni s sup. ser. disciplinae videtur
erasum

XXXIV. SI OMNES AEQUALITER DEBEANT
ACCIPERE.

Sicut scriptum est: 'Dividebatur singulis, prout cuique opus erat.' Ubi non dicimus, ut personarum, quod absit, acceptio sit sed infirmitatum consideratio; ubi qui minus indiget, agat Deo gratias et non contristetur; qui vero plus indiget, humilietur pro infirmitate, non extollatur pro misericordia: et ita omnia membra erunt in pace. Ante omnia ne murmurationis malum pro qualicumque causa in aliquo qualicumque verbo vel significatione appareat; quod si deprehensus fuerit, districtiori disciplinae subdatur.

XXXV. DE SEPTIMANARIIS COQUINAE.

Fratres sibi invicem serviant, ut nullus excusetur a coquinae officio, nisi aut aegritudo — aut in causa gravis utilitatis fuerit quis occupatus, quia exinde maior mercis et caritas acquiritur. Inbecillibus autem procurent solacia, ut non cum tristitia hoc faciant — sed habeant omnes solacia secundum modum congregationis aut positionem loci. Si maior congregatio fuerit, cellararius excusetur a coquina, vel si qui, ut diximus, maioribus utilitatibus occupantur; ceteri sibi sub caritate invicem serviant. Egressurus de septimana sabbato munditias faciat, lintea cum quibus sibi fratres manus aut pedes tergent, lavent, pedes vero tam ipse qui egreditur quam ille qui intraturus est omnibus lavent. Vasa ministerii sui munda et sana cellarario reconsignet; qui cellararius iterum intranti consignet, ut

XXXIV 1 DEBENT OT 1. m. 7 indiget om. O exhibeatur ei humilietur S et (ante non) O¹ marg. add. 9 murmurationis ST 10 vel] aut S 11 quis (ante fuerit) add. t

XXXV 2 sic sibi S ut OS et T 3 aegritudine O¹ aut si O 4 merces t 6 ut non . . . solacia add. s marg. 8 cellararius O¹ cellerarius T corr. 9 in (ante maioribus) add. O¹ marg. 12 aut OS ac T's tergent s lavet ST corr. 15 reconsignet S (sed delectis litteris re) T resignet O item s

sciat quod dat aut quod recipit. Septimanarii autem ante unam horam refectionis accipiant super statutam annonam singulas sibi biberes et panem, ut hora refectionis sine murmuratione et gravi labore serviant fratribus suis; in diebus tamen solemnibus usque ad missas sustineant. In-
 20 trantes et exeuntes ebdomadarii in oratorio mox matutinis finitis dominica omnium genibus provolvantur postulantes pro se orari. Egre diens autem de septimana dicat hunc versum: 'Benedictus es, Domine Deus, qui adiuvasti me et
 25 consolatus es me'; quo dicto *tertio accipiat benedictionem egrediens. Subsequatur ingrediens et dicat: 'Deus, in adiutorium meum intende, Domine, ad adiuvandum me festina'; et hoc idem *tertio repetatur ab omnibus, et accepta benedictione ingrediatur.

XXXVI. DE INFIRMIS FRATRIBUS.

Infirmorum cura ante omnia et super omnia adhibenda est, ut sicut revera Christo ita eis serviator, quia ipse dixit: 'Infirmus fui, et visitastis me', et: 'Quod fecistis uni *de his minimis meis, mihi fecistis.' Sed et ipsi infirmi considerent in honorem Dei sibi serviri et non superfluitate sua contristent fratres suos servientes sibi; qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior *mercis acquiritur. Ergo cura maxima sit abbati, ne ali-
 10 quam negligentiam patiantur. Quibus fratribus infirmis sit cella super se deputata et servitor timens Deum et diligens ac sollicitus. Balnearum usus infirmis quotiens expedit offeratur, sanis autem et maxime juvenibus tardius concedatur. Sed et carniem esus infirmis omnino debilibus pro reparatione concedatur; at ubi meliorati fuerint,
 15 a carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem

16 quid . . . quid *ST* recepit *S* 18 singulas *Ts* singulus *O* singulos *S* sibi *om. T* bibere et pane *O* 25 accepta benedictione *S* *corr. T* 26 subsequens *S* *pr. m.*
 XXXVI 5 meis *del. S (Kero)* 8 compositor *S* 9 merces *t* acquiritur *S* 15 fuerunt *T*

maximam habeat abbas, ne a cellarariis aut servitoribus neglegantur infirmi, quia ad ipsum respicit quidquid a discipulis delinquitur.

XXXVII. DE SENIBUS VEL INFANTIBUS.

Licet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his aetatibus, senum videlicet et infantum, tamen et regulae auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in eis inbecillitas, et *nullatenus eis districtio regulae teneatur
 5 in alimentis; sed sit in eis pia consideratio, et praeviant horas canonicas.

XXXVIII. DE EBDOMADARIO LECTORE.

Mensae fratrum edentium lectio deesse non debet. Ne fortuito casu quis arripuerit codicem legere ibi; sed lecturus tota ebdomada dominica ingrediatur. Qui ingrediens post missas et communionem petat ab omnibus pro se orari,
 5 ut avertat ab ipso Deus spiritum elationis; et dicat hunc versum in oratorio tertio cum omnibus ipso tamen incipiente: 'Domine, labia mea aperies, et os meum adnuntiabit laudem tuam'; et sic accepta benedictione ingrediatur ad legendum. Et summum fiat silentium ad mensam, ut
 10 nullius musitatio vel vox nisi solius legentis ibi audiatur. Quae vero necessaria sunt comedentibus et bibentibus, sic sibi vicibus ministrent fratres, ut nullus *indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cuiuscumque signi potius petatur quam voce; nec praesumat ibi aliquis 15

17 a (*ante cellarariis*) *add. O¹* aut a serv. *t* 18 quia ad *O* et *T* ad *St sup. scr.*

XXXVII 2 humana *add. O¹* trahitur *O* 4 propitiatur *S* 5 ullatenus *T* 1. *m.* 6 praevient *O*

XXXVIII 2 mensae *O¹* mensis *T* mensa *OS* edentium *t sup. scr. et del. nec O¹* 3 fortuito *ST* qui *T* 1. *m.* sibi *O¹* sed *O¹T* se *OS* 6 dicatur hic versus *T* 7 cum *OS* ab *T* 10 fratribus (*ante fiat*) *add. O¹ marg.* ad mensam *om. T* 13 vicissim *T* 14 cum (*ante sonitu*) *add. O¹*

de ipsa lectione aut aliunde quicquam requirere, ne detur occasio; nisi forte prior pro aedificatione voluerit aliquid breviter dicere. Frater autem [lector] ebdomadarius accipiat mixtum, priusquam incipiat legere, propter communionem
 20 sanctam et ne forte grave sit ei ieiunium sustinere; postea autem cum coquinae ebdomadariis et servitoribus *reficiat. Fratres autem non per ordinem legant aut cantent, sed qui aedificent audientes.

XXXIX. DE MENSURA CIBI.

Sufficere credimus ad refectionem cotidianam tam sextae quam nonae omnibus mensis cocta duo pulmentaria *propter
 5 diversorum infirmitatibus, ut forte qui ex illo non potuerit edere, ex alio reficiatur. Ergo duo pulmentaria cocta fratribus omnibus sufficiant. Et si fuerit, unde poma aut nascentia leguminum, addatur et tertium. Panis libra una propensa sufficiat in die, sive una sit refectio sive prandii et cenae. Quod si cenaturi sunt, de eadem libra tertia pars a cella-
 10 rario servetur reddenda cenandis. Quod si labor forte factus fuerit maior, in arbitrio et potestate abbatis erit, si expediat aliquid augere remota prae omnibus crapula, ut numquam *subripiat monacho indigeries, quia nihil sic
 15 contrarium est homini christiano quomodo crapula, sicut ait Dominus noster: 'Videte, ne graventur corda vestra crapula.' Pueris vero minore aetate non eadem servetur quantitas sed minor quam maioribus, servata in omnibus parcitate. Carnium vero quadrupedum omnino ab omnibus abstineatur comestio praeter omnino debiles et aegrotos.

16 querere non S 17 occ. * maligno? 18 lector om. O
 XXXIX 1 CIBI S CIBUS OT CIBORUM T pr. m. corr.
 4 infirmitatibus T in OS erasum infirmitates S corr. t infirmitate O¹ illo S 7 tertius O 9 cellerario T corr. cellario S 10 cenaturis st 13 et ut T's 14 homini scripsi cum O omni ST 16 in crapula recc. Luc. 21, 34 minori O 18 quadrupedum O¹ omnino O erasum in S omnimodo T's 19 et OSt om. T

XL. DE MENSURA POTUS.

'Unusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius vero sic'; et ideo cum aliqua scrupulositate a nobis mensura victus aliorum constituitur; tamen infirmorum
 5 contuentes inbecillitatem credimus eminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus tolerantiam abstinentiae, propriam se habituros mercedem sciunt. Quod si aut loci necessitas aut labor aut ardor aestatis amplius poposcerit, in arbitrio prioris consistat,
 *considerans in omnibus, ne subrepat satiety aut ebrietas. 10 Licet legamus vinum omnino monachorum non esse, [sed] quia nostris temporibus id monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non usque ad satietatem bibamus sed parcius, quia 'vinum apostatate facit etiam
 15 sapientes.' Ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec suprascripta mensura inveniri possit sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum qui ibi habitant, et non murmurent hoc ante omnia admonentes, ut absque mur-
 murationibus sint.

XLI. QUBUS HORIS OPORTET REIFICERE.

A sancto pascha usque ad pentecosten ad sextam *reficiant fratres et ad seram cenent. *A pentecosten autem
 5 tota aestate, si labores agrorum non habent monachi, aut nimietas aestatis non perturbat, quarta et sexta feria ieiunent usque ad nonam; reliquis diebus ad sextam prandeant. Quae prandii sexta, si opera in agro habuerint, aut aestatis fervor nimius fuerit, continuanda erit, et in abbatis sit
 10 providentia. Et sic omnia temperet atque disponat, *qua-

XL 5 contuentes T's marg. cogitantes continentiae O erasum in S 8 aut (ante labor) O erasum in S vel T's 9 in arb. p. c. add. O¹ 10 in (ante omnibus) om. S suprepta S 11 sed fort. del. 13 saltem t 17 benedicat . . habitet . . murmuret O num. plur. restit. O¹
 XLI 1 FRATRES add. S 3 pentecoste s 7 operas T sed erasa ult. litt. agris T's

10 liter et animae salventur, et quod faciunt fratres absque [iusta] murmuratione faciant. *Ab idus autem septembris usque ad caput quadragesimae ad nonam semper reficiant. In quadragesima vero usque in pascha ad vesperam reficiant. Ipsa autem vespera sic agatur, ut lumen lucernae
15 non *indigeant reficientes, sed luce adhuc diei omnia consummentur. Sed et omni tempore sive cena sive refectionis hora sic temperetur ut luce fiant omnia.

XLII. UT POST COMPLETORIUM NEMO LOQUATUR.

Omni tempore silentium debent *studere monachi, maxime tamen nocturnis horis. Et ideo omni tempore sive
5 ieiunii sive prandii: si tempus fuerit prandii, *mox surrexerint a cena, sedeant omnes in uno, et legat unus Collationes vel Vitas patrum aut certe aliquid quod aedificet audientes (non autem Eptaticum aut Regum, quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc Scrip-
10 turam audire; aliis [vero] horis legantur) — si autem ieiunii dies fuerint, dicta vespera parvo intervallo mox accedat ad lectionem Collationum, ut diximus; et lectis quattuor aut quinque foliis vel quantum hora permittit, omnibus in unum occurrentibus per hanc moram lectionis
15 nisi quis forte in adsignato sibi commissio fuerit occupatus, — omnes ergo in unum positi compleant, et exeuntes a completoriis nulla sit licentia dento; cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus fuerit quisquam hanc praevaricari taci-

11 iusta inclusi: om. OS iustam T pr. m. iuxta S marg. ulla t idibus st septembres T septembribus st 13 vesperum O 14 autem O tamen Ts om. S 17 ut cum luce O XLII 1 UT . . LOQUATUR DE SILENTIO O 3 silentio O studere S 5 mox ut s. O¹ 6 uno S cum rasura uno loco O unum T 7 aliquid O aliud ST 8 non autem T s marg. om. OS 10 vero om. O 12 collectio- num O 14 concurrentibus s marg. per . . lectionis add. O¹ marg. 15 nisi scripsi cum O erasum in S si Ts Cf. 48, 39 quis OS qui Ts fuerit O fu . . it S fuit l 18 praevaricare T pr. m. et s

turnitatis regulam, gravi vindictae subiaceat; excepto si necessitas hospitum supervenerit, aut forte abbas alicui
20 aliquid iusserit; quod tamen et ipsud cum summa gravitate et moderatione honestissime fiat.

XLIII. DE HIS QUI AD OPUS DEI VEL AD MENSAM TARDE OCCURRUNT.

Ad horam divini officii *mox ut auditum fuerit signum, relictis omnibus quaelibet fuerint in manibus, summa cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut non scurrilitas inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei praeponatur.
5 Quod si quis ad nocturnas vigiliis post 'Gloriam' psalmi nonagesimi quarti 'Venite, exultemus in domino', quem propter hoc omnino subtrahendo et morose volumus dici, occurrerit, non stet in ordine suo in choro, sed ultimus
10 omnium stet aut in loco quem talibus negligentibus seorsum constituerit abbas, ut videantur ab ipso vel ab omnibus, usque dum completo opere Dei publica satisfactione paeniteat. Ideo autem eos in ultimo aut seorsum iudicavimus debere
15 stare, ut visi ab omnibus vel pro ipsa verecundia sua *emendent. Nam si foris oratorium remaneant, erit forte talis qui se aut recollocet, et dormit aut certe sedit sibi foris vel fabulis vacat, et datur occasio maligno; — sed
ingrediantur intus, ut nec totum perdant et de reliquo emendent. Diurnis autem horis qui ad opus Dei post versum
20 et 'Gloriam' primi psalmi qui post versum dicitur, non

19 vindicta S 20 fortasse O 21 ipsud S ipsum t XLIII 3 mox ut OST mox T auditus . . signus T 6 opere T 7 ad nocturnas vigiliis S ut 43, 20. 50, 4 ex nocturnis vigiliis O in n. v. T 8 venite e. in d. O in S rasura quinque versuum om. T. Cf. 9, 7 9 protrahendo in S pr. m. vid. scriptum fuisse 10 stet erasum in O 12 videatur S corr. T corr. 14 loco (post ultimo) add. O¹ marg. 15 sua om. O 16 emendentur s for. s S una litt. erasa oratorio O in S erasum oratorium Ts: cf. 3, 18 remanent O 17 conlocet O in T re sup. scr. 1. m. dormiat St sedet S se- deat S corr. 18 foras S vacat st 19 ingrediatur T intro t erasum in S

occurrerit, lege qua supra diximus, in ultimo stet nec
praesumat sociari choro psallentium usque ad satisfactionem,
nisi forte abbas licentiam dederit permissione sua, ita
25 tamen ut satisfaciatur reus ex hoc.

Ad mensam autem qui ante versum non occurrerit, ut
*simul omnes dicant versum et orent et sub uno omnes
accendant ad mensam — qui per negligentiam suam aut
vicio non occurrerit, usque ad secundam vicem pro id
30 corripiatur. Si denuo non *emendaverit, non permittatur
ad mensae communis participationem, sed sequestratus a
consortio omnium *reficiatur solus sublata ei portione sua
vini usque ad satisfactionem et emendationem. Similiter
autem patiat qui ad illum versum non fuerit praesens
35 qui post cibum dicitur. Ne quis praesumat ante statutam
horam vel postea quidquam cibi aut potus sibi sumere. Sed
et cui offertur aliquid a priore, et accipere rennuit, hora
qua desideraverit hoc quod prius recusavit aut aliud, omnino
nihil accipiat usque ad emendationem congruam.

XLIV. DE HIS QUI EXCOMMUNICANTUR
QUOMODO SATISFACIANT.

Qui pro gravibus culpis ab oratorio et a mensa ex-
communicantur: hora qua opus Dei in oratorio percele-
bratur, ante foris oraturii prostratus iaceat et nihil dicens
4 nisi tantum posito in terra capite stratus pronus omnium
de oratorio exeuntium pedibus. Et hoc tamdiu faciat,
usque dum abbas iudicaverit satisfactum esse. Qui dum

22 stent *Ts* 23 praesumant *Ts* 24 permissione *O* et
ita probabiliter *S* remissione *T* et *s* in rasura 26 et simul *O*
28 qui . . suam *om.* *O* 29 usque secunda vice *T* id *O*
erasum in *S* hoc *T* 33 vini *O* vinum *T* a vino *S* de
vino *st* 34 ad *OS* et ad *Ts* 35 ne *OS* et ne *Ts* 36 sibi
sumere *O* praesumere *S* sumere (*deleto* prae) *T* 37 ren-
nuit *ST* renuet *OS* corr. renuerit *O's* 38 aut *om.* *OS*
39 percipiat *T*

XLIV 3 gravioribus *O'T*: cf. 44, 5 fores *O'S* et
om. *T* 6 terram *O*

iussus ab abbate venerit, volvat se ipsius abbatis, deinde
omnium vestigiis, ut orent pro ipso. Et tunc, si iusserit 10
abbas, recipiatur in choro vel ordine quo abbas decreverit,
ita plane, ut psalmum aut lectionem vel aliud quid non
praesumat in oratorio *inponere, nisi iterum abbas iubeat.
Et omnibus horis, dum completur opus Dei, proiciat se in
terra in loco quo stat. Et sic satisfaciatur, usque dum ei 15
iubeat abbas, ut quiescat iam ab hac satisfactione. Qui
vero pro levibus culpis excommunicantur tantum a mensa,
in oratorio satisfaciatur usque ad iussionem abbatis. Hoc
perficiatur, usque dum benedicat et dicat: Sufficit.

XLV. DE HIS QUI FALLUNTUR IN ORATORIO.

Si quis, dum pronuntiat psalmum responsorium aut
antefanam vel lectionem, *fallitus fuerit, nisi satisfactione
ibi coram omnibus humiliatus fuerit [et a senioribus pro
excessu suo castigatus non se recognoverit excessisse], 5
maiori vindictae subiaceat, *quippe qui noluit humilitate
corrigena quod negligentia deliquit. Infantes autem pro
tali culpa vapulent.

XLVI. DE HIS QUI IN ALIQUIBUS REBUS
DELINQUUNT.

Si quis, dum in labore quovis, in coquina, in cellario,
in monasterio, in pistrino, in *orto, in arte aliqua, dum
laborat, vel in quocumque loco aliquid deliquerit aut fre-
gerit quippiam aut perdiderit vel aliquid excesserit ibi, et
5 non veniens continuo ante abbatem vel congregationem
ipse ultro satisfecerit et prodiderit delictum suum: dum

12 plane *OS* sane *T* 14 percompletur *S* 16 iubeat
iterum a. *T* 18 et in *O*

XLV 4 et . . excessisse unus *S* 6 vindicta *S* 7 in
(ante *negl.*) *add.* *O*¹ autem] vero *O* 8 vapulant *O*

XLVI ALIIS QUIBUSLIBET *T* quod emendandi studio de-
betur: cf. 46, 5 2 DELINQUANT *O* 6 aliquid *O* aut
quid *S* aliud quid *T* ibi *O* ubi & *S* ubi ubi *T*

per alium cognitum fuerit, maiori subiaceat emendationi.

10 **Animae vero peccati causa si fuerit latens, tantum abbati aut spiritalibus senioribus patefaciat, qui sciant curare et sua et aliena vulnera, non detegere et publicare.**

XLVII. DE SIGNIFICANDA HORA OPERIS DEI.

Nuntianda hora operis Dei die noctuque sit cura abbatibus aut ipse nuntiare aut tali sollicito fratri iniungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur.

5 **Psalmos autem vel antefonas post abbatem ordine suo quibus iussum fuerit *inponant. Cantare autem *vel legere non praesumat nisi qui potest ipsud officium implere, ut aedificentur audientes, quod cum humilitate et gravitate et tremore fiat, et cui iusserit abbas.**

XLVIII. DE OPERA MANUUM COTIDIANA.

Otiositas inimica est animae, et ideo certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis in lectione divina. Ideoque hac dispositione credimus

5 **utraque tempora ordinari: id est ut a pascha usque kalendas octobris a mane exeuntes a prima hora usque paene quartam laborent quod necessarium fuerit; ab hora autem quarta usque horam *quasi sextam lectioni vacent. Post sextam autem surgentes a mensa pausent in lecta sua cum omni**
10 **silentio, aut forte qui voluerit legere sibi, sic legat, ut**

10 vero] venia O veniam S si in T ante animae 11 et (ante sua) om. T 12 aliorum S

XLVII 2 diei noctisque erasum vid. in T sit T sub OS an scriptum fuit sit sub? 4 impleantur O 5 psalmus T 6 vel O et TS 7 praesumant S possunt S 1. m. ipsam Ost

XLVIII 4 hac] ac S 1. m. T 1. m. 5 usque ad S 1. m. t usque om. O add. O¹ marg. 6 quarta O 7 quod eis n O 8 quasi scripsi cum ST qua O sexta T. Sequitur in OT agent, sed in T lineola superscripta, quare delevi agentem S 9 lectis suis t lectulis suis S 10 sic sibi O

alterum non inquietet. Agatur nona temperius, mediante octava hora, et iterum quod faciendum est operentur usque ad vesperam. Si autem necessitas loci aut paupertas exegerit, ut ad fruges recolligendas per se occupentur, non contristentur, quia tunc vere monachi sunt, si labore manuum 15 suarum vivunt sicut et patres nostri et apostoli. Omnia tamen mensurate fiant propter pusillanimes.

*A kalendas autem octobris usque ad caput quadragesimae usque ad horam secundam plenam lectioni vacent; hora secunda agatur tertia, et usque nonam omnes in 20 opus suum laborent quod eis iniungitur. Facto autem primo signo horae nonae disiungant [se] ab opere suo singuli et sint parati, dum secundum signum pulsaverit. Post refectioem autem vacent lectionibus suis aut psalmis. In quadragesimae vero diebus a mane usque ad tertiam 25 plenam vacent lectionibus suis et usque decimam [horam] plenam operentur quod eis iniungitur. In quibus diebus quadragesimae accipiant omnes singulos codices de bibliotheca quos per ordinem ex integro legant, qui codices in caput quadragesimae dandi sunt. Ante omnia sane depu- 30 tentur unus aut duo seniores qui circumeant monasterium horis quibus vacant fratres lectioni, et videant, ne forte inveniatur frater acediosus qui vacat otio aut fabulis et non est intentus lectioni et non solum sibi inutilis est, sed etiam alios extollit. Hic talis si, quod absit, repertus 35

11 alterum OS 1. m. alium T inquietat S pr. m. et erasum vid. in O et (post inquietet) add. ST 12 iterum] ideo O 13 exigerit O¹ recte fortasse 14 recolligendas T¹ colligendas O 15 veri S pr. m. 18 kalendas O kalendis ST octobris O octobres T octobribus S ad (ante caput) T sup. scr. 19 ad OS pr. m. in T 20 hora secunda plena T nonam] ad nonam S pr. m. hora nona O 22 disiungant se O disiungant St deungant T opera sua ST 23 Post pulsaverit OT addunt mox ut auditum fuerit signum relictis omnibus quaelibet summa cum festinatione curratur male hic translata ex 43, 3—5 et deleta a O¹ 25 a mane add. O¹ marg. ad om. T 26 [horam] om. O 30 deputetur O 32 lectioni tribus litteris erasis O, fort. lectionibus 35 dis- tollit T s

fuert, corripiatur semel et secundo; si non emendaverit, correctioni regulari subiaceat taliter, ut ceteri timeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico item die lectioni vacent omnes excepto his qui
 40 variis officiis deputati sunt. Si quis vero ita negligens et desidiosus fuerit, ut non velit aut non possit meditare aut legere, iniungatur ei opus quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis aut delicatis tale opus aut ars iniungatur, ut nec otiosi sint nec violentia laboris oppri-
 45 mantur aut effugentur; quorum inbecillitas ab abbate consideranda est.

XLIX. DE QUADRAGESIMAE OBSERVATIONE.

*Licet omni tempore vita monachi quadragesimae debet observationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus, ideo suademus istis diebus quadragesimae omni puritate
 5 vitam suam custodire, omnes pariter et negligentias aliorum temporum his diebus sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis temperamus, orationi cum stetibus, lectioni et compunctioni cordis atque abstinentiae operam damus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid
 10 solito penso servitutis nostrae: orationes peculiare, ciborum et potus abstinentiam, ut unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propria voluntate 'cum gaudio sancti Spiritus' offerat Deo, id est subtrahat corpori suo de cibo,
 15 de potu, de somno, de loquacitate, de scurrilitate, et cum spiritualis desiderii gaudio sanctum pascha exspectet. Hoc ipsud tamen quod unusquisque offerit, abbati suo suggerat, et cum eius fiat oratione et voluntate; quia quod sine

37 correptioni *T* 39 excepto *OST* exceptis *os* his
ST hiis *O*: fort. scrib. hos 41 et] aut *S* pr. m. medi-
 tare *OT* meditari *O'S* 43 tale opus *O* talis opera *ST*

44 violenti *T's* 45 effugantur *O*
 XLIX 5 et *ST* *erasum* in *O* aliorum temporum *om. OS*
 pr. m. 7 temperemus *st* 9 demus *O* 10 pensu *T*
 13 subtrahat se *S* 15 spectet *S* 16 offeret *St* 17 vel
 vol. *O* fort. recte

voluntate patris spiritalis fit, praesumptioni deputabitur et vanae gloriae, non mercedi. Ergo cum voluntate abbatis omnia agenda sunt.

L. DE FRATRIBUS QUI LONGE AB ORATORIO LABORANT AUT IN VIA SUNT.

Fratres qui omnino longe sunt [in labore] et non possunt occurrere hora competenti ad oratorium — et abbas hoc perpenderit, quia ita est — agant ibi opus Dei ubi
 5 operantur cum tremore divino flectentes genua. Similiter qui in itinere *directi sunt, non eos praetereant horae constitutae; sed ut possunt agant sibi et servitutis pensum non neglegant reddere.

LI. DE FRATRIBUS QUI NON LONGE SATIS PROFICISCUNTUR.

Frater qui pro quovis responso dirigitur et ea die speratur reverti ad monasterium, non praesumat foris manducare, etiamsi [omnino] a quovis rogetur, nisi forte ei
 5 ab abbate suo praecipiat. Quod si aliter fecerit, excommunicatur.

LII. DE ORATORIO MONASTERII.

Oratorium hoc sit quod dicitur; nec ibi quicquam aliud geratur aut condatur. Expleto opere Dei omnes cum summo silentio exeant, et agatur reverentia Deo, ut frater
 5 qui forte sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate. Sed et si alter vult sibi forte secretius orare, simpliciter intret et oret, non in clamosa voce sed

18 voluntate *O* permissione *T's* sup. ser. om. *S*
 L 2 LABORENT *S* SUA *O* 3 in labore *T's* om. *S*
 5 perpenderit *O* perpenderit *S* perpenderit *T*¹ ibi *O* ibidem
ST 6 operentur *O* 9 neglant *O*
 LI 4 foras *S* 5 omnino *T's* om. *OS* rogetur a quovis *T*
 LII 3 aliud om. *O* 4 abeat *T* habeatur *T* corr.

in lacrimis et intentione cordis. Ergo qui simile opus non facit, non permittatur *expleto opere Dei remorari
 10 [in oratorio], sicut dictum est, ne alius impedimentum patiatur.

LIII. DE HOSPITIBUS SUSCIPENDIS.

Omnes supervenientes hospites tamquam Christus suscipiantur, quia ipse dicturus est: 'Hospis fui, et suscepistis me'; et omnibus congruus honor exhibeatur, maxime domesticis fidei et peregrinis. Ut ergo nuntiatus fuerit hospis, occurratur ei a priore vel a fratribus cum omni officio caritatis; et *primitus orent pariter et sic sibi socientur in pace. Quod pacis osculum non prius offeratur nisi oratione praemissa propter intrusiones diabolicas. In ipsa
 10 autem salutatione omnis exhibeatur humilitas omnibus venientibus sive discedentibus hospitibus: inclinatio capite vel prostrato omni corpore [in terra] Christus in eis adoretur qui et suscipitur. Suscepti autem hospites ducantur ad orationem, et postea sedeant cum eis prior aut *cui
 15 iusserit ipse. Legatur coram hospite lex divina, ut aedificetur, et post haec omnis [ei] exhibeatur humanitas. Ieiunium a priore frangatur propter hospitem, nisi forte praecipuus sit dies ieiunii qui non possit violari; fratres autem consuetudines ieiuniorum prosequantur. Aquam in
 20 manibus abbas hospitibus det; pedes hospitibus omnibus tam abbas quam cuncta congregatio lavet; quibus lotis hunc versum dicant: 'Suscipimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.' Pauperum et peregrinorum [maxime] susceptioni cura *sollicite exhibeatur, quia in ipsis magis

9 expleto *ST sup. scr. explicito OT's marg.* 10 in oratorio *om. O*

LIII 2 Christo *erasum in O* Christus *corr.* 3 hospes *s ut v. 5* 12 in terra *T's* in terram *St om. O* 14 cui] quem *O* 16 ei *O¹T's e O om. S* 19 consuetudinem *O* 21 abba *E* 22 suscipimus *OS* suscepimus *TEs. Cf. Psalm. 47, 10* 23 maxime *TEs om. OS*

Christus suscipitur; nam divitum terror ipse sibi exigit et honorem.

Coquina abbatis et hospitem super se sit, ut incertis horis supervenientes hospites qui numquam desunt monasterio, non inquietentur fratres. In qua coquina ad annum ingrediantur duo fratres qui *ipsud officium bene
 30 impleant. Quibus ut indigent *solacia ministrentur, ut absque murmuratione serviant; et iterum, quando occupationem minorem habent, exeant ubi eis imperatur in opera. Et non solum ipsis sed et in omnibus officiis monasterii ista sit consideratio, ut quando *indigent so-
 35 lacia accomodentur eis, et iterum quando vacant, obocediant imperatis. Item et cellam hospitem habeat adsignatam frater cuius animam timor Dei possidet; ubi sint lecti strati sufficienter, et domus Dei a sapientibus [et] sapienter administretur. Hospitibus autem cui non praecipitur *nul-
 40 latenus societur neque conloquatur; sed si *obviaverit aut viderit, salutatis humiliter, ut diximus, et petita benedictione pertranseat dicens sibi non licere conloqui cum hospite.

LIV. SI DEBEAT MONACHUS LITTERAS VEL ALIQUID SUSCIPERE.

*Nullatenus liceat monacho neque a parentibus suis neque a quoquam hominum nec sibi invicem litteras, eulogias vel quaelibet munuscula accipere aut dare sine prae-
 5 cepto abbatis. Quod si etiam a parentibus suis ei quicquam *directum fuerit, non praesumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit abbati. Quod si iusserit suscipi, in abbatis sit potestate, cui illud iubeat dare; et non contristetur frater cui forte directum fuerat, ut non detur
 10 occasio diabulo. Qui autem aliter praesumpserit, disciplinae regulari subiaceat.

29 quam coquinam *ST* 31 administrentur *T's* 32 serviant] sint *O* 33 imperetur *O¹* 38 possideat *O¹* 39 et *ST om. O al.* 40 nullatenus *T¹*

LIV 3 licet *S: cf. ad 2, 9. 63, 20* 5 praeceptum *S* 6 eis *O* 7 praesumant *O* 9 dari *recc.* 10 fuerit *S*

LV. DE VESTIARIO ET CALCIARIO FRATRUM.

Vestimenta fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant vel aerum temperiem dentur, quia in frigidis regionibus amplius *indigetur, in calidis vero minus. Haec ergo consideratio apud abbatem est. Nos tamen mediocribus locis sufficere credimus monachis per singulos cucullam et tunicam (cucullam in hieme villosam, in aestate puram aut vetustam), et scapulare propter opera, indumenta pedum pedules et caligas. De quarum rerum omnium colore aut grossitudine non causentur monachi; sed quales inveniri possunt in provincia qua habitant, aut quod vilius comparari possit. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus ea sed mensurata. Accipientes nova vetera semper reddant in praesenti reponenda in vestiario propter pauperes. Sufficit enim monacho duas tunicas et duas cucullas habere propter noctes et propter lavare ipsas res; iam quod supra fuerit superfluum est, amputari debet. Et pedules et quodcumque est vetere reddant, dum accipiunt novum. Femoralia hii qui in via *diriguntur de vestiario accipiant; qui revertentes lota ibi restituant. Et cucullae et tunicae sint aliquanto *a solito quas habent modice meliores; quas exeuntes in via accipiant de vestiario et revertentes restituant. Stramenta autem lectorum sufficiat matta, sagum et lena et capitale. Quae tamen lecta frequenter ab abbate scrutinanda sunt propter opus peculiare ne inveniatur. Et

IV ET OS VEL T 2 qualitibus S 3 aerum erasum in O videtur fuisse hiemis dantur T pr. m. 5 apud a. O al. penes a. Ts in abbate T corr. abbate S 8 aut] vel O 11 invenire OS habitant eras. in T degunt t 12 comparare O possit ST possunt OT corr. potest vulg. mensura] vestiario T pr. m. 16 duos ST 18 amputare T 19 vetere S vetera OT vetus st novum eras. in O nova corr. hi S 20 qui OS quae T cf. tamen v. 22 24 sufficiant T 25 lina O lecta S sed a erasum lecti st 26 scrutandi s scrutinandi t

si cui inventum fuerit quod ab abbate non acceperit, gravissimae disciplinae subiaceat. Et ut hoc vitium peculiaris radicibus amputetur, dentur ab abbate omnia quae sunt necessaria, id est cuculla, tunica, pedules, caligas, brace, cultello, graffio, acu, mappula, tabulas, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen abbate semper consideretur illa sententia Actuum Apostolorum, quia 'dabatur singulis, prout cuique opus erat.' Ita ergo et abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem invidentium; in omnibus tamen iudiciis suis Dei retributionem cogitet.

LVI. DE MENSA ABBATIS.

Mensa abbatis cum peregrinis et hospitibus sit semper. Quotiens tamen *minus sunt hospites, quos vult de fratribus vocare in ipsius sit potestate; seniore tamen unum, aut duos, semper cum fratribus dimittendum propter disciplinam.

LVII. DE ARTIFICIBUS MONASTERII.

Artifices si sunt in monasterio, cum omni humilitate faciant ipsas artes, si permiserit abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur pro scientia artis suae, eo quod videatur aliquid conferre monasterio, hic talis egeratur ab ipsa arte et denuo per eam non transeat, nisi forte humiliter ei iterum abbas iubeat. Si quid vero ex operibus artificum vendendum est, videant ipsi per quorum manus trans-

27 acceperit E accepit T 30' caligas OST om. E 31 cultello O eras. S cultellum ET cultellus O^t graffium O¹ grafium E graphium T acu O ac S acum T acus s tabulas O tabolas T pr. m. tabulae S 33 Act. apost.] 4, s 34 abba E 35 mala voluntate OE LVI 2 per. et h. OSE h. et p. T 4 seniore S seniore T corr. senior O seniores T unum St unus O uno T 5 duo ost dimittendi sunt in ras. O¹ LVII 1 ARTIFICES T 5 egeratur scripsi egrediatur O segregatur O¹ erigatur Ts evellatur S

igenda sint, ne aliquam fraudem praesumant inferre; *me-
 10 morentur semper Ananiae et Saphirae, ne forte mortem
 quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti vel omnes qui
 aliquam fraudem de rebus monasterii fecerint, in anima
 patiantur. In ipsis autem pretiis non *subripiat avaritiae
 malum, sed semper aliquantulum vilius detur quam ab aliis
 15 saecularibus datur, *ut in omnibus glorificetur Deus.*

LVIII. DE DISCIPLINA SUSCIPIENDORUM
 FRATRUM.

Noviter veniens quis ad conversionem, non ei facilis
 tribuatur ingressus; sed sicut ait apostolus, *probate spi-
 5 ritus, si ex Deo sunt.* Ergo si veniens perseveraverit
 pulsans et inlatas sibi iniurias et difficultatem ingressus
 post quattuor aut quinque dies visus fuerit patienter por-
 tare et persistere petitioni suae, aduatur ei ingressus, et
 sit in cella hospitem paucis diebus. Postea autem sit in
 10 cella noviciorum ubi *meditet et manducet et dormiat.
 Et senior ei talis deputetur qui aptus sit ad lucrandas
 animas, qui super eos omnino curiose intendat et solli-
 citus sit, si revera Deum quaerit, si sollicitus est ad opus
 Dei, ad ob obedientiam, ad obprobria. Praedicantur ei omnia
 15 dura et aspera per quae itur ad Deum. Si promiserit de
 stabilitatis suae perseverantia, post duorum mensuum cir-
 culum legatur ei haec regula per ordinem, et dicatur ei:
 Ecce lex sub qua militare vis; si potes observare, ingre-
 dere; si vero non potes, liber discede. Si adhuc steterit,
 20 tunc ducatur in supradictam cellam noviciorum et iterum
 probetur in omni patientia. Et post sex mensuum cir-

9 aliqua fraude O in aliqua fraude S inferre om. T
 11 vel add. O¹ marg. 13 subripiat (= subrepat) OT sub-
 ripient S 15 datur O in S rasura dari potest Ts

LVIII 3 conversationem Os 4 ait om. O 6 inlata T¹
 10 meditet T¹ meditetur ost manducet et dormiat T
 11 et O eis ST 14 praedicentur T 15 per OS
 sup. scr. 16 mensuum T corr. 20 superdictam OS

cuitum legatur ei regula, ut sciat ad quod ingreditur. Et
 si adhuc stat, post quattuor menses iterum legatur ei
 [eadem] regula. Et si habita secum deliberatione pro-
 miserit se omnia custodire et cuncta sibi inperata ser-
 25 vare, tunc suscipiatur in congregationem sciens e lege
 regulae constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi
 de monasterio nec collum excutere desub iugo regulae,
 quem sub tam morosa deliberatione licuit ei excusare aut
 suscipere. 30

Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus pro-
 mittat de stabilitate sua et conversione morum suorum et
 ob obedientiam coram Deo et sanctis eius, ut si aliquando
 aliter fecerit, ab eo se damnandum sciat quem iridet. De
 qua promissione sua faciat petitionem ad nomen sancto-
 35 rum quorum reliquiae ibi sunt et abbate praesente. Quam
 petitionem manu sua scribat, aut certe, si non scit litte-
 ras, alter ab eo rogatus scribat, et ille novicius signum
 faciat, et manu sua eam super altare ponat. Quam dum
 posuerit, incipiat ipse novicius mox hunc versum: *Suscipe
 40 me, Domine, secundum eloquium tuum, et vivam; et ne
 confundas me ab expectatione mea.* Quem versum omnis
 congregatio *tertio respondeat adiungentes 'Gloria Patri.'
 Tunc ille frater novicius prosternatur singulorum pedibus,
 ut orent pro eo; et iam ex illa die in congregatione re-
 45 putetur. Res si quas habet, aut eroget prius pauperibus
 aut facta solemniter donatione conferat monasterio nihil
 sibi reservans ex omnibus, *quippe qui ex illo die nec
 proprii corporis potestatem se habere scit. Mox ergo in
 oratorio exuatur rebus propriis quibus vestitus est, et in- 50

22 relegatur recc. 23 relegatur Ts 24 eadem Ts
 om. OS 26 congregatione ST e lege O se lege O¹ se
 e lege S et lege Ts 29 quem ST quia O ei OS aut
 excusare T 32 conversione T conversatione OS 34 ab
 eo T corr. a deo OST inridit T inritat O 36 abbate
 praesente (= abbatem praesentem) OST in ras. abbatis praesentis vulg.
 40 ipse T add. O¹ ille St om. O 43 glori-
 am S 45 die] hora corr. S 49 habere OS habiturum
 Ts sciat O¹ T corr. pr. m.

duatur rebus monasterii. Illa autem vestimenta quibus exutus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente diabulo consenserit, ut egrediatur de monasterio, quod absit, tunc exutus rebus monasterii pro-
 55 iaciatur. Illam tamen petitionem eius quam desuper altare abbas tulit, non recipiat, sed in monasterio reservetur.

LIX. DE FILIIS NOBILIIUM AUT PAUPERUM QUI OFFERUNTUR.

Si quis forte de nobilibus *offerit filium suum Deo in monasterio, si ipse puer minore aetate est, parentes eius
 5 faciant petitionem quam supra diximus, et cum oblatione ipsam petitionem et manum pueri involvant in palla altaris et sic eum offerant. De rebus autem suis aut in praesenti per petitionem promittant sub iureiurando, quia numquam per se, numquam per subiectam personam nec
 10 quolibet modo ei aliquando aliquid dant aut tribuunt occasionem habendi. Vel certe si hoc facere noluerint et aliquid offerre voluerint, in elemosinam monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus quas dare volunt monasterio, donationem *reservato sibi, si ita voluerint, usum fructuum.
 15 Atque ita omnia obstruantur, ut nulla suspicio remaneat puero per quam deceptus perire possit, quod absit, quod experimento didicimus. Similiter autem et pauperiores faciant. Qui vero ex *toto nihil habet, simpliciter petitionem faciat et cum oblatione offerat filium suum coram
 20 testibus.

55 desupra O 56 tulerat S
 LIX 3 offerit T offeret O offert S 4 minor T minori t
 6. 7 involvat et offerat O S pr. m. 8 per petitionem O
 petitionem T petitione S 9 subiectam scripsi subiectam
 OST corr. subiectam vulg. 10 dent aut tribuant O¹ 12
 volunt T 14 usum fructum S usu fructuario st 15 ob-
 servantur OS 17 dedecimus ST 18. 19 habent . . faciant
 . . offerant Ts

LX. DE SACERDOTIBUS QUI VOLUERINT IN MONASTERIO HABITARE.

Si quis de ordine sacerdotum in monasterio se suscipi rogaverit, non quidem ei *citius adsentiat. Tamen si omnino persteterit in hac supplicatione, sciat se omnem
 5 regulae disciplinam servaturum; nec aliquid ei relaxabitur, ut sit sicut scriptum est: 'Amice, ad quod venisti?' Concedatur ei tamen post abbatem stare et benedicere aut missas tenere, si tamen iusserit ei abbas; sin alias, *nullatenus aliqua praesumat sciens se disciplinae regulae sub-
 10 ditum, et magis humilitatis exempla omnibus det. Et si forte ordinationis aut alicuius rei causa fuerit in monasterio, illum locum adtendat, quando ingressus est in monasterio, non illum qui ei pro reverentia sacerdotii concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio
 15 monasterio *sociare voluerit, loco mediocri collocentur — et ipsi tamen, si promittunt de observatione regulae vel propria stabilitate.

LXI. DE MONACHIS PEREGRINIS, QUALITER SUSCIPIANTUR.

Si quis monachus peregrinus de longinquis provinciis supervenerit, si pro hospite voluerit habitare in monasterio et contentus est consuetudine loci quam invenerit et non
 5 forte superfluitate sua perturbat monasterium, sed simpliciter contentus est quod invenerit, suscipiatur quanto *tempore cupit. Si qua sane rationabiliter et cum humilitate caritatis reprehendit aut ostendit, tractet abbas prudenter, ne forte pro hoc *ipsud eum Dominus *direxerit. Si vero 10

LX 1 QUI FORTE VOL. Ts 6 relaxetur t 8 et] aut S
 9 sin aliquid S ullatenus T 10 regulari Ts 13 monasterium ost
 14 pro om. S 16 sociare O eras. S sociari O¹ Ts 17 si om. T

LXI 1. 2 Q. SUSC. om. S pr. m. 8 cum om. S 9 ostendit] scil. vitiosa: an fuit obtendit? abba T providenter T
 10 ipso St

postea voluerit stabilitatem suam firmare, non rennuatur talis voluntas, et maxime quia tempore hospitalitatis potuit eius vita dinosci. Quod si superfluus aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari 15 corpori monasterii, verum etiam dicatur ei honeste ut discedat, ne eius miseria etiam alii vitientur. Quod si non fuerit talis qui mereatur proici, non solum si petierit, suscipiatur congregationi sociandus, verum etiam suadeatur ut stet, ut eius exemplo alii erudiantur, et quia in omni 20 loco uni Domino servitur, uni regi militatur. Quem si etiam talem perspexerit esse abbas, liceat eum in superiore aliquantum constituere loco. Non solum autem monachum, sed etiam de suprascriptis gradibus sacerdotum vel clericorum stabilire potest abbas in maiori quam in- 25 grediuntur loco, si eorum talem perspexerit vitam esse. Caveat autem abbas, ne aliquando de alio noto monasterio monachum ad habitandum suscipiat sine consensu abbatis eius aut litteras commendaticias, quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

LXII. DE SACERDOTIBUS MONASTERII.

Si quis abbas sibi presbyterum vel diaconem ordinare petierit, de suis elegat qui dignus sit sacerdotio fungi. Ordinatus autem caveat elationem aut superbiam nec quicquam 5 praesumat nisi quod ei ab abbate praecipitur, sciens se multo magis disciplinae regulari subditum. Nec occasione sacerdotii obliviscatur regulae oboedientiam et disciplinam, sed magis ac magis in Deum proficiat. Locum vero illum semper attendat quo ingressus est in mona- 10 sterio, praeter officium altaris et si forte electio congre-

15 corpore *St* 16 ne] non *S pr. m.* 17 si *om. S* 21 esse persp. *T* 22 aliquantum *S* aliquantum *t* 23 super-
scriptis *S* suprascriptis *O* 24 in maiore *S* ingreditur *vulg.*
28 litteris *S* 29 alteri *OS* alio *T cf. 70, 13*
LXII 2 ordinare *OS* ordinari *Tos* 6 subdendum *Ts*
9 monasterium *T* 10 propter *S* et si] nisi *O*

gationis et voluntas abbatis pro vitae merito eum promo- vere voluerit. Qui tamen regulam a decanis vel praepositis constitutam [sibi] servare sciat. Quod si aliter prae- sumpserit, non sacerdos sed rebellio iudicetur. Et saepe admonitus si non correxerit, etiam episcopus adhibeatur 15 in testimonium. Quod si nec sic *emendaverit clariscentibus culpis prociatur de monasterio, si tamen talis fuerit eius contumacia, ut subdi aut oboedire regulae nolit.

LXIII. DE ORDINES CONGREGATIONIS.

Ordines suos in monasterio ita conservent, ut conver- sationis tempus, ut vitae meritum discernit utque abbas constituerit. Qui abbas non conturbet gregem sibi com- missum nec quasi libera utens potestate iniuste disponat 5 aliquid; sed cogitet semper, quia de omnibus iudiciis et operibus suis redditurus est Deo rationem. Ergo secundum ordines quos constituerit vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedant ad pacem, ad communionem, ad psal- mum inponendum, in choro standum; et in omnibus omnino 10 locis aetas non discernat ordines nec praedictet, quia Samuhel et Danihel pueri presbyteros iudicaverunt. Ergo *excepto hos quos, ut diximus, altiori consilio abbas prae- tulerit vel degradaverit certis ex causis, reliqui omnes ut convertuntur ita sint, ut verbi gratia qui secunda hora 15 diei venerit, in monasterio iuniorem se noverit illius esse qui prima hora venit diei, cuiuslibet aetatis aut dignitatis sit, pueris per omnia ab omnibus disciplina conservata. Iuniores igitur priores suos honorent, priores minores suos diligant. In ipsa appellatione nominum nulli liceat 20 alium puro nomine appellare, sed priores iuniores suos fratrum nomine, iuniores autem priores suos nonnos vo-

12 voluerint *T* praeposito se *O: fort. scr. praepositos* 13 sibi *Ts* se *S* (per dittographiam) *om. O* 14 rebellis *O pr. m.*
LXIII 1 ORDINES *O* ORDINE *ST* 4 turbet *S* 13 ex-
cepto hos *OT* exceptis his *S* 20 ipsa autem *So* 22 non-
nos *O* ninos *O pr. m. ut vid.*

cent, quod intellegitur paterna reverentia. Abbas autem, quia vices Christi agit, dominus et abbas vocetur, non sua
 25 adsumptione sed honore et amore Christi. Ipse autem cogitet et sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubi-
 cumque autem sibi obviant fratres, iunior a priore benedictionem petat. Transeunte maiore minor surgat et det
 ei locum sedendi; nec praesumat iunior consedere, nisi ei
 30 praecipiat senior suus, ut fiat quod scriptum est: 'Honore invicem praevenientes.' Pueri parvi vel adulescentes in oratorio vel ad measas cum disciplina ordines suos consequantur; foris autem vel ubique custodiam habeant et disciplinam, usque dum ad intellegibilem aetatem perveniant.

LXIV. DE ORDINANDO ABBATE.

In abbatis ordinatione illa semper consideretur ratio, ut hic constituatur quem sibi omnis concors congregatio secundum timorem Dei, sive etiam pars quamvis parva
 5 congregationis saniore consilio elegerit. Vitae autem merito et sapientiae doctrina elegatur qui ordinandus est, etiamsi ultimus fuerit in ordine congregationis. Quod si etiam omnis congregatio vitiis suis, quod quidem absit, consentientem personam pari consilio elegerit, et vitia ipsa
 10 aliquatenus in notitiam episcopi ad cuius dioecesim pertinet locus ipse, vel ad abbates aut christianos vicinos claruerint, prohibeant pravorum praevalere consensum, sed domus Dei dignum constituent dispensatorem scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud caste et zelo
 15 Dei fiat, sicut e diverso peccatum, si neglegant. Ordinatus autem abba cogitet semper, quale onus suscipit et cui redditurus est rationem villicationis suae; sciatque sibi

24 agere creditur *T's* 27 iunior priorem *T* 28 resurgat *O* 33 ubique (= ubicunque) *O in ras.* ubiubi *T* ubi et ubi *S*

LXIV 1 DE ORDINE ABBATIS *O* 13 domus *OS* domui *Tos* 15 fiat *OS* faciant *Tos* 16 suscipit *O solus* ut videtur

oportere prodesse magis quam praeesse. Oportet ergo eum esse doctum lege divina, ut sciat et sit unde proferat nova et vetera, castum, sobrium, misericordem, et
 20 semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur. Oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, et — ne quid nimis, ne dum nimis cupit eradere aeruginem, frangatur vas; suamque fragilitatem semper suspectus sit memineritque calamum
 25 quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutrire vitia, sed prudenter et cum caritate ea amputet, ut viderit cuique expedire, sicut iam diximus; et studeat plus amari quam timeri. Non sit turbolentus et anxius, non sit nimius et obstinatus, non sit zelotypus
 30 et nimis suspiciosus, quia numquam requiescit. In ipsis imperiis suis sit providus et consideratus; et sive secundum Deum sive secundum saeculum sit opera quam iniungit, discernat et temperet cogitans *discretionem sancti Iacob dicentis: 'Si greges meos plus in ambulando fecero
 35 laborare, morientur cuncti una die.' Haec ergo aliaque testimonia discretionis, matris virtutum, sumens sic omnia temperet, ut sit, et fortes quod cupiant, et infirmi non refugiant, et praecipue ut praesentem regulam in omnibus conservet, ut dum bene ministraverit, audiat a Domino
 40 quod servus bonus qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo: 'Amen dico vobis', ait, 'super omnia bona sua constituet eum.'

LXV. DE PRAEPOSITO MONASTERII.

Saepius quidem contingit, ut per ordinationem praepositi scandala gravia in monasteriis oriantur, dum sint aliqui maligno spiritu superbiae inflati, et existimantes se secundos

21 eadem *O* 27 nutrirri *Tos* 31 requiescet *S* 35 Iacobi *S* 38 ut et forte sit *O* et ut fortes sint *S* 39 praesentem hanc regulam *O* 40 conservis *T* cum servis *Os* servis *S*

LXV 2 contigit *O* 3 in *T's om. OS* 4 exaestimantes *S* existimant *O* aestimantes *T*

5 esse abbates adsumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt
 et dissensiones in congregatione faciunt, et maxime in illis
 locis ubi ab eodem sacerdote vel ab eis abbatibus qui abbateum
 ordinant, ab ipsis etiam et praepositus ordinatur. Quod quam
 sit absurdum, facile advertitur, quia ab ipso initio ordi-
 10 nationis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur a
 cogitationibus suis exutum eum esse a potestate abbatis sui:
 quia ab ipsis es et tu ordinatus a quibus et abbas. Hinc
 suscitantur invidiae, rixae, detractiones, aemulationes, dis-
 15 sensiones, exordinationes, ut dum contraria sibi abbas prae-
 positusque sentiunt, et ipsorum necesse est sub hac dis-
 sensione animas periclitari, et hi qui sub ipsis sunt, dum
 adolantur partibus, eunt in perditionem. Cuius periculi
 malum illos respicit in capite qui talibus in ordinatione se
 fecerunt auctores. Ideo nos praevidimus expedire propter
 20 pacis caritatisque custodiam, in abbatis pendere arbitrio
 ordinationem monasterii sui. Et si potest fieri, per decanos
 ordinetur, ut ante disposuimus, omnis utilitas monasterii,
 prout abbas disposuerit, ut dum pluribus committitur, unus
 non superbiat.

25 Quod si aut locus expetit, aut congregatio petierit rati-
 onabiliter cum humilitate, et abbas iudicaverit expedire —
 quemcumque elegerit abbas cum consilio fratrum timentium
 Deum, ordinet ipse sibi praepositum. Qui tamen praepositus
 illa agat cum reverentia, quae ab abbate suo ei iniuncta
 30 fuerint, nihil contra abbatis voluntatem aut ordinationem
 faciens, quia quantum praelatus est ceteris, ita eum oportet
 sollicite observare praecepta regulae. Qui praepositus si
 repertus fuerit vitiosus aut elatione deceptus superbiae aut
 contemptor sanctae regulae fuerit comprobatus, admonetur
 35 verbis usque quater. Si non emendaverit, adhibeatur ei
 correptio disciplinae regularis. Quod si neque sic correxerit,
 tunc deiciatur de ordine praepositurae, et alius qui

6 congregationem S congregationes T 8 propositus T
 quamvis abs. S 12 es et tu] est OS 19 praeiudicamus S
 vidimus T videmus s 32 sollicitus T s

dignus est in loco eius subrogetur. Quod si et postea in
 congregatione quietus et oboediens non fuerit, etiam de
 monasterio pellatur. Cogitet tamen abbas se de omnibus 40
 iudiciis suis Deo reddere rationem, ne forte zeli aut invidiae
 flamma urat animam.

LXVI. DE OSTIARIIS MONASTERII.

Ad portam monasterii ponatur senex sapiens qui sciat
 accipere responsum et reddere et cuius maturitas eum non
 sinat vagare. Qui portarius cellam debet habere iuxta por- 5
 tam, ut venientes semper praesentem inveniant a quo re-
 sponsum accipiant. Et mox ut aliquis pulsaverit aut pauper
 clamaverit, 'Deo gratias' respondeat aut benedicat; et cum
 omni mansuetudine timoris Dei reddat responsum festinanter
 cum fervore caritatis. Qui portarius si indiget solacium,
 iuniorem fratrem accipiat. Monasterium autem, si possit 10
 fieri, ita debet constitui, ut omnia necessaria, id est aqua,
 molendino, pistrino, orto vel artes diversas intra monaste-
 rium exerceantur, ut non sit necessitas monachis vagandi
 foris, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem
 regulam saepius volumus in congregatione legi, ne quis 15
 fratrum se de ignorantia excuset.

LXVII. DE FRATRIBUS IN VIA DIRECTIS.

*Dirigendi fratres in viam omnium fratrum vel abbatis
 se orationi commendent; et semper ad orationem ultimam
 operis Dei commemoratio omnium absentium fiat. Rever-
 tentes autem de via fratres ipso die quo redeunt, per omnes 5

LXVI 2 senes T¹ 3 et (ante cuius) om. OS 4 va-
 care S vacari s vagari T debet T s 9 solatio T
 12 molendinum Tos pistrino Os om. T horto O ortus s
 hortu T diversas O (ex collat. Schmidtii) T diversae O (ex
 coll. Huntii) S

LXVII 2 viam O via ST

5 canonicas horas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorii ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quis forte *subripuerit in via visus aut auditus malae rei aut otiosi sermonis. Nec praesumat quisquam alio referre quaecumque *foras monasterio viderit aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si quis praesumpserit, vindictae regulari subiaceat; similiter et qui praesumpserit claustra monasterii egredi vel quocumque ire vel quippiam quamvis parvum sine iussione abbatis facere.

15 *LXVIII. SI FRATRI IMPOSSIBILIA INIUNGANTUR.*

Si cui fratri aliqua forte gravia aut impossibilia iniunguntur, suscipiat quidem iubentis imperium cum omni mansuetudine et oboedientia; aut si omnino virium suarum mensuram viderit pondus oneris excedere, impossibilitatis causas ei qui sibi praestet, patienter et oportune suggerat, non superbiendo aut resistendo vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam in sua sententia prioris imperium perduraverit, sciat iunior ita sibi expedire, et ex caritate confidens de adiutorio Dei oboediat.

2 *LXIX. UT IN MONASTERIO NON PRAESUMAT ALTER ALTERUM DEFENDERE.*

Pracavendum est, ne quavis occasione praesumat alter alium defendere monachum in monasterio aut quasi tueri,

6 solo *T's* loco *OS* ora-tionis *O* 7 excessos *O* ne] nec *T* quis *OS* qui *T's* 8 subripuerit *OS* subripuerint *T's* 9 sermones *O¹T* nec *O¹T's* ne *O* non *S* 10 foras *OT* foris *O¹St* monasterio *OT* monasterium *O¹t* in monasterio *S* 11 destructio est *st* destructio est *T* discretio est *O* discretionem *S* 14 parvum *O¹T's* parum *OS*

LXVIII 4 aut si *OS* quod si *T's* 5 imp. suae c. *T's* 8 suam *s*

LXIX 2 *ALIUM S* alterutrum *s* 3 pracavendum *T's* recavendum *O* summopere cavendum *S* alter] alius *T's* 4 aut] at *S pr. m.* tueri] viri *S pr. m.*; aut quasi tueri *O¹* *add. marg.*

etiamsi quavis consanguinitatis propinquitate iungatur. Nec quolibet modo id a monachis praesumatur, quia exinde gravissima occasio scandalorum oriri potest. Quod si quis haec transgressus fuerit, acrius coerceatur.

LXX. UT NON PRAESUMAT PASSIM ALIQUIS CAEDERE.

Vetetur in monasterio omnis praesumptionis occasio. Ordinamus atque constituimus, ut nulli liceat quemquam fratrum suorum excommunicare aut caedere nisi cui potestas ab abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur, ut ceteri metum habeant. Infantibus vero usque XV annorum aetatem disciplinae diligentia ab omnibus et custodia sit; sed et hoc cum omni mensura et ratione. Nam in fortiori aetate qui praesumit aliquatenus sine praeecepto abbatis vel in ipsis infantibus sine discretionem exarserit, disciplinae regulari subiaceat, quia scriptum est: 'Quod tibi non vis fieri, *alio ne feceris.'

LXXI. UT OBOEDIENTES SIBI SINT INVICEM.

Oboedientiae bonum non solum abbati exhibendum est ab omnibus, sed etiam sibi invicem ita oboediant fratres scientes per hanc oboedientiae viam se ituros ad Deum. Praemisso ergo abbatis aut praepositorum qui ab eo constituuntur imperio, cui non permittimus privata imperia praeponi, de cetero omnes iuniores prioribus suis omni caritate et sollicitudine oboediant. Quod si quis contentiosus

5 quavis *OT* qualevis *S* iungatur *O* iungantur *ST* ne *S pr. m.* 7 occasio *S*

LXX 1 *PASSIM ALIQUIS O PASSIM ALIUM T QUIS- QUAM ALIUM S* 2 *AUT EXCOMMUNICARE add. S* 3 vitetur *T's* 4 ordinamus *om. OS I. m.* 5 fratrum *O* aut exē. *O* 7 infantibus *ST* infantes *O* infantum *O¹* 8 quantum decimum annum *T* aetatem *O* aetatis *ST* ab omnibus *del. O¹* 9 rat. et *m. T* 12 disciplina regularē *S*

LXXI 1 *INVICEM FRATRES S* 3 ita *om. S I. m.* 4 se] sibi *S I. m.*

repperitur, corripiatur. Si quis autem frater pro quavis
 10 minima causa ab abbate vel a quocumque priore suo cor-
 ripitur quolibet modo vel si leviter senserit animum prioris
 cuiuscumque contra se iratum vel commotum quamvis modice,
 mox sine mora tamdiu prostratus in terrâ ante pedes eius
 15 iaceat satisfaciens, usque dum benedictione sanetur illa com-
 motio. Quod qui contempserit facere, aut corporali vindictae
 subiaceat aut, si contumax fuerit, de monasterio expellatur.

LXXII. DE *ZELO BONO QUOD DEBENT MONACHI
 HABERE.

Sicut est zelus amaritudinis malus qui separat a Deo
 et ducit ad infernum, ita est zelus bonus qui separat a
 5 vitis et ducit ad Deum et ad vitam aeternam. Hunc ergo
 zelum ferventissimo amore exerceant monachi; id est ut honore
 se invicem praeveniant, infirmitates suas sive corporum sive
 morum patientissime tolerant, oboedientiam sibi certatim in-
 pendant (nullus quod sibi utile iudicat sequatur, sed quod
 10 magis alio), caritatem fraternitatis casto inpendant amore,
 Deum timeant, abbatem suum sincera et humili caritate
 diligant, Christo omnino nihil praeponant, qui nos pariter
 ad vitam aeternam perducant.

9 repperitur] fuerit *erasum pr. T* quamvis *O¹* 10 ab
 abbate *om. OS I. m.* 11 animum *O* animus *S pr. m. ut*
videtur animos *Ts* 12 iratum *O* iratus *S pr. m. ut vid.*
 iratos *Ts* commotum *O* commotus *ST* commotos *s* 15
 si quis *O¹S* quis *O* qui *T* 16 fuerit] est *S I. m.* pel-
 latur *s*

LXXII 1 QUEM *t* 4 est] et *S pr. m.* 5 a vitia *T*
pr. m. 7 suas *om. S pr. m.* 10 casto *OS* caste *t* 11
 hum. caritate *O¹ST* humilitate *O* 13 deducat. Amen *S*

LXXIII. DE HOC QUOD NON OMNIS IUSTITIAE
 OBSERVATIO IN HAC SIT REGULA CONSTITUTA.

Regulam autem hanc descripsimus, ut hanc observantes
 in monasteriis aliquatenus vel honestatem morum aut initi-
 5 um * conversationis nos demonstraremus habere. Ceterum
 ad perfectionem conversationis qui festinat, sunt doctrinae
 sanctorum patrum quarum observatio perducatur hominem ad
 celsitudinem perfectionis. Quae enim pagina aut quis sermo
 divinae auctoritatis veteris ac novi testamenti non est rec-
 tissima norma vitae humanae? Aut quis liber sanctorum
 10 catholicorum patrum hoc non resonat, ut recto cursu per-
 veniamus ad Creatorem nostrum? Nec non et Conlationes
 Patrum et Instituta et Vitas eorum, sed et Regula sancti
 patris nostri Basilii, quid aliud sunt nisi bene viventium et
 oboedientium monachorum instrumenta virtutum? Nobis
 15 autem desidiosis et male viventibus atque neglegentibus
 rubor confusionis est. Quisquis ergo ad patriam caelestem
 festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam ad-
 iuvante Christo perface; et tunc demum ad maiora quae
 supra commemoravimus doctrinae virtutumque culmina Deo
 20 protegente pervenies. Amen.

Explicit regula.

LXXIII 3 descripsimus *S I. m.* 4 in *om. S I. m.*
 5 bonae conv. *S* demonstraremus haberi (*et supra* ut in
 hac observationem monasterii aliquatenus vel honestatem mo-
 rum aut initium conversationis nostrae) *O* demonstraremus ha-
 bere *ST* 7 observatio] in litteris observa desinit *O*, cuius
 folium ultimum perit 8 qui *T* 9 ae] hanc *S I. m.* 11
 cursu *S I. m.* 13 vitas scripsi cum *ST* 18 festinans *S*
I. m. nimiam *T* descriptam scripsi coll. 73, 3 descriptam
ST 19 super *S I. m.*

LOCI SCRIPTURAE SACRAE.

- Prol. 2 auscultata . . . aurem Psalm. 44, 11.
 19 hora . . . surgere Rom. 13, 11.
 22. 23 hodie . . . vestra Psalm. 94, 3.
 23. 24 qui . . . ecclesiis Apocal. 2, 7.
 25. 26 venite . . . vos Psalm. 33, 12.
 26. 27 currite . . . comprehendant ev. Ioh. 12, 35.
 29. 30 quis . . . bonos Psalm. 33, 13.
 31—34 si vis . . . eam Psalm. 33, 14. 15.
 35—37 oculi . . . adsum Psalm. 83, 16. Ies. 58, 9. 65, 24.
 39—42 succinctis . . . pedibus Ephes. 6, 14. 15.
 48. 49 domine . . . tuo Psalm. 14, 1.
 51—55 qui . . . proximum suum Psalm. 14, 2. 3.
 57. 58 parvulos . . . adlisit Psalm. 136, 9.
 62. 63 non nobis . . . gloriam Psalm. 118^b, 1.
 64. 65 gratia . . . quod sum 1 Corinth. 15, 10.
 65. 66 qui . . . gloriatur 2 Corinth. 10, 17.
 67—71 qui audit . . . petram Matth. 7, 24. 25.
 75. 76 an nescis . . . adducit Rom. 2, 4.
 77. 78 nolo . . . vivat Ezech. 33, 11.
 97. 98 via angusto initio Matth. 7, 13. Luc. 13, 24.
 99. 100 dilatato corde . . . curritur via mandatorum Psalm.
 118, 32.
 Reg. 2, 5—7 accepistis . . . pater Rom. 8, 15.
 2, 20. 21 iustitiam . . . dixi Psalm. 39, 11.
 2, 21. 22 ipsi . . . spreverunt me Ies. 1, 2.
 2, 30. 31 ne . . . inveniat 1 Cor. 9, 27.
 2, 32—34 quare . . . post te Psalm. 49, 16. 17.
 2, 34. 35 qui . . . vidisti Matth. 7, 3.
 2, 42. 43 sive . . . sumus Gal. 3, 28.
 2, 44 quia . . . acceptio Rom. 2, 11. Ephes. 6, 9. Gal. 2, 6.
 2, 50 argue . . . increpa 2 Tim. 4, 2.
 2, 63 stultus . . . corregitur Prov. 29, 19.
 2, 64 percute . . . morte Prov. 23, 14.
 2, 79. 80 primum . . . vobis Matth. 6, 33.

- Reg. 2, 81 nihil . . . eum Psalm. 33, 10.
 3, 25. 26 omnia . . . paeniteberis Eccles. 32, 24.
 4, 3. 4 Dominum . . . ipsum Matth. 22, 37—39.
 4, 5—7 non occidere . . . homines Luc. 18, 20. Rom. 13, 9.
 4, 7. 8 quod sibi . . . faciat Tob. 4, 16.
 4, 10—12 pauperes . . . consolare Matth. 25, 35 sq.
 4, 41. 42 quae dicunt . . . nolite Matth. 23, 3.
 4, 53—55 quod oculus . . . eum 1 Cor. 2, 9.
 5, 8 obauditu . . . mihi Psalm. 17, 45.
 5, 9 qui . . . audit Luc. 10, 16.
 5, 18. 19 angusta . . . vitam Matth. 7, 14.
 5, 23. 24 non veni . . . misit me Ioh. 6, 38.
 5, 29 qui . . . audit = 5, 9.
 5, 30. 31 hilarem . . . deus 2 Cor. 9, 7.
 6, 2—4 dixi . . . bonis Psalm. 38, 2. 3.
 6, 10. 11 in multiloquio . . . peccatum Prov. 10, 19.
 6, 11. 12 mors . . . linguae Prov. 18, 21.
 7, 2. 3 omnis . . . exaltabitur Matth. 23, 12. Luc. 14, 11.
 7, 6—10 Domine . . . meam Psalm. 130, 1—3.
 7, 37 scrutans . . . Deus Psalm. 7, 10. Apocal. 2, 23.
 7, 38 Dominus . . . hominum Psalm. 93, 11. 1 Cor. 3, 20.
 7, 39 intellexisti . . . longe Psalm. 138, 3.
 7, 39. 40 quia . . . tibi Psalm. 75, 11.
 7, 42. 43 ero . . . iniquitate mea Psalm. 17, 24.
 7, 45 et a vol. t. avertere Eccles. 18, 30.
 7, 46 fiat i. voluntas Matth. 6, 10.
 7, 49. 50 sunt . . . demergit Prov. 14, 12. 16, 25.
 7, 51. 52 corrupti . . . suis Psalm. 13, 1. 52, 2.
 7, 54. 55 ante . . . meum Psalm. 37, 10.
 7, 57. 58 post . . . eas Eccles. 18, 30.
 7, 59 oculi . . . malos Prov. 15, 3.
 7, 61 ut videat . . . Deum Psalm. 13, 2.
 7, 65 declinantes . . . factos Psalm. 13, 3. 52, 4.
 7, 68 haec . . . tacui Psalm. 49, 21.
 7, 72 non veni . . . misit = 5, 23. 24.
 7, 77. 78 factus . . . mortem Phil. 2, 8.
 7, 82. 83 qui . . . salvus erit Matth. 10, 22. 24, 13.
 7, 83. 84 confortetur . . . Dominum Psalm. 26, 14.
 7, 86. 87 propter . . . occisionis Rom. 8, 36. Psalm. 43, 22.
 7, 89. 90 sed in his . . . nos Rom. 8, 37.
 7, 94 imposuisti . . . nostra Psalm. 65, 12.
 7, 96—98 percussi . . . duo Matth. 5, 39—41.
 7, 99 maledicentes se benedicent 1 Cor. 4, 12.
 7, 104. 105 revela . . . in eum Psalm. 36, 5.
 7, 106. 107 confitemini . . . eius Psalm. 105, 1. 106, 1. 117, 1.
 7, 107—110 delictum . . . mei Psalm. 31, 5.

- Reg. 7, 114—116 ad nihilum . . tecum Psalm. 72, 22, 23.
 7, 120. 121 ego autem . . plebis Psalm. 21, 7.
 7, 121. 122 exaltatus . . confusus Psalm. 87, 16.
 7, 122. 123 bonum . . mandata tua Psalm. 118, 71.
 7, 130 in multiloquio = 6, 10. 11.
 7, 131 vir linguosus . . terram Psalm. 130, 12.
 7, 133. 134 stultus . . vocem suam Eccles. 21, 23.
 7, 149. 150 Domine . . caelos Luc. 18, 13 coll. 7, 6.
 7, 150. 151 incurvatus . . quaque Psalm. 37, 9.
 7, 153. 154 caritatem . . timorem 1 Ioh. 4, 18.
 16, 3 septies . . tibi Psalm. 118, 164.
 16, 9 media . . tibi Psalm. 118, 62.
 16, 10. 11 super . . suae Psalm. 118, 62. 164.
 18, 2—4 Deus . . festina Psalm. 69, 2.
 19, 2. 3 oculos . . malos Prov. 15, 3.
 19, 6 servite . . timore Psalm. 2, 11.
 19, 6. 7 psallite sapienter Psalm. 46, 8.
 19, 7 in conspectu . . tibi Psalm. 137, 1.
 20, 5—7 in multiloquio . . sciamus Matth. 6, 7.
 23, 5 praeceptum. Cf. Matth. 18, 15.
 25, 7. 8 traditum . . Domini 1 Cor. 5, 5.
 27, 4. 5 non est opus . . habentibus Matth. 9, 12.
 27, 9. 10 ne . . caritas 2 Cor. 2, 7. 8.
 27, 16. 17 quod crassum . . proiciebatis Ezech. 34, 3. 4.
 27, 18 exemplum. Cf. Luc. 15, 4.
 28, 16 auferte . . vobis 1 Cor. 5, 13.
 28, 17 infidelis . . discedat 1 Cor. 7, 15.
 31, 11. 12 qui bene . . acquirit 1 Tim. 3, 13.
 31, 21. 22 sermo . . optimum Eccles. 18, 17.
 31, 26 qui scandalizaverit . . pusillis Matth. 18, 6.
 33, 10. 11 omnia . . communia Act. apost. 4, 32.
 34, 3. 4. dividebatur . . erat Act. 4, 35.
 35, 24. 25 benedictus . . me Psalm. 85, 17.
 35, 26—28 = 18, 2—4.
 36, 4 infirmus fui . . me Matth. 25, 36.
 36, 4. 5 quod . . fecistis Matth. 25, 40.
 38, 8. 9 Domine . . laudem tuam Psalm. 50, 17.
 39, 15. 16 videte . . crapula Luc. 21, 34.
 40, 2. 3 unusquisque . . sic 1 Cor. 7, 7.
 40, 14. 15 vinum . . sapientes Eccles. 19, 2.
 49, 12. 13 cum gaudio . . Spiritus 1 Thess. 1, 6.
 53, 3. 4 hospis . . suscepistis me Matth. 25, 35.
 53, 22. 23 suscipimus . . templi tui Psalm. 47, 10.
 55, 33. 34 dabatur . . opus erat = 34, 3. 4.
 57, 15 ut . . Deus 1 Petr. 4, 11.
 58, 4. 5 probate . . sunt 1 Ioh. 4, 1.

- Reg. 58, 40—42 suscipe . . mea Psalm. 118, 116.
 60, 7 amice . . venisti Matth. 26, 50.
 61, 28. 29 quod . . feceris = 4, 7. 8.
 63, 30. 31 honore . . praevinentes Rom. 12, 10.
 64, 19. 20 prof. nova et v. Matth. 13, 52.
 64, 21 superex. mis. iud. Iac. 2, 13.
 64, 22 mis. consequatur Matth. 5, 7.
 64, 25. 26 cal. q. non conterendum Ies. 42, 3.
 64, 35. 36 si . . una die Genes. 33, 13.
 64, 42. 43 amen . . constituet eum Matth. 24, 47.
 70, 13 quod tibi . . feceris = 4, 7. 8.
 72, 9. 10 nullus . . alio 1 Cor. 10, 24.

INDEX VERBORUM.

A, ab. inritatus a malis nostris *prol.* 16. ab aspectu divinitatis videri 7, 34. solacia a quibus adiutus 31, 27. silui a bonis — a bonis eloquiis tacere 6, 4. 5. privati a mensae consortio 24, 7. *Pro ablat. compar.* meliores ab aliis 2, 46. nihil a Christo carius 5, 3. minus a duodecim psalimorum quantitate 10, 9. minus a psalterio 18, 65. aliquanto a solito meliores 55, 22. — a longe 7, 39. a mane 48, 6. a caput 13, 53. a pentecosten 16, 4. 41, 3. ab idus 41, 11. a kalendas 48, 18. abba, abbas. abba pater 2, 7. dominus et a. vocetur 63, 24. abiectio plebis = contemptus 7, 121. Psalm. 21, 7. Arch. IV 288. ablaetatus 7, 9. absque mora 22, 11. murmuratione 40, 18. 41, 10. 53, 32. ullo labore 7, 155. absum. quod absit 2, 9. 4, 40. 11, 25. 28, 6. 34, 4. 48, 35. 58, 54. 59, 16. 64, 8. acceptabilis 5, 25. acceptio personarum 2, 44. 34, 5. acediosus 48, 33. acer. acris verberibus 30, 7. ad. *pro dativo.* revela ad do-

minum 7, 105. neque frater ad fratrem iungatur 48, 38. *pro ablat.* ad sextam, nonam, seram reficere, cenare 41, 2. 3. 6. 12. 13. ad horam divini officii 43, 3. adimpleo 4, 51. 7, 96. admonitio *pr.* 3. 2, 60.* 89. adnuo = concedo 58, 8. adsentio 60, 4. adsignatus 32, 7. adulterari 4, 5. advenio cordi 4, 30. 7, 102. aedificatio 6, 8. 38, 17. aedifico 38, 23. 42, 7. 47, 8. 53, 15. ago dolum *pr.* 53. opus dei 50, 5. reverentiam deo 52, 4. agitur nona, secunda 48, 11. 20. 50, 8 *etc.* alias. sin a. = si minus 60, 9. aliquis. cum a. suscipit 2, 24. ne a. 36, 9. 57, 9. quodsi a. 57, 3. si forte alicui aliquid iusserit 42, 20. si ex eis aliqua forte quis fuerit reprehensibilis 21, 9. nec quisquam suum aliquid dicat 33, 12. nec praesumat aliquis quicquam requirere 38, 15. (*cf.* 33, 4 ne quis praesumat). nulla sit licentia cuiquam loqui aliquid 42, 17. sine a. dubitatione 19, 4.

alius. *Dativus* alio 4, 8. 61, 29 (*cod. T.*) 70, 13. 72, 10. non unus plus ametur quam alius 2, 37. alius sic, alius vero sic 40, 2. ut qui ex illo (uno *S*) non potuerit edere, ex alio reficiatur 39, 5. *Cf.* alter. alter. ut non impediatur alterius improbitate 52, 5. quod tibi non vis fieri, alteri (alio *T*) ne feceris 61, 29. ambrosianus (*vulg.* ambrosianus) 9, 8. 12, 8. 13, 18. ambrosiano (*nom.*) 17, 16. ambulans. sedens ambulans vel stans 7, 144. 5, 21. 7, 7. 64, 35. amplius. abbas bona factis a. quam verbis ostendat 2, 26. modice a. (= plus) de mediâ parte 8, 4. si labor a. (*scil.* vini) poposcerit 40, 9. in frigidis regionibus a. indigetur, in calidis minus 55, 4. amputo radicitus 2, 58. 33, 3. 55, 29. — 7, 32. 55, 18. 64, 28. anachorita = eremita 1, 4. analogium ἀναλογεῖον 9, 11. angarizo (angario *T*) ἀγγαρίζω 7, 97. annona = victus 31, 24. 35, 17. antifana = antiphona *passim.* anterior = prior 11, 11. arripio viam 5, 18. aspectus. ab -u Divinitatis videri 7, 34. defixis in terram aspectibus 7, 145 = fixis in terram oculis 7, 148. auxiliante deo 1, 11.

Baiulo 2, 44. balnearum usus 36, 12. bibere *substant.* accipiant singulas (singulos *S*) biberes 35, 18. brevice 55, 30. brevio 11, 25. 20, 9.

brevis (breve) *Verzeichnis.* ex quibus abbas brevem teneat 32, 7.

Caducus. rebus terrenis atque c. 2, 76. calamus quassatus 64, 25. calciarium 55, 1. calciatus in praeparatione evangelii *pr.* 41. candela iugiter ardeat 22, 6. cantionum 11, 13. 12, 9 *etc.* cantor incipit dicere (Gloriam) 9, 14. *Cf.* a cantante dicatur Gloria 11, 8. capitale *Kopfkissen* 55, 25. caro. carniun esus concedatur 36, 14. comestio 39, 18. a carnibus abstineant 36, 16. casus. fortuito (fortuito *ST*) casu 38, 3. cella 1, 23. 22, 7. 36, 11. 53, 37. 58, 20. 66, 4. cellararius 31, 2. 35, 8. 14. 15. 36, 17. 39, 9. celo abbati 7, 103 (abbatem *s*). ceterum 73, 5. de cetero 4, 37. 71, 7. cibum quod (cibus qui *O*) 25, 10. mensura cibus (? *OT*) 39, 1. cingulum. cincti -is 22, 8. circa. sollicitus c. cogitationes 7, 41. cura c. delinquentes 27, 3. operetur salutem c. infirmum 28, 14. citius = cito 5, 16. 60, 4. clamosus 7, 138. 52, 7. clarisco = innotesco 62, 16. 64, 12. claustrum monasterii 4, 56. claustra monasterii egredi 67, 12. *Cf.* *chiostro*, *Kreuzgang*. clausura aeterna 6, 19. clericus 60, 15. 61, 24.

codex. (scripturae sacrae) 9, 11, 10, 5, 11, 6. neque codicem neque tabulas neque grafium proprium habere 33, 6, 38, 3. accipiant codices de bibliotheca 48, 28.

coenobita 1, 3, 28.

coenobium 5, 21.

cogitatus parvulus adlisit ad Christum *pr.* 57.

comedere et bibere 38, 12.

comestio carniun 39, 18.

commissum *substant.* in adsignato sibi -o occupatus 42, 15.

compleo (conpleo). admonitionem patris *pr.* 4, 72. officium *pr.* 90. opus dei 43, 13, 44, 14. canticum, letania et completum est 12, 9, 13, 19. *absol.* compleant 42, 16.

completorius, completurius, -rium 16, 5, 12, 17, 18, 18, 43, 42, 17.

concupiscentia *plur.* 7, 57.

concupisco *absol.* non adulterari, non c. 4, 6.

condecet c. *infin.* 3, 13, 6, 13.

congregatio. abbas convocet omnem -onem 3, 3. *passim.*

competentibus horis 31, 29, 47, 4.

compunctio lacrimarum 20, 6.

computo in filiorum numero *pr.* 11.

consedeo. nec praesumat iunior consedere 63, 29.

considerans. *cf. Nomin. absol.*

consigno 35, 5 (*S.*) *cf. recon-*signo.

consistens in contrario = *öv* 23, 3.

consolatio (= auxiliun) alterius 1, 9. *cf. solacium.*

consolo dolentem 4, 12.

conspargo 2, 11.

conspetus. -ibus cordis *pr.* 56 (= oculis?). *cf.* aspectus.

constituo. de praeposito eadem constitutum 21, 12. ordinamus atque constituimus 70, 4. c. vel iubere (*de abbate*) 2, 9.

contagio. ne una ovis morbida gregem contagiatur 28, 18.

contingit = accidit 11, 27, 65, 2.

contristo 5, 7, 31, 9, 36, 7. contristor *pr.* 12, 31, 31, 34, 6, 48, 15, 54, 9.

convenit discipulis (discipulos *S.*) 3, 12, 6, 13. haec (*ταύτα*) convenit his 5, 3.

conventi = conventuales? 13, 23. *cf.* 20, 9.

conversatio (*gottesfürchtiger Lebenswandel*) sancta 21, 3. *omisso adiectivo pr.* 99, 1, 5, 22, 3. (58, 3 *O.*) 63, 2, 73, 5, 6. miserrima 1, 26.

coquina = culina 35, 3, 38, 21, 46, 3, 53, 27, 29.

cor murmurantem 5, 34. ex corde = memoriter 9, 21, 12, 8. ex toto corde 4, 3.

corrigo (corrego 2, 65) = corrigi, se corrigere 21, 10, 23, 8, 28, 6, 45, 7, 62, 15, 65, 36. Arch. III 442. *cf. emendo.*

queculla. tunica e. c. 55, 7, 16, 21, 30.

cultellus 22, 8.

cum praepos. c. responsoria sua 9, 20. c. antefanas 11, 11, 17, 13, 15. cum malo animo obedire, cum bono animo praebere 5, 30, 31. cum omni humilitate 6, 15 (b). 20, 4, 57, 2. cum omni silentio 48, 9. cum omni gravitate et modestia 22, 12. c. omni sollicitudine 31, 13 (omni soll. 27, 2). c. omni officio caritatis 53, 6. c. omni mansue-

tudine 66, 7, 68, 3. c. omni mensura et ratione 70, 9. cum summa reverentia 6, 15 (a). c. summa gravitate et moderatione 42, 21. cum summo silentio 52, 3.

cunctus. cuncta substantia 31, 15. c. congregatio 53, 21.

De ordines (*O*) congregationis 63, 1. de sedilia sua surgant 9, 15. de apocalypsin 12, 7. cantica de prophetarum 11, 14. = *ex.* de oratorio exire 44, 7. egredi de monasterio 29, 3, 58, 28. codices de bibliotheca accipiant 48, 28. de longinquis provinciis supervenire 61, 3. = *gen. partit.* ne aliquam de ovibus perdat 27, 13. unum de pusillis 31, 26. uni de his 30, 5. si quis de nobilibus 59, 3. canticum de evangelio 17, 17. portio de vino (*st*) 43, 33. de eadem libra tertia pars 39, 9. — de malis actibus contritari — de bonis parere *pr.* 12, 13. securi de spe 7, 87. reus de peccatis 7, 146. *pro ablat. compar.* amplius de media nocte 8, 4. curam gerat de omnibus 31, 6. rationem reddere de 63, 6, 65, 40. de cetero 4, 37, 71, 7. de reliquo 43, 19.

decania (decuria Hier. epist. 22, 35) 21, 4.

decanto 9, 7.

decanus 21, 6, 8, 62, 12, 65, 21.

degero (= digero, dispo) 17, 3. degesti surgant 8, 5. *cf. digero.*

degrado 63, 14.

deificum lumen *pr.* 20.

demonstrans 7, 35. *cf. nomin. absol.*

desub iugo excutere collum 58, 28.

desuper altare 58, 55.

detractiones, rixae 63, 13.

detractor 4, 23.

diaconem ordinare 62, 2. *dicens mit den Worten pr.* 51. *cf. Nomin. absol.*

dictio psalmorum 17, 18.

dictante acquitatis ratione *pr.* 94. iustitia 2, 40.

digesto ordine 18, 39 = disposito ordine 18, 45. *cf.* 17, 3.

digne *absol.* 11, 27, 49, 7.

dignus c. *gen.* 63, 13. *absol.* 65, 38.

dimitto = relinquo 56, 5.

dinoseo 61, 13.

diocesis 64, 10.

directaneus psalmus 17, 19. *cf. directus.*

directus. dicatur psalmus sine antefana in directum 12, 4. in directum psallantur 17, 13.

discerno = tempero 64, 34.

discretio *Müßigung* 64, 34, 37, 70, 11.

discribo 73, 3, 18.

discussio *Rechenschaft* 2, 13, 87.

dispensatio 22, 3.

distollo (*T*) 48, 35. *cf. extollo.*

districtio regulae 37, 5.

districtior disciplina 34, 11.

diversus = varius 1, 22, 7, 22, 18, 30, 39, 4, 66, 12. e diverso = ex contrario 64, 15.

domineus. schola dominici servitii *pr.* 90. ovilia 1, 17. praeceptum 4, 40. oratio 13, 21. dies 14, 4. hora 18, 5 *etc.*

dubius. sine dubio 2, 85, 5, 22, 31, 14. procul dubio 3, 21. *cf.* 19, 4.

ducatus evangelii *pr.* 41.

dum *cum coniunct.* (= cum *causale*) 18, 57, 65, 3. usque dum 24, 12, 43, 13, 44, 8, 15, 19, 63, 34, 71, 14. *Cf.* 48, 23.

Ebdomada omni 18, 52. tota 38, 4.

ebdomadarius 35, 21, 38, 18, 21.

ecclesia Romana 13, 16.

edax multum 4, 32, 31, 3.

efficaciter *pr.* 4.

effugo. ut . . opprimantur aut effugentur 48, 45.

egero. egeratur ab ipsa arte 57, 5.

elatio superbiae 65, 33. el. aut superbia 62, 4.

elimosina 59, 12.

eloquium 4, 32, 31, 26, 58, 41. *plur.* 6, 5, 8, 20.

emendare = se emendare 4, 37, 5, 36, 21, 11, 23, 6, 28, 4 *etc.* *Cf.* corrigo.

etiamsi (*non etsi*) 4, 39, 5, 33, 51, 5, 64, 7, 69, 5.

eulogia munusculum 54, 4.

evocatio divina 7, 22.

ex corde = memoriter 9, 21, 12, 7.

excedo = delinquo. si quis quid excesserit 46, 6.

excessus = peccatum 67, 7.

excipio. excepto quod . . dicantur 14, 5. excepto si 42, 19. excepto hos, quos 63, 13. excepto his (hos?) qui 48, 39. exceptis his qui 18, 29.

excommunicatio 23, 8, 24, 3, 26, 6, 28, 10, 30, 5.

excommunico 26, 4, 28, 4. pro levibus culpis excommunicantur tantum a mensa 44, 3, 17.

excoo (de monasterio) 29, 7. de oratorio 44, 7. a completoriis 42, 16.

exestimo *pr.* 61, 5, 4, 65, 4 (*S*). exoccupatis manibus 5, 11.

exordinationes 65, 14.

expenso psalmo 13, 17.

expeto. quodsi locus expetit 65, 25.

expleo. expleto opere dei 52, 3, 9 (explicito *OT*). 67, 6.

cf. 48, 13 completo opere dei.

expletio trium psalmorum 17, 7.

exposco. ubi necessitas loci exposcit 40, 15 *coll.* 9.

extractus bene = instructus 1, 8.

extollo 34, 7, 48, 35, 57, 4.

extremitas. omni vilitate vel te contentus 7, 112.

Fallo. si quis fallitus fuerit 45, 3. *Cf.* Petron. 61, 8 fellitus sum.

femoralia 19, 19.

feria (*Wochentag*) quarta, sexta *etc.* 13, 8 sq. 18, 9 sq. 41, 5.

fermento (= fermentum) 2, 10.

foramenta (monasterii) 32, 3.

flutuca (festuca *S*) 2, 35.

foras mittit timorem (*in O corr. ex foris*) 7, 154. foras monasterio videre (foris *O S*) 67, 10.

foris monasterium contendere (foras *S*) 3, 18. f. oratorium remanere 43, 16. sedet f.

43, 18. f. (foras *S*) manducare 51, 4. f. vel ubique custodiam habeant 63, 33. necessitas vagandi f. (foras *S*)

66, 14. — ante foris oraturii prostratus 44, 5 (fores *O S*).

fortis *zahlreich*. coenobitarum fortissimum genus 1, 28.

psalmi fortiores = prolixiores 18, 35. fortior aetas = robustior 70, 10.

funis. cincti cingulis aut funibus 22, 8.

Gehenna. gehennae poenas *pr.* 84. gehennam expavescere 4, 26. metus gehennae 5, 5, 7, 157. gehennam incidere (*cf. codd. discrep.*) 7, 27.

gero. *cf.* sollicitudo.

graffum (graffio) *γραψιον* 33, 6.

grosulatio caligarum 55, 10.

gula 1, 24.

gyrovagus 1, 21.

Habere taciturnitatem 7, 128.

hebdomada. *cf.* ebdomada et septimana.

heremita = anachorita 1, 5.

hic. *Nom. plur.* hii 5, 10, 22.

55, 19. hi qui (*pro ii qui*)

1, 5, 4, 55, 55, 19, 65, 16. hic talis *ὁ τοιοῦτος* 5, 10, 22.

30, 6, 48, 35, 57, 5. hoc est = id est 1, 3. *Cf.* 1, 5.

hospiter 1, 23.

hymnus (ymnus) 11, 18, 21.

nom. hymnum 17, 6, 16, 20, 18, 4, 41. *nom. plur.* hymnos (*hynni ST corr.*) 17, 11.

Ioanium 4, 9, 38, 20, 42, 11.

53, 17. *plur.* 30, 6.

ille = *ὁ*. ille frater novicii 58, 44.

imperatis oboedire 53, 37.

impleo *pr.* 88, 2, 4, 5, 33, 16, 4, 18, 41, 58, 31, 28, 53, 31.

inaccessibiliter 4, 51.

inchoatio (initiatio) regulae 73, 13.

incidere gehennam (in geh. *S*) 7, 27. *cf.* 5, 36.

incompetens hora 48, 38.

incurro poemam 5, 36.

indigeo aliquid 8, 6. minus 34, 6.

lumen lucernae 41, 15. solacia 53, 35, 66, 9. in frigidis amplius indiget 55, 4. i.

petere aliquid 38, 13.

indisciplinatus 2, 58.

inennarrabilis *pr.* 99.

inertem servitium (inertst) 18, 54.

infans usque XV annorum aetatem 70, 7.

infernum (= gehenna) 7, 50, 72, 4.

infirmitas. *plur.* infirmitatum consideratio 34, 5, 39, 4, 55, 35. infirmitates sive corporum sive morum 72, 7.

iniuriosus 31, 14.

iniustitiae *plur.* 7, 108, 109.

inpingo *pr.* 69.

inpono *einsetzen, anstimmen.* psalmum aut antefanam 24, 8, 47, 6, 63, 10. lectionem 44, 13.

inprimis (in primis) = primum, *seq.* deinde: 4, 3, 18, 2. i. in secundum 9, 3. i. post 12, 3. = maxime *pr.* 8.

inputare sibi aliquid *pr.* 64.

inquieta 48, 11, 53, 29.

instantissima prece *pr.* 10.

intellegibilis 2, 59, 63, 34.

intus = intro 43, 19.

ipse. *neutr.* ipsud 42, 21. officium 47, 7, 49, 16, 53, 30. pro hoc ipsud 61, 10. *Pro articulo* *ὁ, ἡ, τό* ipsius tabernaculi *pr.* 51. ipsa mors 2, 23.

iudicium ipsarum omnium animarum 2, 84. ipsi psalmi *Capit.* 19. ipsa vestimenta 55, 13. ipse novicius 58, 40. — artifices faciant ipsas (= suas) artes 57, 5.

iterum = rursum, *hinwiederum, andrerseits* 2, 16.

iubeo *cum dativo* *pr.* 83, 42, 20, 44, 15, 47, 6, 9, 53, 14, 57, 6, 60, 9.

iugiter 22, 6.

iungo. se iungere alieni 26, 4.

iungi alieni 25, 4. neque

- frater ad fratrem iungatur 48, 38.
 iussio 2, 10 *passim*. sine iussione 26, 3. 33, 5 *etc.*
 iustitiae *plur.* 2, 32.
 iuxta se 22, 13. portam 66, 4 (= ad portam 66, 2). considerationem rationis 8, 3.
 Laborare in opus suum 48, 21.
 lassescio 7, 82.
 lector 22, 2.
 lector ebdomadarius 38, 1.
 lectum 22, 2. 48, 9. 55, 25. ubi sint lecti strati 53, 38.
 lena. sagum et l. (*glatve*) 55, 25.
 letania (litania) 9, 22. 12, 9. 13, 19. 17, 17.
 licet *seq. coniunct.* 37, 2. 40, 11. *seq. indic.* 49, 2.
 licet habere 33, 8. licuit 58, 29. non licere 1, 20. 53, 43. *addita negatione* liceat 33, 9. 54, 3. 58, 27. 63, 20. *Cf.* 61, 21.
 linguosus 7, 131.
 locus. in omni loco 29, 3. in uno loco dormire 22, 4. propria teneant loca 2, 42.
 Magis ac magis 62, 8.
 magisterium *pr.* 101.
 magistra experientia (= sicut demonstrat exp.) 1, 13. *mag.* regula 3, 14.
 magnifico *pr.* 61.
 malignus (diabolus) *pr.* 55. 38. 17 *adnot.* 43, 18.
 malus vel pravus 4, 32.
 manduco 51, 4. 58, 10.
 mano. usque m. 22, 7. a m. 48, 6.
 mappula. graffium m. tabulae 55, 31.
 matta. stramenta lectorum sufficienti m. sagum *etc.* 55, 25.
 matutinus (cantus) 8, 11. 12, 3. 13, 3. matutina 13, 20. 15, 7.
 mediante octava hora 48, 11.
 meditatio 8, 7.
 medito 58, 10.
 melioro. ubi meliorati fuerint 36, 15.
 meminini. abbas debet meminere 2, 3. 65. meminere scriptum 2, 79. 64. 25. *Cf.* memoror.
 memor quia . . . sit 2, 11. periculi 2, 58. praeceptum 4, 40. omnia 7, 26. quod ait 19, 5. illud apostolicum quia adquirent 31, 10. divini eloquii 31, 25.
 memorie (OS) = memoriter 10, 7.
 memoriter 13, 17.
 memoror = meminini. memorentur Ananiae 57, 9.
 mensurata vestimenta 55, 13.
 mensurate 31, 18. 48, 17.
 mentiri fidem deo per tonsuram 1, 15 = falso adversus deum se Christianos esse profiteri.
 mereis 4, 52. 35, 4. 36, 9.
 mereor videre *pr.* 43. consortes esse *pr.* 105. proici 61, 17.
 meritum vitae 21, 8. 62, 11. 63, 3. 64, 5. merita disciplinae 2, 48.
 militia servitutis 2, 43.
 milito *pr.* 7. 1, 3. 58, 18. 61, 20. corpora militanda (= militatura) *pr.* 81.
 ministro solacia 53, 31. 38, 13.
 minus = non. *pr.* 82. 2, 15. 56, 3. *Cf.* si m.
 missa 17, 9. 12. 17 *etc.*
 modice (paulo, paulum) amplius 8, 4. meliores 56, 22. subtrahendo m. 13, 5. animos commotos quamvis m. 71, 12.
 modulo. modulatis psalmis 11, 4. *cf.* modulatio psalmodum 18, 27.

- monasterium *passim*. monasterialis 1, 3.
 mora. sine m. 5, 2. 31, 25. 71, 13. absque m. 22, 11. moram pati 5, 7.
 morbidus 2, 17. 28, 17.
 morosus 58, 29. morose 43, 9.
 mox ut = simulac 2, 57. 5, 6. 43, 3. 66, 6. *eodem sensu* mox surrexerint 42, 5.
 multiloquium 6, 11. 7, 130. 20, 6.
 multus = largus. risum m. aut excussum 4, 34.
 murmuratio 34, 9. sine m. 35, 19. absque m. 41, 11. 53, 32.
 murmuriosus 4, 23.
 murmurium 5, 27.
 marmo (murmoro) 5, 33. 36. *passim*. cor murmurantem 5, 34.
 Necessaria naturae 8, 10.
 neglectus, -us. 11, 18.
 ad nihilum deduxit *pr.* 57. redactus 7, 114.
 nimietas aetatis 41, 5.
 nisi forte c. *coniunct.* 20, 8. 38, 17. 43, 24. 51, 5. 58, 17. 57, 6
 nolens. cum responso nolentis 5, 27.
 (nominativus ablativus) Audiamus dominum ostendentem nobis viam dicens (*mit den Worten*) *pr.* 51. eius (ablativus) doctrina . . . conspargatur, memor semper abbas quia 2, 11. *cf.* memores 4, 40. facta videri demonstrans nobis hoc propheta 7, 35. in arbitrio prioris consistat considerans 40, 10. *cf.* 47, 3. *Praef. p. XIV.*
 nominatus = celebratus 9, 18.
 nonnus. iuniores priores suos nonnos vocent 63, 22.
 novicius fervor 1, 6. cella noviciorum 58, 20. 38. 40. frater novicius 58, 44.
 noviter veniens 58, 3.
 nullatenus = omnino non 37, 6. 53, 40. 54, 3. 60, 9.
 nullus = nemo 3, 15. 35, 2. 38, 13. 72, 9. nullius 38, 11. *dat.* nulli 63, 20. 70, 4. nullum 4, 39.
 Ob. surgant ob honorem sanctae Trinitatis = ad h. exhibendum 9, 15.
 obdurare corda (nolite) *pr.* 22.
 obmutescio 6, 4.
 obstruo (*verklauseulieren*) 59, 15.
 obvio (obvius fio) 53, 41. ubicumque sibi obviant fratres 63, 27.
 occurro (= accurro) ad opus dei 43, 22. ad mensam 43, 26. 50, 4. ad quinquagesimum 13, 6. ad vigilias post gloriam 43, 10.
 odi. nullum odire 4, 44. voluntatem propriam odire 4, 39.
 offerit filium 59, 3.
 officium divinum 8, 1. 43, 3. *cf.* opus altaris 62, 10.
 omnimodis 18, 51
 operari iustitiam *pr.* 52. 4, 56. salutem 28, 14. 48, 12. 27. 50, 6.
 opus dei *cf.* compleo, expleo, occurro. Agant o. dei 50, 5. 22, 12. o. divinum 19, 4. in o. suum laborant 48, 21.
 oratio dominica 13, 21.
 oratorium. *De loco*. in oratorio, in monasterio 7, 143. foris o. remanere 43, 16. [52, 10]. de o. exire 44, 7. 58, 50. *De opere dei*. suspendatur ab o. dei 23, 3. *Cf.* occurro.
 ordino. abbatem 64, 6. 15. 65.

8. diaconem, presbyterum 62, 2. praepositum 65, 8. *Hinc ordinatio passim. ordinamus atque constituimus* 70, 4. orthodoxus 9, 18. ortus (hortus) *secundum Varronem ab oriendo Charis. p. 82 K. 7, 143. molendino pistrino orto (nomin.)* 66, 12. ostiarius 66, 1. *Cf. portarius. ovilibus inclusi* 1, 17.

Paene. usque p. (= fere) quartam (horam) 48, 6. paenitet. post factum non paeniteberis 3, 25. pariter = simul 20, 10. participatio mensae 24, 6. 43, 31. partio. abbas partiat onera 21, 6. [psalmi partiantur in binos 18, 13 *codd. reccl.*]. parvulus cogitatus *pr* 57. parvus. parvissimo intervallo 8, 9. patienter. *Cf. porto.* pauso. ut modice amplius de media nocte pausetur 8, 4. deni cum senioribus pausent 22, 6. pausent in lecta sua 48, 9. pedules, caligae 55, 18. 30. pend. in abbatis pendat arbitrio 3, 10. 24, 5. 65, 20. parvi pendens 2, 74. penes. consideratio p. abbati (Y) 55, 5. per. eminam vini per singulos sufficere 40, 5. 55, 6. periero (peiero) 4, 17. pertanseo 53, 43. portarius 66, 4. 9. *Cf. ostiarius.* porto patienter 36, 8. 58, 7. *Cf. patientissime tolerare* 72, 8. patienter sufferre 4, 19. post abbatem (*hinter*) 60, 8. cum

ablat. p. quibus lectionibus 11, 10. 11. 14., 17, 15. praepositura 65, 37. praepositus monasterii 62, 2. 8. 14. 28. 71, 5. praesumo *absol.* 20, 3. 54, 11. *seq. infin. (sich unterfangen)* 3, 9. 26, 3. 33, 4. 38, 15 *etc.* aliquid 33, 12 (*beanspruchten*). 60, 10. praevalleo 2, 23. 58. 28, 11. 64, 12. praevericor 42, 18. pravus. a malo vel pravo 4, 32. presbyter 62, 2. 63, 13. primitus = primum 53, 7. *Cf. inprimis.* prior, *der Vorgesetzte.* iuniores priores suos honorent 63, 19. 22. iuniores prioribus suis obediunt 71, 7. ab abbate vel a quocumque priore suo 71, 10. *De ipso abbate.* nisi oratio dominica dicatur a priore 13, 22. facto signo a priore omnes surgant 20, 10. si forte prior pro aedificatione voluerit aliquid dicere 38, 17. p. aut cui iusserit ipse 53, 14. occurratur a priore vel a fratribus 53, 6. privo. a mensae participatione privetur 24, 6. pro id 43, 29. hoc ipsud 61, 10. prolixiores psalmi 13, 47. promptus in risu 7, 133. pronomen (praenomen) 2, 5. propter lavare ipsas res 55, 17. p. infirmitatibus (= pro) 39, 3. psallo 11, 15. 13, 16. 17. 17, 14. 18. 20. 53. 56. 19, 9. 43, 23. pueri parvi vel adulescentes 63, 31. 30, 4. pueri minore aetate 39, 16. pulmentarium coctum 39, 3. 6. pusillanimes 48, 17.

Qualitas 2, 70. locorum 55, 2. qualiter = quomodo 7, 1. 19, 8 *etc.* = quatenus, ut 41, 9. quanti = quot 9, 1. quantitas 10, 4. 39, 17. quasi [27, 6]. 69, 4. 48, 8 *ST.* quia *post verba dicendi et sentiendi pr.* 75. 2, 12. 66. 7, 130. 31, 11. 14. 50, 5. 55. 33. 63, 6. quippe qui *seq. indic.* 33, 7. 45, 6. 58, 48. quisquam 46, 6. 67, 13. quisquam *in enuntiato negativo* 33, 9. 54, 4. 67, 9 *etc. in positivo* 33, 12. 42, 18. quoniam. confiteri q. (= *accus. c. inf.*) 7, 106.

Radicitus. *Cf. amputo.* rationabilis 2, 39. 7, 137. rationabiliter 31, 9. 61, 8. 65, 25. rebellio 62, 14. recitare lectionem 9, 21. 13, 18. 17, 8. 24, 8. recolligere fruges 48, 14. recolloco. qui se aut recollocet, aut dormit 43, 17. reconpenso 4, 53. reconsigno 4, 52. 35, 15. reficere *intrans.* = se ref. 24, 11. 33, 21. 41, 12. 43, 32. ex alio (pulmentario) reficiatur 39, 5. regula 1, 4. 3, 14 *etc.* sancta 65, 34. relaxo *pr.* 75. roaledico 4, 20. renno (rennuo) 43, 37. 61, 11. reparatio (virium) 36, 15. reprehensibilis 21, 10. reprobus 2, 31. resedere = sedere 11, 5. reservo. *Cf. praef. pg. XV.* respondere verum 58, 43. responsorium (responsurium) 9,

12. 11, 8. 12. 26 *etc.* cum responsoria sua 9, 20. brevis responsorius 10, 7. responsum (?) 13, 40 *codd. Cf.* 66, 3. 5. 8. restrictius *pr.* 93.

Sacerdos 60, 3. 61, 23. sacerdotium 62, 3. 7. 65, 7. salutare tuum 2, 21. sane = quidem. ita s. ut 18, 12. 44, 12 (*T, plane al.*). 48, 30. sarabaita 1, 12. 25. scamnum 9, 10. scandalum 13, 22. 65, 3. 69, 7. scrupulositas 40, 3. scurrilitates 6, 18. scrutator 55, 26. secundo = iterum 23, 6. 48, 36. secundum praepos. s. meritum 2, 48. 21, 7. qualitate 2, 70. 55, 2. consuetudinem 13, 7. mandata 21, 5. dispensationem 22, 3. praeceptum 23, 5. modum culpae 24, 3. iussionem 31, 19. ordines 63, 7. timorem dei 64, 4. deum 64, 32. saeculum 64, 33. secus = iuxta. mors s. introitum delectationis posita 7, 56. sedile. de sedilia sua surgant 9, 15. semel et secundo 23, 6. 48, 36. s. et iterum 21, 10. 33, 14. senpecta, *σενπακτης. Cf. praef. XI.* septenarius numerus 16, 4. septenocium = septem nocium 18, 46. septimana 18, 56. 58. 35, 11. 23. *Cf. ebdomada.* septimanarius 35, 16. *Cf. ebdomadarius.* sequestro 18, 30. 43, 31. sera. ad seram cenent 41, 3.

servire moribus 2, 68.
 servitor (*Aufwärter*) 36, 17, 38, 21.
 servo. operibus servantes saeculo = servientes 1, 15. *De vocabulis confusis cf. Arch. IX 138* serviunt castitatem. si = num. videat, si est intellegens 7, 61. sollicitus si deum quaerit 58, 13. *Cf.* 29, 1, 33, 1.
 similo *pr.* 67.
 simul. ut s. = simulac 43, 27.
 sine *passim*. *Cum accus.* s. litteras 61, 27. s. aliqua dubitatione 19, 4. s. aliquo typho vel mora 31, 24. non s. formidine, absque ullo labore 7, 155. *Cf.* dubius, iussio, mora.
 sociari choro 43, 23. sibi 53, 7. hospitibus 53, 41. corpori, congregationi 61, 14, 18. — sociare (socium esse?) monasterio 60, 16 *OS* (sociari *T.*)
 solacium. multorum solacio pugnare (= auxilio; *oppon.* 1, 11 auxiliante deo). solacia *Erleichterungen, Unterstützungen* 31, 27. 35, 5. 53, 31. 35, 66, 9.
 sollicitudo. gerere s. (= curam) 2, 75. 21, 4. 27, 11. omni s. curam gerat 27, 3. cum omni s. curam gerere 31, 18.
 sollicitus circa aliquid 7, 40. de suis 2, 88. super 22, 6. ad opus dei 53, 13. — sollicite 53, 24. 65, 32.
 solummodo 2, 45.
 spinae scandalorum 13, 22.
 spiritalis (*non* spiritalis) 4, 27. 46, 11. 49, 18.
 studere avaritiae 31, 17. silentium (*O* silentio) 42, 3. amari 64, 29.

suasio *pr.* 56. 2, 70.
 sub domino 2, 43. caritate 35, 10. deliberatione 58, 29. lege militare 58, 18. iureiurando 59, 8. dissensione 65, 15.
 subripio (subrepto) 39, 13. 40, 10. 57, 13. 67, 8.
 subtraho 13, 5. 43, 9. 49, 13.
 suffero 7, 86. patienter 4, 19. *Cf.* porto.
 super eos solliciti 22, 6. sollicitudinem gerere s. decanias 21, 4. ante omnia et s. omnia 36, 2.
 superexalto 64, 21.
 superfluitas 36, 6. 61, 6.
 supradictus 8, 8. 58, 20.
 suprascriptus 9, 3. 14, 6. 18, 7 *etc.*
 suscipio (= accipio) munusculum 54, 1. *Cf.* 54, 5.
 suspectus suam fragilitatem 64, 25 *Cf.* memor.
 suspendere a mensa 25, 3.
 synaxis vespertina 17, 14.

Tabulae. neque t. neque grafium 33, 6.
 taliter 48, 37.
 tamen. si t. restrict. 60, 9. 62, 17.
 tantum (tantundem? *T. ebenso oft?*) 2, 16.
 tarde 5, 27. tardius 11, 25. 36, 13.
 taxo 18, 41.
 temperius (temporius) 11, 3. 48, 11.
 tempus. omni tempore (semper) 11, 23. 41, 16. 42, 4. quanto tempore = quamdiu 61, 7. *Cf.* Arch. VIII 595.
 tenere dolum in corde 4, 15. cogitatus parvulos *pr.* 58.
 tepidus 18, 58. trepide, tepide 5, 26.
 tergere pedes 35, 12.
 tertio = ter. semel et iterum atque t. 21, 10. 9, 4. 35, 25. 28.

usque t. recipiatur 29, 7. (*cf.* usque quater admonetur 65, 35). dicat versum t. 38, 7. quem versum congregatio t. respondeat 58, 43.
 teter 1, 12.
 tonsura 1, 16.
 totus. ex t. corde 4, 3. ex toto nihil = omnino 40, 17. 59, 18.
 tractare apud se 3, 4.
 transitorius 2, 76.
 tres. trea cantica 9, 12. 11, 13.
 tribulatio 4, 11. 7, 92.
 typhus. sine aliquo typho vel mora 31, 25.

Ubique = ubicunque 63, 33.
 ubiubi (?) 46, 6 *T.* 63, 33 *T.*
 ullus. *Cf.* sine.
 usque ad *passim*. u. in 7, 83. 8, 2. 15, 4. 41, 13. *cf.* 48, 19. u. pentecosten 15, 2. dominicam, psalmum 18, 11. 21. 22. 31. horam, kalendas 48, 5. 8. 20. 26. XV annorum aetatem 70, 7. u. quaque 7, 151. mane 22, 7. tertio 29, 7. quater 65, 35. u. dum 44, 8. 15. 19. 63, 34. 72, 14.
 uterque. utrarumque rerum 2, 12. utraque tempora 48, 5.
 Vacare lectioni, otio 48, 19. 24. 26. 32. 33. *absol.* 48, 42. 53,

36. dum haec vacat implere *pr.* 87.
 vapulo 45, 8.
 vel = et *pr.* 39. 25, 9. 47, 6. 53, 6. 63, 32. 67, 2.
 venerare 4, 46.
 versus (versum, verso) 9, 22. 11, 5. 11. 15. 12, 8. 13, 13. 17, 9. 12. 16. 20.
 vestiarium 55, 15. 23. 58, 32.
 vetus. quodcumque est vetere reddant 55, 19.
 vicis. usque ad secundam vicem 43, 29. vicibus, vicissim 32, 8. 38, 13.
 vigiliae 8, 5. 9, 23. 10, 10. 11, 4.
 vilicatio 64, 17.
 vindicta 42, 19. 45, 6 *etc. plur.* 28, 5.
 vitium peculiaris 55, 28.
 voluntates propriae *pr.* 7. 1, 24. 7, 31 (*O*). *Cf.* 7, 52.

Ymnus (hymnus, hymnum) 11, 18. 21. 17, 6. 20, 18. 4. 23. 41. *nom. plur.* hymnos 17, 11.

Zelotypus et nimis suspiciosus 64, 30.
 zelus bonus, malus 72, 3. 4. 6.
 zeli aut invidiae 65, 41. zelum et invidiam non habere 4, 44. z. dei 64, 14. de zelo, quod debent habere 72, 1.

REV15

ÚK PrF MU Brno

3129S03698